Issued—13-2-1958

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

1418

OFFICIAL REPORT

THURSDAY, 25TH JULY 1957

VOLUME IV—No. 5

CONTENTS

	PAGES
I Questions and Answers	365–389, 449
II Announcement by the Hon. Speaker *re* Messages from the Governor	390
III Calling attention to matters of urgent public importance under rule 40 of the Assembly Rules, viz., the lockout in the Loyal Textile Mills, Kovilpatti	390–391
IV General Discussion on the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in the second half of the year 1953–54	392–399
V Government Motions—	
(1) Amendment to rules issued under section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948	399–402
(2) Amendment to Schedule II of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) . ..	402–403

[P.T.O.

Legislature Department (Assembly)
Madras

[... paise]

V:2:1, 31 N57
N52:4.5:1
64798

CONTENTS—cont.

	PAGES
VI Government Bills—	
(1) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1957	403–415
(2) The Madras General Sales Tax and Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1957	415–435
(3) The Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1957	435–442
(4) The Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1957 (L.C. Bill No. 1 of 1957) as passed by the Council ..	442–446, 449–450
VII Voting on the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in the second half of the year 1953–54—	
(1) Demand III—Stamps Administration	446
(2) Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff	446-447
(3) Demand XV—Education	447
(4) Demand XXIX—Pensions	447
(5) Demand XXX—Stationery and Printing	447
(6) Demand XL—Commuted Value of Pensions	448
VIII Paper laid on the Table of the House	448

64198

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 25th July, 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

"The Hindu"

*4 *S.N. Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR, SRI K. ANBAZHAGAN AND SRI M. P. SUBRAMANIAM: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any information that the Madras Union of Journalists have served strike notice on the *Hindu* management consequent on the dismissal of the General Secretary of the Union for his trade union activities; and

(*b*) if so, what action Government propose to take to settle this dispute?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The dispute regarding the termination of services of Sri R. Narasimhan, Sub-Editor of *The Hindu*, and the relief to which he is entitled, has been referred to the Labour Court, Madras, for adjudication.

MR. SPEAKER: Mr. Sattanatha Karayalar . . .

SRI S. B. ADITYAN: Sir, the matter has already gone before a Court . . . . .

MR. SPEAKER: Labour courts are generally not considered equivalent to ordinary courts. This has gone up for some arbitration. So though I may permit supplementaries I do not want hon. Members to go deep questioning into this matter.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Is it a fact, Sir, that the Minister attempted a conciliation and may I also know what was the attitude of the management?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a fact that the Minister tries to bring about a conciliation as a last resort, but now that the matter has gone to court, the court will decide on the merits of the case.

SRI R. SRINIVASA IYER: Is it the idea of the Government to take away all the powers of punishment of any subordinate for insubordination or disobedience of orders?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Government do not take away any powers. Wherever an industrial dispute exists, Government refer that dispute for adjudication by a competent and independent authority.

[25th July 1957

Report of the Minimum Wages Advisory Committee

* 5 *S.N. Q.*—SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Minimum Wages Advisory Committee constituted to go into the question of wages of the employees under the local bodies has submitted its report;

(*b*) if so, whether a copy of same will be placed on the table of the House; and

(*c*) the action taken or proposed to be taken thereon by the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes, Sir.

(*b*) A copy of the proceedings of the Advisory Committee has been placed in the Library of the Legislature.

(*c*) The recommendations of the Advisory Committee have been accepted and the minimum wages fixed for the employment under any local authority have been accordingly revised.

Block Development Officers in Kanyakumari district

* 233 *Q.*—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state how many vacancies arose in the posts of Block Development Officers after 1st November 1956 in Kanyakumari district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Three vacancies.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, whether the vacancies have been filled up?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

SRI T. T. DANIEL : May I know, Sir, the minimum qualification for these posts and whether the officers promoted possess the qualification and whether they were actually holding the post of Block Development Officer prior to their appointment.

MR. SPEAKER : These come under the day-to-day administration of the Government. They cannot form part of the question. If the Hon. Minister is willing to answer the question I have no objection.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I would only say, properly qualified persons have been appointed.

Policemen union

* 234 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government have allowed the City Policemen to revive their old Policemen Union?

25th July 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The answer is in the negative.

SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI : How is it that the Government are not coming forward to give their own employees, the right to organize their own union?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This Union had been in existence for some time and then it had been mostly dorment are not coming forward to give their own employees. the contributed towards indiscipline in the Police ranks. And the hon. Members will appreciate that the maintenance of discipline is very essential. Therefore Government do not propose to permit the revival of this union.

1418

Officers drawing over Rs. 500

* 235 *Q.*—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(*a*) the number of officers getting salary over Rs. 500 a month during 1956–57;

(*b*) the expenditure incurred towards travelling allowance of these officers during 1956–57; and

(*c*) the number of officers among them that were sent to foreign countries, for higher studies at Government expense during 1956–57?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (*a*) 753.

(*b*) Rs. 9,77,790.

(*c*) 15.

SRI S. B. ADITYAN : May I know whether the Government have advised these officers to make any voluntary cut in their pay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI A. A. RASHEED : Have the Indian Government contributed anything towards this expenditure, that is on foreign tours?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : These are officers who get their salaries from the Madras Government.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Cannot the Hon. Minister tell us whether they were sent for higher studies or on deputation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question is specifically about higher studies. The answer therefore relates only to that.

[25th July 1957.

Cultivable waste lands

* 236 *Q.*—Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the extent of cultivable waste lands in the State fit to be reclaimed and brought under cultivation;

(*b*) the steps taken to bring them under plough; and

(*c*) the number of acres distributed to the landless poor during the last four years?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: (*a*) 406,734 acres. It is presumed that the hon. Member wants only the extent of cultivable waste lands owned by the Government.

(*b*) The Government have directed that where dry cultivation is possible without much expenditure by way of reclamation, the lands may be assigned to landless poor and that lands requiring considerable reclamation and provision of irrigational facilities should wait till funds required for the execution of irrigation works are provided for. The Government have also sanctioned special staff in several districts to deal promptly with the increasing number of applications for assignment of lands received from landless poor persons. With a view to watching the progress of assignment work in several districts, the Board of Revenue gets a monthly report from the Collectors and reviews the progress. The Government also review the progress made in the matter.

(*c*) 77,261 acres.

Sri T. SAMPATH: இந்த நிலங்களிலே கூட்டுறவு விவசாய முறையை (கோவாபரேடிவ் பார்மிங்) அனுஷ்டிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: இந்தப் பிரச்னை நிலங்களே இல்லாத ஏழைகளுக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கிற விஷயம். சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு பெரிய விஸ்தீரணத்தில் கூட்டுறவு விவசாய முறையை செய்யவேண்டும் என்ற உத்தேசம் இருக்கிறது.

Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Is it a fact that many of the lands assigned have not been brought under cultivation by the ryots because of their economic condition and if so, will the Government give them any financial aid to bring the lands under the plough?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: For those who are economically poor and who could not afford to take to cultivation, Government advance loans also. That much only can be done by the Government. We can only take the horse to the pond to drink water, but we cannot force the horse to drink water. (Laughter.)

Sri S. LAZAR: ஸார், இந்த நிலங்களை எல்லாம், நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு வழங்கப்படுவதால், அவர்கள் ஏழ்மையின் காரணத்தால் இந்த நிலங்களை சாகுபடிக்கு கொண்டு வர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சாகுபடிக்கு கொண்டு வருகிற காலம் வரைக்கும், 5 வருஷங்கள் அல்லது 10 வருஷங்களுக்கு, வசதி உள்ளவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது என்ற முறையை சர்க்கார் கையாளுமா?

25th July 1957]

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: வசதி உள்ளவர்களுக்கு நிலங்கள் இருக்கும். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து அவர்கள் ஜீவனம் நடத்துவதற்காகவும், விவசாயத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும்தான் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Sri K. R. NALLASIVAM: நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு நிலம் கொடுக்க சர்க்கார் வழி வகை செய்திருந்தும் கூட, தாலூகா ஆபீஸ்களில் ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷங்கள் அல்லது ஐந்து வருஷங்கள் கூட தாமதம் ஏற்படுகிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு சீக்கிரம் நிலம் வழங்குவதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு விசேஷ அதிகாரியை நியமித்து துரிதமாக வேலை முடிவடைவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: சில வருஷங்களுக்கு முன் தாமதம் இருந்திருக்கலாம். சென்ற இரண்டு, மூன்று வருஷங்களாக அதிக ஜரூராக வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

Sri M. C. MUTHUKUMARASWAMI: கனம் அமைச்சர் சொல்லிய பதிலிலிருந்து நான்கு லட்சம் சொச்சம் ஏக்கர்கள் வீணாகக் கிடக்கிறது என்று தெரிகிறது. இந்த நிலங்களை அடமானமாக செய்து கொடுக்காவிட்டாலும், ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு, சர்க்காருக்கு எப்பொழுது தேவையோ அப்பொழுது கொடுக்கவேண்டும் என்ற "கண்டிஷன்" பேரில் இந்த நிலங்களை உழுபவர்களுக்கு விட்டுக்கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: குறிப்பிட்ட விஸ்தீர்ணத்திலுள்ள எல்லா நிலங்களும் சாகுபடிக்கு லாயக்கு இல்லை. ஏரி புறம்போக்கு, மேய்ச்சல் புறம்போக்கு இவைகளையெல்லாம் பார்த்துத் தள்ளிவிட்டு மற்ற விவசாயத்துக்கான நிலங்களை கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு கொஞ்ச காலம் ஆகிறது. இதை தவிர்க்க முடியாது.

Sri M. P. SUBRAMANIAM: அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய பதிலிலிருந்து சேலம் ஜில்லாவில் கூட்டுறவு விவசாயப் பண்ணை ஆரம்பிக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. அது எங்கே ஆரம்பிக்கப்படும், அதன் விவரம் அமைச்சர் அவர்கள் கையில் இருக்கிறதா?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: கனம் அங்கத்தினர் தொகுதியான ஆத்தூரிலேயே இதை செய்ய வேண்டும் என்ற உத்தேசம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

Sri K. VINAYAKAM: Sir, has the Government got in its 9-10
possession any plan or method for disposing of these waste lands a.m.
to the land hungry people, instead of depending on the usual course of Collectors who are very slow and who cause inordinate delay in disposing of these lands? For this purpose, will the Government come forward with a legislation to dispose of these lands to the landless poor?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: In order to expedite the work in addition to the Collector who was alone authorized to assign these lands, now the Revenue Divisional Officers and even Tahsildars are authorized to assign lands. Further, a special staff has also been sanctioned and the work is now going on very quickly.

Sri M. JAGANNATHAN: Sir, may I know whether these cultivable lands are assigned to the landless poor tree of cost or

whether any market value are collected from them? In respect of Harijans atleast will the Government consider the desirability of assigning these lands to them free of cost?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is being assigned free of cost only. But in the case of lands abetting cities and big towns and if the lands are valuable, then only the market value is demanded; but even then the cases of Harijans are specially dealt with.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு சர்க்கார் நிலம் வழங்குவதைக் கொண்டு அந்த நிலத்தில் சாகுபடி செய்யவோ அல்லது அதை அபிவிருத்தி செய்யவோ அவர்களுக்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. சர்க்கார் தக்காவி கடன் கொடுப்பது கூட நிலத்தின் மதிப்டை பொறுத்துத்தான் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் தகுந்த கடன் வசதி பெறமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் இது விஷயத்தில் வேறு முறைகளை கையாண்டு அவர்கள் நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக கடன் அதிகமாக கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : வேறு முறைகள் என்ன என்பது இப்பொழுது எனக்கு தெரியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அதுபற்றி ஏதாவது வேறு முறைகளைச் சொன்னால், அதுவும் கவனிக்கப்படும்.

SRI K. RAMACHANDRAN : தரிசு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் கொள்கை இருக்கும்போது ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் சில இடங்களில் நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படி இருந்தாலும் இருக்கலாம். அதற்கு என்ன காரணம் என்றால், ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ஜமீன் நிலங்கள் இருந்தன. ஜமீன்தார்கள் காலத்திலே இஷ்டம்போல் சிலபேர்கள் நிலத்தை வசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கலாம். அவர்கள் அறியாமலே சிலபேர்கள் நிலத்தை சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கலாம். பொதுவாக அம்மாதிரி இருப்பது எல்லா குடிஜனங்களுக்கும் இடைஞ்சலாக இருக்கும். ஏரி புறம்போக்கு போன்ற நிலங்களாக இருக்கலாம், அம்மாதிரி இருந்தால் அவர்களை அந்த நிலங்களை விட்டு வெளியேற்ற வேண்டியது அவசியம் என்று தெரிகிறது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: According to the definition of the Government, should the landless poor be absolutely poor or could they hold patta lands up to five acres?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am sorry, Sir, I have to educate the hon. Member who is a Law Graduate "Landless poor" means those who have no land. But in stepping up any efficiency a limit is observed.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : 1952–53-வது ஆண்டில் "ஸீசனல் கிராப் ரிபோர்ட்டில்" "கல்டிவபில் வேஸ்ட் லாண்ட்ஸ்" 2,393,548 ஏக்கர் என்றும், "பாலோ லாண்ட்ஸ்" 4,849,021 எக்கர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கேரளா, ஆந்திரா நீங்கலாகத்தான் இந்த புள்ளிவிவரம் என்று அதிலிருந்து தெரியவருகிறது. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவது சரியா அல்லது இது சரியா என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்வியில் பெரிய அளவில் 40, 50 லட்சத்தில் புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி தனியாக கேள்வி கேட்டால் அதை நன்றாக ஆராய்ந்து பதில் சொல்லுவேன்.

SRI P. G. MANICKAM : சர்க்கார் தெரிவித்த இந்த விவசாய நிலங்கள் எந்தெந்த பகுதியில் இருக்கின்றன என்ற புள்ளிவிவரத்தை அந்தந்த ஜில்லாவின் கலெக்டர் மூலமாக சம்பந்தப்பட்ட எம். எல். ஏ.-க்களுக்கு அறிவிக்கும்படி சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : சில ஜில்லாவிலே அதிகமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக சேலம் ஜில்லாவிலே ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது. மற்றப்படி இம்மாதிரி நிலங்கள் இருப்பது அங்கு இருக்கிற ஜனங்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்து இருக்கிறது. வேறுவிதமாக கனம் அங்கத்தினர் கோருவது போல ஏதாவது செய்யவேண்டுமானால் தனியாக அவர் கோரிக்கையை ஒரு கேள்வி மூலமாக தெரிவித்தால், அதை பரிசீலனை செய்கிறேன்.

•

SRI K. P. PALANISAMI : ரிஸர்வ் பாரெஸ்ட் பக்கத்தில் முன்பெல்லாம் ஒரு சங்கிலி நிலம் புறம்போக்கு நிலம் விட வேண்டுமென்று இருந்தது. இப்பொழுது மூன்று சங்கிலி விட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுவதால் பல விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். முன்போலவே ஒரு சங்கிலி விடுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மூலக்கேள்வியிலிருந்து இது எழவில்லை. இருந்தாலும் நான் பதில் சொல்லுகிறேன். காட்டு செல்வத்தை வளர்க்கவேண்டுமென்பது கொள்கை. ஒரு சங்கிலி விட்டால் காடு வளர்வதற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. மாட்டுக்கும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது, உழவு முடிந்தவுடன் மாடு அங்கே மேய்வதற்கு வருவதால் அதைப் பிடிக்கிறார்கள். இம்மாதிரி தொந்தரவு ஏற்படுகின்றன. மூன்று சங்கிலி விட்டால் காட்டுக்கும் நல்லது, மாட்டுக்கும் நல்லது.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, சில கணக்குபிள்ளைகளுக்கு லஞ்சம் கொடுக்காத காரணத்தினால், மேய்ச்சல் புறம்போக்கு அல்லாத நிலங்களையும் மேய்ச்சல் புறம்போக்கு என்று தவறாக புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் சம்பந்தப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினரை பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு அந்த நிலங்களை அடமானம் செய்வதற்கு அரசியலார் முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பொதுவாக கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்லுவதற்கு இல்லை. ஏதாவது குறிப்பாக ஒரு தகவலைச் சொன்னால் அதை விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வரும்.

SRI R. SRINIVASA IYER : தரிசு நிலங்களைப்பற்றி சில தினங்களுக்கு முன் ஜில்லாவாரியாக புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அடிக்கடி அது பற்றி கேட்பதற்கு நாங்களும் சளைப்பதில்லை. சர்க்காரும் பதில் சொல்வதற்கு ஆட்சேபிப்பது இல்லை. தரிசு நிலங்கள் தங்களுக்கு வேண்டுமென்று நிலம் இல்லாதவர்கள் மனுக்கள் போட்டிருக்கிறார்களா ? அப்படி மனுக்கள் போட்டிருந்தால் கொடுக்கப்படும் நிலங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவிற்குள் சாகுபடி செய்யாவிட்டால், அவைகளை திரும்பவும் வாங்கி பிறருக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று சர்க்கார் உத்தரவிடுவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : மனுக்கள் ஏராளமாக கொடுக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு குறித்த காலத்திற்குள் சாகுபடி செய்யாவிட்டால் அந்த நிலங்கள் வேறு ஒருவருக்கு கொடுக்கப்படும் என்று உத்தரவு போடுவது, இன்னும் ஏதாவது கொஞ்சகாலத்திற்குள் அவர்கள் சாகுபடி செய்கிறார்களா, இல்லையா என்று பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். பூனை சாவதற்குக் கூட 7 'சான்ஸ்' இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.

[25th July 1957

SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR : நிலம் இல்லாத ஏழை ஹரிஜனங்கள் தரிசு நிலங்களை 14 வருஷங்களாக சீர்திருத்தம் செய்து அனுபவித்து வந்திருந்தும் அவர்கள் அந்த நிலங்களை இப்பொழுது சாகுபடி செய்வதிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI M. A.. MANICKAVELU : அதுபற்றி எனக்குத் தெரியாது.

SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் தலைவர் அவர்களே, நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு பல ஆண்டுகள் ஆகியும் அவர்களுக்கு பட்டாக்கள் கொடுக்காமல் இருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ? உடனே அவர்களுக்கு பட்டாக்கள் கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பட்டா உடனடியாக கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் விதி. ஆனால் அது தடைபடுவதற்கு அநேக காரணங்கள் இருக்கின்றன. சில காரணங்கள் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அரசாங்கம் கூடியவரையில் அதை எவ்வளவு துரிதப்படுத்தவேண்டுமோ, அதைச் செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.

Slums

* 237 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) the number of slums improved in the City and in the mufassals during the year 1956–57; and

(*b*) the amount spent thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) & (*b*) In the Madras City, the City Improvement Trust carried out improvement works in three slums which were taken up for improvement in the previous years at a cost of Rs. 71,233.

The Corporation of Madras carried out improvement works in 68 slums at a cost of Rs. 1,31,850.

In the mufassal areas improvement works were carried out in seven slums at a cost of Rs. 3,985.

SRI A. A. RASHEED : Sir, what is the number of private slums in the City and will the Government improve them also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The scheme is to improve the private slums also in the City. As regards the total number, I do not think I have them here with me.

SRI K. ANBAZHAGAN : சென்னை நகரத்திலுள்ள "ஸ்லம்களில்" கூவம் ஆற்றுப் படுகையில் குடிசை போட்டுக்கொண்டுள்ளவர்கள் மழை காலத்தில் மிகவும் துன்பம் அனுபவிக்கக்கூடிய நிலையில் இருப்பதால் நல்ல இடத்தில் குடிசை கட்டித்தந்து அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்க உடனடியாகத் திட்டம் இடப்படுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்தெந்த சேரிகளில் நெருக்கம் அதிகமாக இருக்கிறதோ, அவைகளை முதலில் எடுத்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் வசதிகள் செய்து பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் கூவம் நதிக்கரையில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

25th July 1957]

SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI : மெட்ராஸ் ஸ்லம் இம்ப்ருவ்மெண்டு சட்டத்தின் கீழ் எத்தனை பிரத்தியேக குடிசை பிரதேசங்களை இதுவரையிலே சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள் ? அப்படியில்லையானால் அம்மாதிரி ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு அங்கே இருக்கும் குடிசைப் பிரதேசவாசிகளே முன்வந்தால், கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் மூலமாக அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : "ஸ்லம் இம்ப்ருவ்மெண்டு" சட்டப்பிரகாரம் இதுவரையிலே எந்தவிதமான நிலத்தையும் நாம் ஆர்ஜிதம் செய்யவில்லை. அங்கு இருக்கும் குடிசை வாழ்வோர் ஏதாவது கூட்டுறவு முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்வதானால், அதை சர்க்கார் வரவேற்கும்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : According to the information given by the Hon. Minister, the City Improvement Trust has improved only three slums whereas the Corporation has improved 68 slums. That shows the marvelous work done by the Corporation of Madras. Will the Government, therefore, hand over all the slums entrusted to the City Improvement Trust to the Corporation of Madras for effecting improvements? 9-30 a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Well, the assumption is incorrect. Slums in the north of Madras are assigned for effecting improvements to the Corporation of Madras while slums situated south of Madras are assigned to the City Improvement Trust. In 1956–57, attention was given more to the slums in north of Madras and therefore the Corporation has improved more slums.

SRI K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that there are more than 260 slums belonging to Government, Corporation and private agencies of which only a negligible fraction, about 50 slums, have been improved on the whole. At this rate, how long will the Government or the Corporation of Madras or the City Improvement Trust will take to improve the slums? Is it the intention of the Government to put the Madras Slums Improvecent Act into cold storage or is it merely for satisfying the slum dwellers that, that Act has been passed in their favour?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, the Government are fully and painfully aware of the immensity of the problem. That is why, when the Second Five-Year Plan was framed, the Government of Madras suggested that a sum of rupees seven crores and thirty-five lakhs should be allotted for this purpose. But owing to financial difficulties, actually a sum of rupees one crore and sixty-eight lakhs have been allotted for this purpose. The Government of India have also promised to render such assistance as they can over and above this allocation. Improvements will be effected to the extent finances are available.

(Hon. Members Sri M. P. Subramaniam and Sri M. Jagannathan rose.)

MR. SPEAKER : This question mainly refers to City slums. Therefore I am giving preference to City M.L.As.

[25th July 1957

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : No doubt the Government are doing something for the improvement of slums. We find fresh slums are coming in large numbers every year. So, what steps the Government propose to take to prevent the creation of new slums?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : If we are hard on these poor people, it will lead to their greater suffering. Therefore we are trying to see that all those who are occupying the slums are taken out of those slums and given better habitation.

SRI K. PONNAIYAN : ஸார், இந்த "ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் ஆக்ட்" மட்ராஸ் சிட்டிக்கு மாத்திரம்தான் இருக்கிறதா அல்லது மாகாணத்திலுள்ள மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், பஞ்சாயத்துகளுக்கும் இந்த ஆக்ட் பொருந்துமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மாகாணம் முழுவதுக்கும் பொருந்தும்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : In addition to clearing the slums in a hygienic manner, will the Government consider the possibility of introducing cottage industries side by side so that the slum people will also lead a convenient life?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The improvement of slums itself is a very great problem and preference is given in the first instance to improvement of slums. There are also other schemes for starting small-scale and cottage industries in Madras City and in other areas. That could also be utilized for the improvement of the living conditions of slum dwellers.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இத்தகைய சேரிகளைச் சீர்ப்படுத்துவதற்காக அங்கிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு மக்களை குடியேறச் செய்துவருவதாகத் தெரிகிறது. இது ஒரு கொள்கையாயிருந்தாலும், சேரிகளில் இருக்கக்கூடிய நோய்களைப் பரப்பிக்கொண்டிருக்கக் கூடிய சாக்கடை, கக்கூஸ் இவைகளை சீர்த்திருத்தி உடனடியாக அவர்களுக்கு அவசியமான சுகாதார வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தினிடத்தில் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா ? அப்படி இருக்கிறதென்றால் அவை யாவை ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : "ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ்" என்பது அதுதான். சேரிகளில் பொதுவாக நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கின்ற காரணங்களால்தான் நோய் பரவுகிறது. அதனால்தான் அவர்களை வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்படுகிறது. மேலும் அந்த இடங்களில் தண்ணீர் வசதி, குழாய் போடுதல், லைட் போடுதல், சாக்கடையை மாற்றுவதற்கு "அண்டர் கிரௌண்ட் ட்ரெயினேஜ்" முதலிய வேலைகள் எல்லாம் இதில் அடங்கியுள்ள திட்டங்கள்.

SRI V. SANKARAN : மதுரை போன்ற நகரங்களிலும் இம்மாதிரிப் பட்ட மோசமான நிலையில் சேரிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே சென்னையில் நடத்தப்படுவது போன்ற சேரிகள் அபிவிருத்தி திட்டங்களை மதுரை போன்ற நகரங்களிலும் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் அதே அளவு அக்கரை காட்டுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்காகத்தான் "லோ இன்கம் க்ரூப் ஹௌஸிங் ஸ்கீம்" ஆரம்பிப்பதற்கு அங்குள்ள முனிசிபாலிட்டிகளிலிருந்து கடன் கேட்டு சர்க்காருக்கு எழுதப்படுகிறது. இந்த வகையில் அங்கேயும் இத்தகைய திட்டங்களை கொண்டுவரலாம்.

25th July 1957]

SRI S. LAZAR : "ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட்"-க்கு ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த பணம் முழுவதும் சென்னையில் செலவழிக்கப்படுகிறதாக தெரிகிறது. இதற்காக திருச்சி நகர சபையிலிருந்து ஏதாவது கோரிக்கை வந்திருக்கிறதா ? அவ்விதம் வந்திருக்கிறதென்றால் அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : குடிசை வாழ்வோர் முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்திலிருந்து சென்னையிலும் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் அவசியப்படுகிற நகரங்களுக்கும் Low Income Group Housing Scheme மூலம் உதவி அளிக்கப்படும்.

Vedaranyam-Nagapattinam Canal

* 238 *Q*.—SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : Will the 9.30 a.m.
Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) whether the Government have any proposal to improve the Vedaranyam-Nagapattinam Canal; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (*a*) Yes. A scheme for effecting improvements to the Vedaranyam Canal at an estimated cost of rupees seven lakhs was sanctioned in 1951. The estimate has since been revised to Rs. 6·10 lakhs. The scheme was approved by the Working Group of the Planning Commission which recommended to the Government of India that the expenditure on the scheme might be met from the provision under the plan of the Ministry of Transport, Government of India. The Government of India have since replied that as the Central Government is already hard pressed, it would not be possible to make any grant available for this scheme. The question will be further examined.

(*b*) The scheme provides for : (1) widening the canal to a bed width of 30 feet with side slopes 1 foot to 1 foot and bed level at 3·00 feet.

(2) forming banks on either side of the canal with a view to prevent salt water and flood water entering and spoiling the lands;

(3) improvements to cross masonry works, and drainage sluices in the canal and for provision of two-path bridges; and

(4) the purchase of two dredgers for widening and deepening the canal.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: இந்த (கனால்) கால்வாய் அபிவிருத்திக்கு 1951-ல் ஒதுக்கப்பட்டு ஸாங்ஷன் செய்யப்பட்ட ஏழரை லட்சம் ரூபாய் என்னவாயிற்று ? அந்தத் தொகையைக் கொண்டு இந்த கால்வாய் அபிவிருத்தி வேலை செய்வதற்கு இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படுமா ? அப்படியில்லை யென்றால் எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : 1951-ல் இந்த ஏழு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது வாஸ்தவம்தான். இருந்தாலும் உப்பு சம்பந்தப்பட்டவரையில் மத்திய சர்க்காரால் எல்லா வேலைகளும் நடத்தப்படுவதால் இந்த வேலையையும் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நடத்தப்படவேண்டும் என்று எழுதப்பட்டது. அப்போது மத்திய சர்க்காரால் சம்மதிக்கப்படாததால் அது கைவிடப்

பட்டது. மீண்டும் இதை பரிசீலனை செய்து பார்த்தபோது இந்த கால்வாய் (கனல்) வழியாக உணவு தான்யங்கள் விறகு இவைகளை கொண்டு வர உதவும் என்று தெரிவதால் மறுபடியும் இந்த கால்வாயைப்பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரிலிருந்து இது சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கமிட்டியார் அடுத்தமாதம் 12-ம் தேதி இங்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் செய்கிற முடிவை பொறுத்து மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

SRI R. SRINIVASA IYER : I am not putting my question because of the statement just now made by the Hon. Minister.

MR. SPEAKER : The hon. Member need not give explanation.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வருகிற கமிஷன் இந்த கனலை வந்து பார்வையிடுவார்களா? அதற்கான ஏற்பாட்டை இந்த அரசாங்கம் செய்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்த விதமான ஏற்பாடு ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆனால் கனலைப் பார்ப்பது விஷயமாக இங்கே கூடிப் பேசப்போகிறார்கள்.

Photo-copying of documents.

*239 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the period during which the system of copying documents by photography was in vogue in the Registration Department;

(b) the reasons for discontinuing the system;

(c) whether the negatives have been properly preserved for future use;

(d) whether the system of photo-copying is in force in other States; and

(e) whether the Government propose to revive the system of photo-copying?

THE HON. SRI V. RAMIAH : (a) Two systems of photo copying of documents, viz., the photo-stat system and the cine film system, were in vogue in Registration Department. The photo-stat system was in vogue from 1st April 1934 to 1st April 1939 and cine film system was in vogue from 1st August 1930 to 15th September 1941.

(b) The photo system was abolished because experience showed that the practical advantages of the system were not such as to outweigh the financial and other advantages involved in a reversion to hand-copying.

In regard to the cine-film system it was considered that the advantages resulting from it were insignificant when compared with the drawbacks involved in it.

(c) The negatives have all been destroyed as it was found that some of them had decomposed very badly and some others were reduced to powder and so it was found not worthwhile to preserve them incurring considerable recurring expenditure.

(d) The system is in vogue in Bombay State.

(e) No.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, in view of the fact that mistakes occasionally occur when copying documents and also much saving will be effected by the adoption of any one of the systems and also in view of the fact that in Bombay and I am also told, in some other places, it is working very satisfactorily, will the Government consider the desirability of introducing any one of the systems?

THE HON. SRI V. RAMIAH : The system is in vogue only in the Bombay State. This system is not followed in any other State. We tried it as early as 1930 to find out whether we could do better service but we found that it is not giving us better service than that of the hand-copying system. So we have switched on to the hand-copying system after experiment and it has been working for the last 20 years without any difficulty.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that while copying documents, clerical errors creep in which result in complicated consequences to the detriment of the individuals. For instance, I have been affected like that. A document which was asked for was wrongly copied—the numbers varied, the amount varied and the date varied. When I produced it before the Board of Revenue, they returned the entire document as being false. That is the consequence of depending upon the human machines for copying documents. So, will the Government think of the possibility of going back to the photo-copying system which is foolproof beyond any reasonable doubt?

THE HON. SRI V. RAMIAH : Mistake might occur occasionally; my hon. Friend might have suffered from it. But we find that the photo-copying system particularly gives a lot of trouble while reading the letters which are so small. It is only after trying it we have switched back to the hand-copying system.

SRI M. JAGANNATHAN : The Hon. Minister has stated that the photo-copying system is working very well and very satisfactorily in the Bombay State. When this system is working very satisfactorily there, why on earth in the Madras State it is not working satisfactorily?

THE HON. SRI V. RAMIAH : I said only that the system is working in the Bombay State and I did not say that it was working very well and very satisfactorily. I do not know why the hon. Member has understood it like that. Except in the Bombay State, in no other State in India this system is working. As I have stated, we have tried it and we have found that it would not be advantageous, and that the hand-copying system would give better service.

[25th July 1957

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: இப்பொழுது படித்தவர்களிடையே வேலை இல்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால் இந்த போட்டோ சிஸ்டத்தை ஏற்படுத்தினால் அதனால் இன்னும் அதிக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஏற்படும் என்ற காரணத்திற்காக இதை எந்தக் காரணத்திற்காகவும் எடுத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் அல்லவா?

THE HON. SRI V. RAMIAH: போட்டோ சிஸ்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள அரசாங்கத்திற்கு நோக்கம் எதுவும் இல்லை.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: The Hon. Minister has stated in his answer to clause (c) of the main question that negatives have been destroyed and some others were reduced to powder. What will the Government do if the persons who have registered the original documents want a copy of them?

THE HON. SRI V. RAMIAH: Only negatives have been destroyed.

SRI S. LAZAR: கோர்ட்டுகளில் நடக்கக்கூடிய தாவாக்களில் பெரும்பாலானவை, இப்பொழுது வரக்கூடிய் தஸ்தாவேஜுகள் "நாட் ஜெனிவின்" என்ற முறையில் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றன. அந்த முறையைக் கவனிக்கும்போது அதனுடைய போட்டோ காப்பி இருந்தால்தான் அதை சரிவர செய்ய முடியுமேயொழிய மற்ற எந்த முறையிலும் கோர்ட்டார் நீதி வழங்க முடியாதபடி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த சிஸ்டத்தை மறுபடியும் ரிவைவ் பண்ண சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா?

THE HON. SRI V. RAMIAH: We are not going to do it.

SRI K. RAMACHANDRAN: Atleast in special cases, where the parties are willing to pay, why not the Government specially arrange for giving photo-stat copies when the parties want them for reasons of their own?

MR. SPEAKER: The Government have already told the House that they are not going to do it. So, there is no point in asking for it again. If the Hon. Minister is prepared to answer it, I have no objection.

Palm-gur Co-operative Societies

* 240 *Q.*—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(*a*) the number of Palm-gur Co-operative Societies functioning in the State, districtwar; and

(*b*) the amount invested by the Government so far in these societies districtwar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) A statement(?) showing the number of Palmgur Co-operative Societies functioning in this State, districtwise is placed on the table of the House.

(*b*) The Government have not invested any amount in these Societies.

SRI T. T. DANIEL: May I know whether these Co-operative Societies maintain a separate register to show the actual number of the palmyra climbers and if they do not maintain such a register, will the Government be pleased to issue instructions to these societies to maintain it so that we can understand how far this scheme is beneficial to the poor tree climbers?

* Printed as Appendix I on pages 449 infra.

25th July 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I would like to have a separate question.

Rural dispensaries

* 241 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the number of rural dispensaries closed in the past two years;

(*b*) the number among them that were under the management of district boards; and

(*c*) the number closed for want of qualified medical officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (*a*) Ninety-one.

(*b*) Ninety-one.

(*c*) Thirty-six at present.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: இப்பொழுது நடத்திக் கொண்டிருக்கிற ரூறல் டிஸ்பென்ஸரிகள் டாக்டரின் மேற்பார்வையில் இருக்கிறதா? அல்லது அங்கு கம்பௌண்டர்கள் மாத்திரம்தான் இருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அது எத்தனை?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: பொதுவாக வைத்தியர்கள் கிடைக்கிறதில்லை. ஆகையால் சில ஆஸ்பத்திரிகள் அங்கே மூடப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் டாக்டர்கள் இல்லாவிட்டாலும் ஏதோ மருந்து கொடுக்க கம்பௌண்டர்கள் இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ஆகவே சில இடங்களில் அப்படி இருக்கலாம்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலிலே நம் மாட்டுக் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் ராமனாதபுரம், நெல்லை மாவட்டங்களில் வோட்டு பெறுவதற்காக ஜில்லா போர்ட் ஆஸ்பத்திரிகளை திறக்க உத்தரவு போட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அப்படி திறக்கப்பட்ட ஆஸ்பத்திரிகள் எத்தனை?

SRI N. R. THIAGARAJAN: மாட்டுக் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்றால் என்னவென்று எனக்குப் புரியவில்லை.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: எங்கள் பகுதியில் காங்கிரஸை மாட்டு காங்கிரஸ் என்றும் சீர்திருத்த காங்கிரஸை யானைக் காங்கிரஸ் என்றும் கூறுவார்கள்.

MR. SPEAKER: உங்கள் ஊரில் இருக்கிற ப்ராக்டிஸ் மற்றவர்களுக்கு எப்படி தெரியும். ஆகவே கேள்வியை சரியானமுறையில் கேட்க வேண்டும்.

SRI N. R. THIAGARAJAN: இது எங்களுக்கு கௌரவக் குறைவாகும். இதை வாபஸ் வாங்கவேண்டும்.

MR. SPEAKER: The hon. Member has explained what has happened and I have told him that he should properly frame his questions in future.

[25th July 1957

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : தேர்தல் நடந்து நாலைந்து மாதங்களாகிறது. தேர்தல் கால சம்பவங்கள் இப்பொழுது மறந்து கொண்டு வருகிறது. அரசாங்கம் அதிகப்படி கிராமங்களில் வைத்தியசாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கு, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ப்ரைமறி சென்டேர்ஸ் என்றும் ஸப்ஸிடியரி சென்டேர்ஸ் என்றும் ஆங்காங்கே ஆஸ்பத்திரிகள் வைக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டு இருக்கின்றது.

SRI P. S. CHINNADURAI : வைத்திய கல்லூரிகளில் பட்டம் பெற்ற டாக்டர்கள் கிராமங்களில் வசிப்பதற்கு விருப்பம் அற்றவர்களாக இருப்பதால் கிராம டிஸ்பென்ஸரிகளுக்கு போதிய டாக்டர்கள் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, பட்டம் பெற்று வெளி வருகிற டாக்டர்களை கட்டாயமாக இரண்டு அல்லது மூன்று வருடங்கள் என்று ஒரு காலவரையறை ஏற்படுத்தி அந்தக் காலத்தில் கிராமங்களில் வைத்திய சேவை செய்ய வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்ய இந்த அரசாங்கம் முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அந்தமாதிரி யோசனை சொல்லப்பட்டுவருகிறது. அதுவும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது.

9-45 a.m. DR. (SRIMATHI) T.S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : காலவரையறையில்லாமல் 4, 5, 6 வருஷங்களாக இந்த டிஸ்பென்ஸரிகளை மூடி வைத்திருப்பதை நோக்கும்போது, இவைகளைக் கடைசியாக, அதாவது ஒன்ஸ் பார் ஆல்-ஆக மூடிவிட்டு அந்த இடங்களில் மெடர்னிடி அஸிஸ்டெண்டுகளை நியமித்து அவைகளை மெடர்னிடி சென்டர்களாக மாற்றுவதற்கு யோசிக்கலாமா ? அல்லது மொபைல் வான் இருக்கிறதுபோல், சமீபத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து விஸிடிங் டாக்டர்ஸ் நியமித்து அவர்கள் அந்த கிராமங்களுக்கு வாரத்திற்கு இரண்டு தடவையோ அல்லது மூன்று தடவையோ போகிறதுபோல ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தால் ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நான் சொன்னேன், 90 ஆஸ்பத்திரிகள் மூடப்பட்டன என்று. சுமார் 60 ஆஸ்பத்திரிகள் மறுபடியும் திறக்கப்பட்டுவிட்டன. இப்போது 36 ஆஸ்பத்திரிகள்தான் மூடிக்கிடக்கிறது. இம்மாதிரி வைத்தியர் கிடைக்காததால், கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனையையும் கவனிக்கலாம். கனம் அங்கத்தினரோடு கலந்து பேசி என்ன செய்யமுடியும் என்று பார்க்கிறேன்.

SRI T. M. NALLASWAMI : கிராம ஆஸ்பத்திரிகள் அதிகப்படியாக மூடப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் சர்க்கார் கொடுக்கக் கூடிய சப்ஸிடியும் அல்லது ஜில்லா போர்ட் கொடுக்கக் கூடிய சப்ஸிடியும் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் நல்ல டாக்டர்கள் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த சப்ஸிடியை அதிகப்படுத்தினால் டாக்டர்கள் கிடைக்க வசதியாயிருக்கும். இப்படி அதிகப்படுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா ?.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது கொடுக்கிற சப்ஸிடி மெடிகல் கிராஜுவேட்டுகளுக்கு 900 ரூபாய். லைஸன்ஷியேட்டுகளுக்கு 750 ரூபாய். இதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற திட்டமும் இருக்கிறது. அதை இந்த ஆண்டிலேயே கொண்டுவரவிருந்தோம். ஆனால் முடியவில்லை. இப்போது யோசனையில் இருக்கிறது.

SRI M. JAGANNATHAN : In these days when people are suffering very much for want of sufficient medical facilities, does it not redound to the discredit of the Government to close down as many as 90 Rural Dispensaries? Will the Government therefore take sufficient steps to manufacture new doctors and put them in service?

MR. SPEAKER : I would like to remind the hon. Member that during question-time, when putting questions, insinuations are not permitted. I should like to warn hon. Members that they

25th July 1957]

may put supplementaries for eliciting information but they should not insinuate anybody. The Hon. Minister may reply to that part of the question which does not contain the insinuation.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Doctors cannot be manufactured. They can be educated and trained and the Government are taking all steps to do that.

SRI A. GOVINDASAMY : போதுமான டாக்டர்கள் இல்லாததால் தான் இந்த ஆஸ்பத்திரிகள் மூடப்பட்டுவிட்டன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அதனால் மீண்டும் எல்.எம்.பி. கோர்ஸை கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது வேறு பொதுப் பிரச்னை. இப்போது இந்த வைத்தியம், சுகாதாரம் இதையெல்லாம் கவனித்து என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்யலாம்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : இந்த கிராம ஆஸ்பத்திரிகள், இந்த மாகாணத்தில் உள்ளதில் 50 சதவீதம் கூட ஒழுங்காக நடக்கவில்லை. அவைகளில் பல வருஷக்கணக்காக மூடிக் கிடக்கின்றன. அவைகள் எல்லாவற்றையும் திறந்து நடத்த செகண்ட் பிளானில் எதாவது திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

MR. SPEAKER : இப்பொழுதுதான் அதில் திட்டம் இருக்கிறதென்று சொன்னாரே.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : செகண்ட் பிளானில் வைத்திய விஸ்தரிப்பிற்காக அநேக திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

SRI N. R. THIAGARAJAN : ஸார், டாக்டர் வேலைக்குப் படித்துவிட்டு அந்த வேலையைப் பார்க்காமல் வேறு வேலைக்குப் போய்விடுகிறார்கள். உதாரணமாக, வேலையை விட்டுவிட்டு இங்கு கூடப் பல டாக்டர்கள் வந்துவிட்டார்கள். நிஜ டாக்டர்களை ஆஸ்பத்திரிகளில் நியமிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

MR. SPEAKER : இப்போதுதான் சொன்னேன். இன்சினுவேஷன் இருக்கக்கூடாது என்று. அரசாங்கத்தை மாத்திரமல்லாமல் டாக்டர்கள் மீதுகூட இன்சினுவேஷன் இருக்கக்கூடாது. (சிரிப்பு.)

Cashewnut Plantation

* 242 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the steps taken for the extension of cashewnut plantation in the East Coast districts like Tanjore, Tiruchirappalli and South Arcot; and

(b) whether the Government propose to start one cashewnut processing factory in South Arcot district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) (i) A scheme for encouraging large scale planting of cashew in the districts of Chingleput, South Arcot, Tiruchirappalli, Tanjore and Kanyakumari through conducting crop competition has been recently sanctioned by the Government. Under the scheme, cash prizes are proposed to be awarded for the ryots who plant cashew in their

[25th July 1957

lands and whose holdings are adjudged to have either established or planted the maximum number or the maximum percentage of cashew plants at the end of one year. An area of about 2,000 acres is expected to be planted with cashew in the above districts during 1957–58, as a result of the operation of this scheme.

(ii) A proposal for procurement and distribution of cashew seednuts in the east coast districts on a " no loss no profit basis ", by the extension wing of the Agricultural Department to enable large scale planting of cashew to be taken up by ryots on their own, is also under consideration.

(iii) The Forest Department has also taken up large scale planting of cashew in forest areas in Chingleput, South Arcot and other districts. In the Second Five-Year Plan period, the Forest Department proposes to raise cashew over an area of 42,750 acres out of which it is reported that 9,060 acres have already been planted in 1956–57.

(*b*) No, Sir.

Sri P. G. KARUTHIRUMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று திராவிட முன்னேற்றக் கட்சித் தலைவர் பேசும்போது தேர்தலில் அடுக்கு மொழிக்காக முந்திரி தேய்கிறது என்று சொல்லவில்லை, முந்திரியிலிருந்து பிளாஸ்டிக் செய்யலாம் என்று சொன்னார். ஆகையால் பிளாஸ்டிக் தொழிலை நடத்தலாம் என்பதில் ஏதாவது உண்மை இருக்கிறதா ?

Mr. SPEAKER : How does it arise from this question? I rule it out of order.

(Sri K. Anbhzhagan rose.)

Mr. SPEAKER : I have ruled that question out of order. If the hon. Member has got any other question he may put it.

Sri K. R. VISWANATHAN : முந்திரிக் கொட்டையிலிருந்து இறக்கப்படும் எண்ணெயில் பிளாஸ்டிக் சாமான்கள் செய்யப்படுகின்றன. அமெரிக்காவுக்கு அந்த எண்ணெய் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு, அங்கு செய்யப்பட்ட பிளாஸ்டிக் சாமான்கள் இங்கு இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. இனி இந்த எண்ணெயைப் பயன்படுத்தி பிளாஸ்டிக் சாமான்கள் செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ? அப்படி செய்வதானால் திருச்சியில் உடையார்பாளையம், தென்னாற்காடு தஞ்சைமாவட்டங்களுக்கு மத்திய பாகமாயிருப்பதால் அங்கு அந்தத் தொழிற் சாலையை அமைக்க முடியுமா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் செய்கிற காரியங்கள் என்னென்ன என்பதை கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுகிறோம். என்னென்ன பொருளிலிருந்து என்னென்ன செய்ய முடியுமென்று நிபுணர்கள் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் எனக்கு அந்த ஆற்றல் இல்லை. இந்த முந்திரி எண்ணெயிலிருந்து பிளாஸ்டிக் சாமான்கள் செய்ய முடியுமா என்பதற்கு ஒரு தனிக் கேள்வி கேட்டால் அதைப் பரிசீலனை செய்து நிபுணர்கள் மூலமாக பதில் தெரிவிக்கிறேன்.

Sri N. S. RAMALINGAM : தஞ்சை முந்திரி குணத்திலும் தரத்திலும் சிறந்ததாயிருப்பதால் அங்கு இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : என்ன தொழில் என்று கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டால் தேவலை.

25th July 1957]

Hostels for Harijans

* 243 *Q*.—**Sri P. G. MANICKAM** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(*a*) the number of hostels run by the Government and by private individuals for the benefit of Harijans and the number of hostels for Harijan girls among them; and

(*b*) the number of Harijan boarders residing in those hostels and the number of Harijan girls among them?

The Hon. Sri P. KAKKAN : (*a*) Twenty-five hostels were run by the Government and 242 hostels were run by private individuals during 1956–57 for the benefit of Harijans. Among them 10 hostels were run by the Government and 43 hostels were run by private individuals for Harijan girls.

(*b*) Eight thousand eight hundred and thirty-seven Harijan boarders were residing in those hostels of which 1,674 were Harijan girls.

Sri P. G. MANICKAM : சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களிலுள்ள காலேஜுகளில் படிக்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கு போர்டிங் கிராண்ட் கொடுக்கப்படுவதை போன்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கும் போர்டிங் கிராண்ட், அதாவது பாக்கெட் மணி கொடுக்க ஹரிஜன் வெல்பேர் டைரக்டரால் ஒவ்வொரு பள்ளியிலிருந்தும் புள்ளி விவரம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை சர்க்கார் எப்போது அமுலுக்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

The Hon. Sri P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் ஒரு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

Sri A. GOVINDASAMY : என்னுடைய தொகுதியாகிய வளவனூர், 9–50 a.m.
வழுதாவூர் முதலிய இடங்களிலுள்ள ஹைஸ்கூலில் சுமார் 100 மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு ஹாஸ்டலை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா ?

The Hon. Sri P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் கேட்டுள்ள கேள்வியைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

Sri K. RAMACHANDRAN : ஹாஸ்டல்கள் நடத்துவதில் சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்கள் என்றும் தனியார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்கள் என்றும் இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்பட்டது. சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் எவ்வளவு ரூபாய் ஒரு பையனுக்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது. தனியார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் ஒரு பையனுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. தனியார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் ஏதாவது சிரமம் இருந்தால் அவைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள ஏதாகிலும் திட்டம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri P. KAKKAN : தனியார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு 15 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே போல் சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களிலும் செலவு செய்யப்படும். அதிகமாகச் செலவு ஏற்பட்டால் அதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளும். தனியார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் அதிகமாக செலவு ஏற்பட்டால் ரூபாய் 15-க்கு அதிகமாகக் கொடுக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. C. MUTHUKUMARASWAMI : சர்க்கார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு 15 சத விகிதமும், முற்பட்ட வகுப்பினருக்கு 10 சத விகிதமும் இடம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று ஒரு உத்திரவு இருக்கிறது. முற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் அவர்

களுக்கு பணம் கிராண்ட்டாகக் கொடுப்பதாக இருந்தால் அதை ஹரிஜன மான்யத்திலிருந்து ஹரிஜன டைரக்டர் மூலமாக கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது அவர்களுக்கு என்று சர்க்கார் தனியாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந் தால் பின்தங்கியவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் சக்கிலியர், குறவர் குழந்தைகள் ஆண், பெண்கள் ஒன்று அல்லது இரண்டு பேர்கள் இருக்கலாம் அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம். பிற்போக்கான சமூகத்தில் மிகவும் பிற்போக்கானவர்கள் இருந்தால் அவர் களுக்கும் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி சக்கிலியர்களி லும் குறவர்களிலும் மிகவும் பிற்போக்கானவர்கள் இருந்தால் அவர்களை யும் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை வகுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹரிஜனங்களில் எந்த விதமான பாகு பாட்டையும் அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. யார் யாரைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்துக்குத் தெரியும். அப்படியே எல்லா ஹாஸ் டல்களுக்கும் சுற்றறிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI N. MARUDACHALAM : கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் கிராமங்களிலுள்ள மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கிறது. அதேபோல் நகரங்களில் இருக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு அங்கே இடம் கிடைக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அங்கங்கே இருக்கக் கூடிய ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஒரு பகுதி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நிர்ணயித்திருக் கிறார்கள். அப்படி ஒதுக்கிவிட்டு மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

SRI M. K. SOMASUNDARAM : ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களில் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களில் இவ்வளவு சத விகிதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சர்க்காரால் நடத்தப்படும் மறவர் ஹாஸ்டலில் ஏன் ஹரிஜனங்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. அப்படிச் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொல்ல அரசாங்கம் முன்வருமா என்பதைக் கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : எந்தத் தனிப்பட்டவர், எந்தத் தனி ஜாதியார் நடத்தும் ஹாஸ்டல்களிலும் ஹரிஜனங்களில் இவ்வளவு பேர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஏதாவது விவகாரங்கள் இருந்தால் அதைப் பற்றி கவனிக்கப்படும்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : 225 ஹாஸ்டல்களை நடத்திவருவ தாக கனம் அமைச்சர் கூறினார். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஏதாவது ஹாஸ்டல்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? அங்குள்ள ஹரிஜன மாணவர் களுக்கு என்ன உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்பு கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கன்னியாகுமரி ஜில்லா சென்னையுடன் இணைக்கப்பட்ட பிறகு இரண்டு ஹாஸ்டல்களை 1957-58-ல் நடத்த வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Assistant Government Pleader's post in Kanyakumari district

* 244 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to abolish the Assistant Government Pleader's post in Kanyakumari district; and

(b) whether the Government have taken any steps to give help to the advocates of the ex-Travancore-Cochin State High Court belonging to the Kanyakumari district to get themselves enrolled in the Madras High Court?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Such a proposal was considered in connection with the reorganization of the set up of Law Officers in the district, but according to the orders issued in the matter, the post is being continued temporarily under a different designation, viz., " Public Prosecutor ".

(b) The answer is in the affirmative.

Kuzhithurai Drinking Water Scheme in Kanyakumari district.

* 245 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total cost of the Kuzhithurai Drinking Water Scheme in Kanyakumari district; and

(b) whether the Government propose to take up this scheme for execution in the current year?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Rupees 6·7 lakhs.

(b) The question of drawing up a list of water-supply schemes to be taken up in the Kanyakumari district during the remaining years of the Second Five-Year Plan period is under consideration.

SRI A. NESAMONY : அங்கே கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் ப்ராஜக்ட் அதிகாரிகள் இந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து கவர்ன்மெண்ட்டுக்கு சமர்ப்பித்து அந்தத் திட்டங்களில் ஏதாவது இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிறதா ? அதற்கு டெக்னிகல் சாங்ஷன் கொடுத்து அட் மினிஸ்ட்ரேடிவ் சாங்ஷன் மாத்திரம் கொடுக்க வேண்டி இருந்ததாக தெரியவருகிறது. அந்தத் திட்டம் இந்த பிரதேசத்தில் உண்டா என்பது இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அது இப்போது எனக்குத் தெரியாது. அங்கே முன்பு இருந்த அரசாங்கத்தினுடைய திட்டம் அது. அது அங்கே இருக்கக் கூடிய ஜில்லா கலெக்டரால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வரு கிறது. அவர் ரிபோர்ட் அனுப்பும்போது அதைப் பற்றி விவரங்கள் எல்லாம் வரும்.

SRI A. NESAMONY : இந்த கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் ப்ராஜக்ட் அதிகாரிகள் எவ்வளவோ திட்டங்களைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அவை கள் எல்லாம் இந்த அரசாங்கத்தினிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா அல் லது கலெக்டரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்பு கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதைப் பற்றிச் சொல் வதற்கு எனக்கு நோட்டீஸ் வேண்டும்.

SRI T. T. DANIEL : Sir, are the Government aware that this scheme was completely investigated by the erstwhile Travancore-Cochin State, that it was recommended to the Planning Commission, that it was finally dropped and also that it is now ripe for execution?

[25th July 1957

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The scheme was investigated I admit. Now all the schemes to be taken up under the Five-Year Plan in that district are being considered.

Zip Industries (Private), Limited, Chingleput

* 246 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the steps taken to settle the dispute between the workers and the management of Zip Industries (Private), Limited, Chingleput, due to the retrenchment of some workers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The Labour Officer, Madras II who held conciliation, reported that no settlement could be reached between the management and the workers in respect of the dispute. Government have, referred the following two issues to the Labour Court, Madras for adjudication:—

(1) whether the closure of the factory is *for bona fide* reasons, and

(2) fixation of the quantum of compensation due to the workers affected by the closure.

Mattu varagam

* 247 Q.—SRI P. S. SANTHANAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) what amount is being given to each agriculturist as *mattu varagam*; and

(b) whether this amount is given to the persons who actually cultivate the land or to the landholders?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The maximum amount of loan admissible for the purchase of cattle for agricultural work is Rs. 1,000 per individual.

(b) The above cattle loan is given to any agriculturist whether he is landholder or cultivating tenant, provided the application is bona fide and also provided the applicant offers adequate security for the loan.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, what is the process that is adopted by the Government to find out whether the receipient has actually purchased the cattle? Is any follow-up method adopted to find out whether it has been usefully utilized or utilized for other purposes than that for which it is granted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU. It is now proposed to implement some method of follow-up and see whether it is actually utilized for purchasing cattle because allegations are made that it is not utilized for the purchase of cattle but for other purposes.

25th July 1957]

Fertilizer Commission

* 248 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the report of the Fertilizer Commission of India headed by Shri Mukherji that visited the Tiruchirappalli district in particular in 1956 for the find of Gypsum; and

(b) if so, the findings of the Commission?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) No Fertilizer Commission sponsored by the Government of India visited Tiruchirappalli district in the year 1956. The hon. Member presumably refers to the visit in May 1956 of Dr. S. K. Mukherji, the then Superintending Engineer (Chemical) of the Lignite Investigation Organization, along with Shri D. P. Garge, Gypsum Development Officer of Sindhri and his staff, for a comprehensive study of the gypsum deposits in the district. The investigation was made at the instance of the then Chief Executive Officer, Lignite Investigations. A copy of the report submitted by Shri Garge was received by this Government. The contents of that report are however 'confidential'.

Fertilizer plant

* 249 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to start a Fertilizer Plant at Neyveli; and

(b) if so, wherefrom the required quantity of Gypsum will be supplied for the manufacture of fertilizers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir. The Government of India have agreed, in principle, to the establishment of a fertilizer plant at Neyveli for producing fertilizers with a Nitrogen content of 70,000 tons per annum in the shape of Urea.

(b) No gypsum will be required for the manufacture of Urea.

SRI N. R. THIAGARAJAN: 'சிந்திரித் தொழில் சிறக்கிறது வடக்கே' என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கூறினார்களே. அது அடுக்குமொழிதான், ஆனால் சரியாகச் சொல்லவேண்டுமானால், "சிந்திரியில் தொழில் சிறக்கிறது" என்று கூறியிருக்கவேண்டும் . . .

MR. SPEAKER: Where is 'Sindri' here? May I ask the hon. Member where is the word 'Sindri' in this question? I would make a request to hon. Members to confine their supplementary questions to the main question. I rule the hon. Member's supplementary question out of order.

Monozite Companies in Kanyakumari district

* 250 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state— 10-00 a.m.

(a) how many companies are at present working in Kanyakumari district for collecting monozite, etc.;

[25th July 1957

(b) the value of the share held (i) by the Government; and (ii) by private individuals;

(c) how many tons of monozite, etc., have been collected during the last five years; and

(d) the approximate value thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Two.

(i) The Travancore Mineral Concern No. 2.

(ii) Messrs. Hopkin & Williams (Travancore), Ltd., Manavalakurichi.

(b) *The Travancore-Mineral Concern No.* 2 is owned by the Government of Madras. There are no private share-holders.

Hopkin and Williams, Ltd., is a limited concern having its registered office in London. There are no Indian (Government or private) share-holders in it.

(c) These details are available in respect of the Travancore-Mineral concern only.

Monozite—3,077 tons.

Illmenite—36,403 tons.

(d) Monozite—about £25 per ton.

Illmenite—about £4–5–6 per ton.

SRI T. T. DANIEL : Is it a fact that there was a Board for the Travancore Mineral Concern No. 2 on which there were three representatives of the erstwhile Travancore-Cochin State and three representatives of the Central Government? Will the Madras Government be pleased to move the Central Government to have some of our representatives on the Board?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The matter is under negotiation.

SRI A. NESAMONY : மணவாளக்குறிச்சியில் மானஸைட் கம்பெனிகள் வேலே செய்யும் இடத்தில், திருவிதாங்கூர் மினரல் கம்பெனியின் கட்டிடத்திற்குள்ளே 'ரூட் ஆயில்' தயாரிப்பதற்காக ஒரு 'மெஷனரி' நிறுவுவதற்கு ஸ்தலம் ஒதுக்கப்பட்டதுடன் அஸ்திவாரமும் இடப்பட்டதும், அதற்குப் பிறகு 'மெஷினரி'-யை அன்று அந்தப் பிரதேசத்திற்கு இருந்த திருவிதாங்கூர்-கொச்சி சர்க்கார் சவரைக்கு கொண்டுபோனதும் இந்த சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானல், அந்த மெஷனரியை திரும்பவும் வரவழைத்து மணவாளக்குறிச்சியில் ஸ்தாபித்து அங்கே ரூட் ஆயில் தயாரிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A separate question may be put.

Madras Union of Journalists

* 251 Q.—**SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI** : **Will the Hon. the Minister for Industries, be pleased to state—**

(a) whether the Government have decided not to refer the dispute raised by the Madras Union of Journalists with the

25th July 1957]

management of "Swadeshamitran, Limited" in regard to the payment of arrears of increments to the working Journalists employed in the concern to adjudication;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether it is a fact that the management refused to allow the union representatives to examine their balance sheets during the conciliation proceedings; and

(d) what action the Government propose to take to rectify this injustice?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a), (b) & (d) The Government have now referred the dispute to the Labour Court for adjudication.

(c) No demand was made on behalf of the Union to examine the balance sheets of the Company.

District Planning Board, Tirunelveli

* 252 Q.—SRI M. S. SELVARAJAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the District Planning Board, Tirunelveli has submitted any proposals to open a Polytechnic school in Tirunelveli district during the Second Five-Year Plan period; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN ; (a) Yes, Sir.

(b) The matter is under consideration.

SRI T. SAMPATH : தஞ்சாவூரில் ஒரு பாலிடெக்னிக் பள்ளியை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதுவும் பரிசிலனையில் இருக்கிறது.

SRI S. B. **ADITYAN** : இப்போது . . .

MR. SPEAKER : This is with regard to Tirunelveli. If hon. Members ask questions about every district, how is it possible to answer. They may confine their supplementaries to the main question.

SRI S. B. ADITYAN : திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு பாலிடெக்னிக் பள்ளியை இந்த வருஷத்திலேயே அமைப்பதற்கும், அதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கொடுப்பதற்கும் இந்தியா சிமெண்டு கம்பெனியார் தயாராயிருக்கிருர்கள். ஆகையால், இது விஷயத்தில் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கொஞ்சம் அவசரப்படுத்தி, இந்த ஆண்டிலேயே ஆரம்பிப்பதற்கு அந்த அரசாங்கத்தின் சம்மதத்தைப் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : பாலிடெக்னிக் பள்ளியை ஏற்படுத்துவதற்கு பணம் அவசியம் என்றாலும், பணத்தை வைத்துக் கொண்டு அதை உடனடியாக ஏற்படுத்திவிட முடியாது. அதை எவ்வளவு துரிதமாக ஏற்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாக ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[25th July 1957

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *RE* MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that I have received the following messages, dated 23rd and 24th July 1957 from the Governor of Madras :—

1. " In pursuance of Article 207, clause (1) of the Constitution of India, I, A. J. John, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax and Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1957.

2. " In pursuance of Article 207, clause (1) read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, A. J. John, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation Bill, 1957, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill."

III.—CALLING ATTENTION TO MATTERS OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES, VIZ., THE LOCKOUT IN THE LOYAL TEXTILE MILLS, KOVILPATTI.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri P. S. Chinnadurai, has given notice that under rule 40 of the Assembly Rules, he will call attention of the Hon. Minister to a matter of urgent public importance, viz., the Lockout in the Loyal Textile Mills, Kovilpatti. He will now explain the matter.

SRI P. S. CHINNADURAI : *மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கோவில்பட்டியிலுள்ள "லாயல் டெக்ஸ்டைல்ஸ்" என்ற பஞ்சாலையை அதன் நிர்வாகிகள் சென்ற இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு கதவடைப்பு செய்துவிட்டார்கள் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தின் இன்றைய நிலைமையில் இத்தகைய கதவடைப்புக்களைப் பற்றி அதி முக்கியமானதும் அவசியமானதும் [illegible]. அந்தக் கதவடைப்பை நீக்குவது சம்பந்தமாக இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.*

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The management of Loyal Textile Mills, Limited, Kovilpatti, entered into an agreement with the Kovilpatti Labour Union before the Commission of Labour on 25th February 1957 regarding workload and wages for the different categories of workers. This settlement was in force from 1st March to 16th May 1957. During this period, workers belonging to rival unions, viz., Kovilpatti Labour Union and Kovilpatti Textile Workers' Union did not give full co-operation for the implementation of the settlement.

The working of the settlement was consequently suspended from 15th May 1957 and the management reverted to old workload and wages from 16th May 1957.

Meanwhile the Unions which were not parties to the dispute represented to the Labour Officer, Tirunelveli and the Commissioner of Labour regarding the difficulties experienced during the implementation of the settlement.

25th July 1957] [Sri R. Venkataraman]

The Labour Officer held discussions on the 1st, 2nd and 3rd June 1957 and persuaded the parties to come to a settlement. While the Unions insisted that the management should rectify the defects pointed out by them in the various departments before implementing the settlement, the management persistently refused to consider any such representation and asked the representatives to agree to the terms of settlement in toto. The discussions were not, therefore, fruitful.

On 29th June 1957, the management informed the Labour Officer that they would introduce the new workloads and wages as per the terms of settlement with effect from 9th July 1957, as the workers assured full co-operation in the matter. However, the management did not give effect to the settlement but carried on as usual with the old workloads and wages. Some of the workers are reported to have stages a stay-in-strike and disturbed others also. The management subsequently declared a lock-out at 11-45 a.m. on 10th July 1957.

The Labour Officer held discussions with the parties on 11th July 1957. The two Unions (which were not parties to the settlement) stated that they had no connection with the disturbances on 9th July 1957 and assured that they were prepared to agree to the implementation of the terms of settlement provided the management would rectify the defts pointed out by them.

The management and the I.N.T.U.C. Union however insisted upon the implementation of the settlement in toto.

The Labour Officer thereupon suggested that the terms of settlement might be implemented with an assurance for the formation of a Standing Committee which would go into the difficulties brought to its notice.

The Government meanwhile deputed the Assistant Commissioner of Labour to proceed to Kovilpatti and resolve the dispute amicably. The Assistant Commissioner of Labour accordingly left for Kovilpatti on 15th July 1957 and as a result of the conciliation taken up by him with the parties an amicable settlement has been effected. The two unions, Kovilpatti Labour Union (Chandravilas Buildings) and Textile Workers' Union have ratified the agreement, dated 25th February 1957, between the management and Kovilpatti Labour Union (I.N.T.U.C.) subject to certain modifications indicated in the memorandum of settlement. The management have also reopened the mills on 19th July 1957. The mills are now running smoothly.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE SECOND HALF OF THE YEAR 1953-54.

MR. SPEAKER: Now we shall take up the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in the second half of the year 1953–54. We shall now proceed with the general discussion and at 1-30 p.m. I shall take the vote. Does the Hon. Finance Minister want to make any statement now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

MR. SPEAKER: The Statement is already before the House. If any hon. Member wants to take part in the general discussion he is welcome. Otherwise, I shall proceed to the next item on the agenda. The Hon. Finance Minister laid the Statement before the House on the 22nd of this month. The discussion on it is scheduled to take place to-day. At the end of the discussion, I shall take the vote on the six items mentioned in the Statement. But I have to point out that the Public Accounts Committee which examined these Demands felt that it was not correct to incur this excess expenditure without the sanction of the Legislature and that the sanction of the House should be obtained. Therefore the statement is before the House. Of course it relates to items for the year 1953–54. All the same this has got to be discussed by both Houses. The Council will discuss this to-day at 10-30. There is no point in taking votes here before the Council discusses the demands. I propose to wait for the Council to finish the discussion. I will take up voting at 1-30 p.m. By then I hope the Council would have finished discussion. Unless these are passed here, they cannot be included in the Appropriation Bill that will come up here to-morrow. There cannot be much for hon. Members to say. The expenditure was incurred some three years ago. But, if hon. Members want to say anything, I have no objection to call upon hon. Members to speak. Otherwise, I shall proceed to the next item on the agenda.

10-10 a.m. SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபரிமான்யக் கோரிக்கையைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று நான் கூறுகின்றேன். 1953-54-ம் வருஷத்திற்காக பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மான்யக் கோரிக்கைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட செலவுகளுக்காக இந்த உபரி மான்யம் கோரப்படுகிறது என்று நான் நினைக்கின்றேன். அந்த வருஷம் ஒரு அசாதாரணமான வருஷம். ஆந்திர பிரதேசம் பிரிந்த பின்னர், அந்த வருஷத்திலேயே ஒரு சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டும் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இருந்த போதிலும் ஆறு தலைப்புக்களில் அதிகமாக தொகை செலவழிப்பதற்கு சட்ட சபையினுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு இப்பொழுது முன்வந்திருக்கிறார்கள்.

இதிலே ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் நான் குறிப்பாகக் கூற விரும்புகிறேன். பட்ஜட்டிலே கூடியவரை வரவும் செலவும் சரியாக இருக்கவேண்டும் என்ற தத்துவம் இருந்தாலும், எப்பொழுதுமே அப்படி நிச்சயமாக இருந்துவிட முடியாது என்பதையும் நான் அங்கீகரித்த போதிலும், "XI. Commuted value of pensions" என்ற தலைப்பில் ரூபாய் [illegible],054 அதிகமாகச் செலவழிக்கப்பட்டதாக குறிப்பில் காணப்படுகிறது. பென்ஷன் என்பதை நிச்சயமாகக் கணக்கிட்டிருக்க முடியும். இதில் சந்தேகமே இருப்பதற்கில்லை. அது மட்டிலும் அல்ல. சப்ளி

மெண்டரி பட்ஜெட்டிலே இதைப் பற்றி விவாதித்திருக்கிறார்கள். அதிலேயே கூட சில மான்யம் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். அவ்வாறு ஏன் கொண்டுவரவில்லை என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை விளக்கும்படியாக நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஆந்திரப் பிரிவினைக்குப் பின்னரும் சப்ளிமெண்டரி கிராண்டில் பணம் ஒதுக்கிய இனங்களில் அனேகம் நிறைவேற்றப்பட வில்லை என்றாலும், வேறு எந்த வருஷங்களிலே நம்முடைய எஸ்டிமேட்டுக்கு அப்பால் செலவழிந்தபோதிலும் "Commuted value of pensions" பொறுத்த அளவிலே எப்படி அது கணக்குக்கு அப்பாற்பட்டுவிட்டது என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை விளக்கும்படியாகவும் நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

உதாரணமாக, "IX. Head of State, ministers and Headquarters staff என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 25,241 அதிகமாக செலவு ஏற்பட்டதற்கு விளக்கம் "The percentage of excess to the final grant is only 0·8 and does not call for any special remarks" என்று பொதுவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகை ஏன் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆனால், விளக்கப்படாமல், "does not call for special remarks" என்று எழுதியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, "கல்வி" என்னும் தலைப்பில் ரூபாய் 1,73,183 செலவு அதிகமாயிருக்கிறது. அதற்கும் அதிகமான விளக்கம் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதைப் பற்றியும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

குறிப்பாக, "Commuted value of pensions" என்ற தலைப்பைப் பொறுத்த அளவிலே, முன்னாலேயே அவர்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டிய ஒரு இனமாகும். பென்ஷன் இவ்வளவுதான் கொடுக்க வேண்டி வரும் என்ற கணக்கு இருக்கும்போது, அதற்கு அப்பாலும் ஏன் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. உபரி மான்யக் கோரிக்கை பற்றிய அறிக்கையில் சரியான விளக்கம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியினுடைய சிபார்சின் பேரிலே இந்தச் செலவுகள் விவரம் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியினுடைய சிபார்சுகள் சபையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பது தெரியவேண்டும். அப்படி அந்தக் கமிட்டியினுடைய சிபார்சுகள் என்ன என்பதை சபையின் முன்னால் வைத்த பிறகு விவாதம் செய்வதுதான் நலமாக இருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முன்னாலேயே வைத்தாய் விட்டது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ரொம்ப நாளைக்கு முன்னாலேயே வைத்தாய் விட்டதா?

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் புதிதாக வந்திருக்கிறார்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் நண்பர் ஸ்ரீ ராமசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னது போல், "பென்ஷன்" என்ற வகையில் ஆறு லட்சம்ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் செலவு ஆகியிருப்பதைப் போல், இதர இனங்களிலும், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவாகி இருக்கிறது. அவைகளுக்கும் என்ன காரணம் என்று தெரிந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தில் ஜாஸ்தி ஒன்றும் நான் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள வில்லை. ஆனால், இப்பொழுது அசெம்பிளியினுடைய அங்கீகாரம் கிடைத் தால்தான் இந்தத் தொகைகள் ஒப்புக்கொள்ள முடியும் என்று ஆடிட்டர் ஜெனரல் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறபடியினால், இந்த சபை முன்பு அதன் விவரம் வைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அப்பொழுது காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்து செலவு செய்ததைகளை இப்பொழுது ஒரு சமயம் Non-Congress Government அமைந்து, இந்த மாண்யங்களுக்கு வோட்டு கொடுக்க வில்லை என்றால் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதை மந்திரி அவர்களுடைய முடிவுரையில் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER : Shall I call on the Hon. Minister to speak?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I want to speak, Sir.

MR. SPEAKER : Even the Hon. the Leader of the Opposition must catch the Speaker's eye.

10-18 a.m. SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I have to make some observations here. My submission is this : The Heads of Departments do not plan properly and do not foresee things and put them up to the Finance Department. The Finance Department also in turn do not care to scrutinize these estimates of expenditure properly with the result that so many irregularities take place as can be seen from the audit reports of many years. The Public Accounts Committee has made several observations as can be seen from some of the paragraphs of its report. It is also regrettable to note that many of the departments do not take proper and prompt action on these. This is a question which requires very serious consideration. In the Public Accounts Committee Report, in paragraph 4, it is stated—

"The Finance Department has stated that most of the recommendations of the Committee in its Report on the Accounts for the year 1952-53 are still under consideration in the respective Departments of the Secretariat and that orders passed in regard to them will be communicated to the Legislature Department in due course."

This is the position.

In regard to unnecessary supplementary grants, re-appropriation, and cases of non-surrender, there are so many irregularities about which in several cases no action has been taken. The Public Accounts Committee in one of its paragraphs (paragraph 31) has made a remark like this, namely, "The Committee found that the Secretaries to Government in a number of Departments had not appeared before it when the items relating to their departments were being considered, on the ground that they were detained by pressure of work elsewhere. The Committee desires to point out that the Secretaries, including the Chief Secretary, should not, if sufficient notice had reached them, allow the mere pressure of work to stand in the way of their presence at the meetings."

In another paragraph of its report (paragraph 32), the Public Accounts Committee has stated—

"The Committee hopes that the departments will not give room for any criticism in this regard in future."

These are some of the remarks made by the Public Accounts Committee. In spite of that, we find a lot of delay in rectifying the irregularities pointed out. The Departments do not plan properly and foresee things. At least, hereafter the Finance Department should take proper care to see that such mistakes do not recur. Then, Sir, we find several cases of irregularities and misappropriation of funds in several departments. But the most surprising of these is, recently even in the Central Cash Bureau in the Secretariat, some misappropriation took place. I do not know whether this has been brought to the notice of the Government. If such is the case with the Finance Department itself, nobody can say what will happen in other Departments and in the subordinate offices. The Government must look into these cases very carefully. The Finance Secretary should plan. He should indulge in policy planning. But as far as I can see he does not do any original work. That should not be the case. He should be the watchdog of the State's finances in the real sense. He should not unnecessarily encroach upon the work of other Departments of Government. Nor should his work be done by others. In this connection, one instance comes to my mind. The work relating to Contributory Provident Fund is now being attended to by the Finance Department. It is said, it will be transferred to the Pay and Accounts Office which is meant for internal audit and payment. This is shirking of the work meant to be done by the Finance Department. I have nothing personally to say against the Finance Secretary. He is one of the best officers we have. But his post is a tenure post and still he has been holding it for over seven years or so. I would request the Finance Minister to see whether the same person can be continued in the department for such a long time. As I said, he is one of our very good officers and I have nothing to say personally about him. I would request the Finance Minister to see that strict orders are issued to the departments to take action on the Audit Reports without undue delay. Otherwise, there is no point in placing the Year's Audit Report so late before the House. The very object of discussion is frustrated. Sir, hon. Members have been putting forth many suggestions about the working of other departments of Government. I do not know whether quick and effective action has been taken on these suggestions by the Government. If early action is not taken, there is no point in discussing these on the floor of the House. So, I would request the Finance Minister to see that strict instructions are issued to the departments concerned to enunciate their policy clearly, plan properly and take appropriate and immediate action on the Audit Reports so that the Assembly may discuss the action taken as early as possible.

[25th July 1957

Mr. SPEAKER: I see several hon. Members rising to speak. There is nothing in the Rules prohibiting them from speaking now, But there is a convention that the Leader of the Opposition should be given the courtesy of being the last speaker before the Hon. Minister replies. So, it is that I suggest, once he has spoken, no hon. Member should speak on the same subject. This is courtesy that should be shown to him. If hon. Members ask me to quote any rule in support, I cannot. There is a convention that this courtesy should be shown to the Leader of the Opposition as an individual.

Sri K. SATTANATHA KARAYALAR: I rise on a point of order. The Constitution says:

"202. (1) The Governor shall in respect of every financial year cause to be laid before the House or Houses of the Legislature of the State a statement of the estimated receipts and expenditure of the State for that year, in this Part referred to as the 'annual financial statement'."

இந்த மான்ய கோரிக்கை 1953–54-ம் வருஷம் அதிகம் செலவு செய்த தொகைக்காக கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. 1953–54 என்று சொல்லும்போது இந்த சட்டசபையல்ல அன்று செயலற்றது. அன்று இருந்த சட்டசபையே வேறு. அன்றைய "மட்ராஸ்" என்று சொல்லும்போது, ஆந்திர பிரிவினைக்குப் முன்பு, ராஜ்யப் பிரிவினைக்கு முன்பு இருந்த சட்டசபையே ஆகும். சமஸ்தானம் அல்லது [ஸ்டேட்] என்று சொல்லும்போது ஆர்டிகள் 202 பிரகாரம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறது:

"202 (1) The Governor shall in respect of every financial year cause to be laid before the House or Houses of the Legislature of the State a statement of the estimated receipts and expenditure of the State for that year, in his part referred to as the 'annual financial statement."

ஆகையால், 1953–54-ம் வருஷக் கணக்கானது ஆந்திர பிரிவினைக்கு முன்பு, ராஜ்ய புனரமைப்புக்கு முன்பு மாகாணத்தைச் சேர்ந்ததே. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் இந்த 'டிமாண்டை' இந்தச் சபையின் முன்னால் கொண்டுவருவது சரியா என்று பரிசீலிக்க சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* **Mr. SPEAKER**: The hon. Member will remember that in the States Reorganization Act, it is clearly stated that the Madras State of to-day is as good as the undivided Madras State. Therefore, it is perfectly in order that this House should consider any variations or excess in expenditure that was incurred in 1953–54. Further, this House is the final body to pronounce on all these matters and it is perfectly in order to give its verdict. I rule out the point of order raised by Mr. Sattanatha Karayalar.

11-30 a.m. **The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM**: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதம் ஒரு குறுகிய அளவில் தான் நடத்த முடியும் என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்தக் கோட்டையும் மீறி—உணர்ந்தோ அல்லது உணராமலோ எனக்குத் தெரியவில்லை—பேசினார்கள். அப்ராப்ரியேஷன்

25th July 1957] [Sri C. Subramaniam]

பில்-லில் பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசலாம். ஆகையால் நான் இப்போது அவர்கள் சொல்லியதற்கெல்லாம் பதில் சொல்லப்போவதில்லை. இதில் நான் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புவது என்னவென்றால் இந்தக் கணக்கு ஆயிரக்கணக்கான இனங்களைக் கொண்டது. ஒரு வருஷத்திலே பல இனங்களிலே பணம் செலவழிக்கப்பட்டாலும், எந்த இனங்களிலே குற்றங்கள் இருக்கின்றனவோ அவைகளை மட்டும்தான் ஆடிட்டர் ஜெனரல் தன்னுடைய ரிப்போர்டில் குறிப்பிடுவார். அந்த மாதிரி குற்றங்கள் ஒரு வருஷத்தில் 20 அல்லது 30 ஏற்படலாம். ஆனால் அந்த ரிப்போர்டில் குற்றங்கள் மட்டும்தான் இருக்கும். அந்த ரிப்போர்ட்டை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், "நிர்வாகமே சரியில்லை" என்று அங்கத்தினர்கள் மனதிலே சந்தேகம் தோன்றிவிட இடமிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ரிப்போர்ட்டில் ஏதாவது தவறுகள் நடந்திருந்தால், அதை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பெருவாரியான தவறுகள் மிகவும் குறைவு என்பதை இந்தச் சபை முன்பு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எவ்வளவு திறமையாக நிர்வாகம் நடத்தினாலும், நம்மையும் அறியாமல் சில குற்றங்கள், தவறுகள் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நடந்த குற்றங்கள், தவறுகள் திரும்பத் திரும்ப நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அம்மாதிரி நடந்த குற்றங்களே திரும்பவும் நடந்திருந்தால் அந்தக் குற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்ட அங்கத்தினர்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு. அப்பொழுது அவை நியாயமானவை என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அது மாதிரி குற்றங்கள் இருக்கின்றனவா என்று அங்கத்தினர்கள் முக்கியமாக பார்க்க வேண்டும்.

இந்தச் சபையில் விவாதிப்பதற்கு முன்பு ஏற்படக் கூடிய விஷயங்களையும் அங்கத்தினர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த சபையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட 'பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி' இம்மாதிரி தவறான இனங்களைப் பற்றி, அந்தந்த இலாகாவிலிருந்து எழுத்து மூலமாக சமாதானத்தை வாங்கி, அதைப் பரிசீலனை செய்து ஓர் அறிக்கை தயாரித்து சபையின் முன் வைக்கிறது. இந்தத் தவறுகள் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதைப் பற்றிப் பூராவும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் ஆடிட்டர் ரிப்போர்ட்டையும், அந்த ரிப்போர்ட்டுக்கு என்ன சமாதானம் சொல்லப்பட்டது என்பதையும், அதன்மேல் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் இதைப்பற்றி என்ன விவாதம் நடந்தது என்பதையும் படிக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளாமல், 'பப்ளிக், அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி' ரிப்போர்ட்டு வந்ததா இல்லையா என்று பேசுவது என்றால், இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது முடியாத காரியம். அந்த அறிக்கைகளைப் படித்துக்கொண்டுவந்து இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டால் தவறுகள் இருக்கின்றதா என்பதைப் பற்றி சபையின் முன்பு நன்றாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஆகையால் இந்த விவாதத்தில் யாராவது பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பிரியப்படுவார்களானால், இதற்கு முன்பு சமர்ப்பித்த ஆடிட்டர் ஜெனரல் ரிப்போர்ட்டையும், அதற்குமேல் இலாகா சமாதானம் சொன்னதையும் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் நடந்த விவாதத்தையும் நன்றாகப் படித்தால்தான், குற்றம் என்ன, சமாதானம் என்ன என்று புரிந்துகொண்டு, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள சௌகரியமாய் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இதற்கு அடுத்தபடியாக இந்த விவாதத்திலே இரண்டு விஷயங்கள் முக்கியமாக குறிப்பிடப்பட்டன. 'கம்யூடட் வால்யூ ஆப் பென்ஷன்' கூட எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடிய பென்ஷனைச் சேர்ந்த விஷயம்தானே என்று கனம் ஸ்ரீ ராமசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்கள். சில அதிகாரிகளுக்கு மாதாமாதம் பென்ஷன் பெறுவதற்கு பதிலாக ஒரு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, அவர்கள் பென்ஷனில் ஒரு பகுதியை

'காபிடலேஸ்' பண்ணி 'காபிடலேஸ்டு' தொகையை ஒரேயடியாக பெற்றுக் கொள்வதற்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அவர்கள் 'மெடிகல் ஸர்டிபிகேட்' முதலியவைகளெல்லாம் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் எந்த சமயத்திலும் இம்மாதிரி விண்ணப்பம் கொடுக்கலாம். அந்த விண்ணப்பத்தையும் 'மெடிகல்' ஸர்டிபிகேட்டையும் வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுப்பது என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும். 'கம்யூடட் வால்யூ ஆப் பென்ஷன்' ஒரு வருஷத்தில் எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்பது, அதற்காக சமர்ப்பிக்கப்படும் விண்ணப்பங்களை பொறுத்திருக்கிறது. விண்ணப்பம் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். காலத்தை மீறி இம்மாதிரி விண்ணப்பங்கள் வந்தால், 'கம்யூடட் வால்யூ ஆப் பென்ஷனை' 'சப்ளிமெண்டரி டிமாண்டில்' கூட சேர்க்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அப்படி நம்மையும் மீறி ஏற்பட்ட செலவுத் தொகைதான் இந்த ரூ. 26,000. அந்தப் பணம் ஒரு ஆபிஸருக்குத்தான் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக ஒரு ஆபிஸருக்கு 50,000 ரூபாய் வரை கூட கொடுக்கும்படியாக ஏற்படலாம். அம்மாதிரி விண்ணப்பங்கள் காலத்தை மீறி வந்தால், அந்தக் காலத்திற்கு பிற்பாடு கொடுக்கும்படியாக ஏற்பட்டால், அதை இம்மாதிரி கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

மற்ற இனங்களைப்பற்றியும் போதுமான சமாதானங்கள் சொல்லப்படவில்லை என்று ஸ்ரீ ராமசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்கள். முந்தியே அந்த இனங்களுக்கெல்லாம் சமாதானங்கள் கூறி அவைகள் ஆலோசிக்கப்பட்டு அறிக்கைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆகையால் இந்த இனங்களுக்கெல்லாம் சமாதானம் கொடுக்காமல் இங்கே கொண்டுவரப்படவில்லை. இவைகளெல்லாம் முன்பே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு சமாதானங்களெல்லாம் கேட்டதற்கு பிற்பாடு, 'பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ்' கமிட்டியின் அறிக்கையின் அடிப்படையிலே சபையின் முன்னாலே சபையின் ஆதரவுக்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ ஆதிமூலம் அவர்கள் ஒரு சமயம் இதற்கு வேண்டிய ஆதரவு கிடைக்கவில்லை என்றால், என்ன ஆகும் என்று கேட்டார்கள். ஒன்றும் ஆக முடியாது. பணமெல்லாம் செலவழித்தாய் விட்டது. இருந்தாலும், அதில் ஏதாவது குற்றம் இருந்தால் அதைப் பற்றி பேசிவிட்டு பிறகு வோட்டுக்கு விடப்படும். இதில் ஒன்றும் முடிவு செய்யவில்லை என்றால் அப்படியே இருக்கவேண்டியதுதான். வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. (குறுக்கீடு.) ஜில்லா போர்டில் 'ஸர்சார்ஜ்' செய்யலாம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஜில்லா போர்டில் வேண்டுமானால் செய்யலாம். அம்மாதிரி இங்கு ஒன்றும் ஸர்சார்ஜ்' கூட செய்ய முடியாது.

அடுத்தபடியாக, கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த ரிப்போர்ட்டிலே வந்திருக்கக்கூடிய பல குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்டில் இருப்பது வாஸ்தவம்தான். அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதா, இல்லையா என்ற முறையில் பார்க்க வேண்டும். சர்க்கார் அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு ரிப்போர்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திரும்பவும் அதேபோல் குற்றங்கள் நடக்கின்றனவா என்பதை இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய 'பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ்' கமிட்டி பார்க்கவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், ஏ.ஜி.-யிடமிருந்து தெரிந்துகொண்டவரையிலே மேலும் நாம் முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். இருக்கக்கூடிய குறைகளெல்லாம் ஓரளவு மாறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது என்று தெரியவருகிறது. நம்மையும் மீறி இதுவரையில் ஏற்படாத புதிய குறைகள் தோன்றினாலும் தோன்றலாம். அப்படித் தோன்றும்பொழுது, அவைகள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டால், திருத்திக்கொள்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் செய்கிறோம். 1952 ஆரம்பத்திலிருந்து இதுவரையிலும் 'பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ்' கமிட்டி செய்த பரிசீலனையின் மூலமாக, அவர்கள் செய்த சிபார்சுகள் மூலமாக பட்ஜெட் தயாரிப்பதிலும், பட்ஜெட்டிற்கு பிற்பாடு செலவழிப்பதிலும் கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியும் இந்தச் சபை

முன்பு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் அதிகமாக முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறதா என்றால், எப்பொழுதும் முன்னேற்றத்திற்கு இடம் இருக்கிறது. அதனால்தான் முன்னேற்ற கட்சி என்று கூட பெயர் வைத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. முன்னேற்றம் ஏற்படுவதில் எப்பொழுதும் முடிவு இல்லை, எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டே இருக்கலாம் என்ற காரணத்தினால்தான், முன்னேற்றம் என்று எப்பொழுதும் சாசுவதமாக பெயர் வைத்துக்கொள்ளக்கூட இடம் ஏற்படுகிறது. இன்னும் முன்னேற்றத்திற்கு இடம் இருக்கிறது. தொடர்ந்து முன்னேறுவதற்கு முயற்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

எதிர்கட்சி தலைவர் அவர்கள் இந்தத் தலைப்பிலே இல்லாத பல பிரச்னைகளை எழுப்பினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது நான் இந்தத் தலைப்பிலே வரும் விவாதத்திற்கு மட்டும் பதில் சொல்லுகிறேன். அப்படியில்லையென்றால் இந்தத் தலைப்பின்கீழ் வரக்கூடாத விவாதத்திற்கு நான் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கும். ஆகையினால் இந்த விஷயங்களை எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 'அப்ராபிரியேஷன் பில்' விவாதத்தின்போது மறுபடியும் கிளப்பினால், நான் பதில் சொல்லுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். இந்த விவாதத்திற்கு வேண்டிய சகல விஷயங்களையும் சபை முன்பு வைத்திருக்கிறேன். பின்னாலே இந்த ஆறு இனங்களுக்கும் அங்கத்தினர் தங்களுடைய வோட்டுக்களை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : இப்பொழுது இந்தக் கோரிக்கையின்பேரில் பொது விவாதம் முடிந்தது. இந்த ஆறு கோரிக்கைகளையும் 1½ மணிக்கு வோட்டுக்கு விடுவதில் அங்கத்தினர்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இப்போது மற்ற ஐடம்களை எடுத்துக்கொள்வோம்.

V.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) AMENDMENT TO RULES ISSUED UNDER SECTION 40 (1) OF THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

"That the following draft amendment to the rules published with Revenue Department Notification, dated the 21st December 1949, at pages 397–398 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 27th December 1949, as subsequently amended, which it is proposed to make, in exercise of the powers conferred by section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), be approved.

DRAFT AMENDMENT.

To rule 3 of the said rules, the following Explanation shall be added at the end, namely :—

'*Explanation.*—The date of completion of the settlement operations in respect of a Zamindari estate, the assets of which consisted immediately before the notified date, entirely of jodi, kattubadi or other amount, if any, payable to the landholder thereof, whether in cash or in kind, or in both cash and kind, by the landholders of inam villages or undertenure estates, shall be deemed

to be the date on which the settlement operations are completed in respect of all the said undertenure estates and such of the said inam villages as have been notified under the Act as inam estates' "

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the following draft amendment to the rules published with Revenue Department Notification, dated the 21st December 1949, at pages 397–398 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 27th December 1949, as subsequently amended, which it is proposed to make, in exercise of the powers conferred by section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), be approved.

DRAFT AMENDMENT.

To rule 3 of the said rules, the following Explanation shall be added at the end, namely :—

'*Explanation*.—The date of completion of the settlement operations in respect of a Zamindari estate, the assets of which consisted immediately before the notified date, entirely of jodi, kattubadi or other amount, if any, payable to the landholder thereof, whether in cash or in kind, or in both cash and kind, by the landholders of inam villages or undertenure estates, shall be deemed to be the date on which the settlement operations are completed in respect of all the said undertenure estates and such of the said inam villages as have been notified under the Act as inam estates.' "

The motion is now before the House. If any hon. Member wants to speak on the motion, he may do so.

SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தில் சில வார்த்தைகள் சொல்லுவதற்கு எனக்கு அனுமதி கொடுத்ததற்கு உங்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். செங்கல்பட்டு ஜில்லாவிலே, சத்தியவேடு என்ற ஒரு பிர்க்காவிலே பல கிராமங்கள் திருப்பதி தேவஸ்தானத்திடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டு இப்பொழுது ரயத்வாரி நிலங்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருக்கும் கிராமவாசிகள் எந்த விதமான சீர்திருத்தத்தையும் இது வரையிலே பார்க்க முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் அந்தக் கிராமங்கள் ஆந்திரப் பிரதேசத்தின் பக்கமாக இருக்கும் எல்லைப் பகுதியில் இருக்கின்றன. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் மக்கள் இதை தங்கள் பாகத்திலே சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் மக்கள் அது சென்னையை சேரவேண்டுமென்று அங்கே வாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருசாரார்களிடையே சிக்கிக்கொண்டு இருக்கும் இந்தப் பகுதியானது மிகவும் கேவலமான நிலைமையிலே எந்த விதமான அபிவிருத்தி இல்லாமலும் இருந்து கொண்டு வருகிறது. ஆனால் கிஸ்தி மாத்திரம் விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்கப்பட்டு வருகிறது. மேலும் தேவஸ்தானத்திடமிருந்து ஜமீன்தாரி முறை பிரகாரம் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நிலங்களை அங்கே இருக்கும் [illegible] இன்றும் அனுபவித்து வருகிற, ரயத்துக்களுக்கு பட்டா செய்து [illegible]. அநேக ரயத்துகள் பட்டா இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அநேக நிலங்களை அவர்கள் பயிரிட்டு

V211, 31 N57

ஊதியம் பெற முடியாமல் அதற்கு மேலே கிஸ்தி கட்டும்படியான நிலைமையிலே நிலைமை இருந்துகொண்டு வருகிறது. பஞ்சப் பிரதேசம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் அவ்வளவு பிற்போக்காக இருக்கிறது இந்தப் பிரதேசம். ஆகையால் இந்தப் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் மக்களை காப்பாற்ற அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

N57.4.531

SRI V. SANKARAN: Are Members to speak only on the actual motion before the House? Or can they speak even on the original Act, rules made thereunder, etc.? Can they talk anything under the realm . . .

MR. SPEAKER: Correctly speaking, hon. Members should speak on the actual amendment before the House. I thought that what the hon. Member spoke had some relation to the amendment before the House. Therefore I have permitted him.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I myself wanted to rise on a point of order. But I thought that the hon. Member may come to the point. I am afraid he has only said things which do not pertain to the motion before the House.

* SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I think no elaborate discussion is necessary on this Motion. It is only intended for fixing the date of completion of the settlement operations. The draft amendment states—

"The date of completion of the settlement operations in respect of a Zamindari estate, the assets of which consisted immediately before the notified date, entirely of jodi, kattubadi or other amount, if any, payable to the landholder thereof, whether in cash or in kind, or in both cash and kind, by the landholders of inam villages or undertenure estates, shall be deemed to be the date on which the settlement operations are completed in respect of all the said undertenure estates and such of the said inam villages as have been notified under the Act as inam estates."

So, the issue of patta and other things are outside the purview of this amendment. This is an innocuous amendment which can be passed without any discussion. That is my respectful submission to the House.

MR. SPEAKER: It is good to have lawyer Members in this House.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, the amendment of the rule relates to a particular provision. As the rule stands, it refers only to the zamindari estates. But there are zamindari estates which have only undertenures. So, as the amendment stands, it cannot apply. When there is no land in the zamindari, that provision will not apply. It is a technical amendment so that it can refer to undertenures also. Therefore we have brought in this amendment. As the hon. Member has pointed out, there is nothing controversial. It is a technical difficulty that is being got over.

64798

[25th July 1957

MR. SPEAKER : The question is—

"That the following draft amendment to the rules published with Revenue Department Notification, dated the 21st December 1949, at pages 397–398 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 27th December 1949, as subsequently amended, which it is proposed to make, in exercise of the powers conferred by section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), be approved.

DRAFT AMENDMENT.

To rule 8 of the said rules, the following Explanation shall be added at the end, namely :—

'*Explanation.*—The date of completion of the settlement operations in respect of a Zamindari estate, the assets of which consisted, immediately before the notified date, entirely of jodi, kattubadi or other amount, if any, payable to the landholder thereof, whether in cash or in kind, or in both cash and kind, by the landholders of inam villages or undertenure estates, shall be deemed to be the date on which the settlement operations are completed in respect of all the said undertenure estates and such of the said inam villages as have been notified under the Act as inam estates."

The motion was put and carried.

(2) AMENDMENT TO SCHEDULE II OF THE MADRAS MOTOR VEHICLES TAXATION ACT, 1931 (MADRAS ACT III OF 1931).

THE HON. SRI V. RAMIAH : Sir, I move—

"That the following draft of a rule proposed to be made by the Government under section 17 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931), amending Schedule II to the said Act, be approved :—

DRAFT RULE.

In Schedule II—

(1) for sub-clause (*k*) to clause 3, the following sub-clause shall be substituted, namely :—

	Maximum quarterly tax	
	For vehicles fitted with pneumatic tyres. (1) RS.	For other vehicles. (2) RS.
3. (*k*) Tax payable in respect of trailers used for carrying goods other than trailers falling under clauses 7 and 8 of this schedule—		
(i) For each trailer not exceeding 20 cwt. in weight, laden ..	33.50	50·50

25th July 1957] [Sri V. Ramiah]

	Maximum quarterly tax	
	For vehicles fitted with pneumatic tyres. (1) RS.	For other vehicles. (2) RS.
(k) Tax payable in respect of trailers used for carrying goods other than trailers falling under clauses 7 and 8 of this schedule—*cont.*		
(ii) For each trailer exceeding 20 cwt. but not exceeding 30 cwt. in weight, laden	66·50	100·00
(iii) For each trailer exceeding 30 cwt. but not exceeding 45 cwt. in weight, laden	80·00	120·00
(iv) For each tailer exceeding 45 cwt. but not exceeding 60 cwt. in weight, laden	100·00	150·00
(v) For each trailer exceeding 60 cwt. but not exceeding 85 cwt. in weight, laden	120·00	180·00
(vi) For each trailer exceeding 85 cwt. but not exceeding 110 cwt. in weight, laden	146·50	220·00
(vii) For each trailer exceeding 110 cwt. but not exceeding 150 cwt. in weight, laden	180·00	270·00
(viii) For each trailor exceeding 150 cwt. but not exceeding 180 cwt. in weight, laden	213·50	320·00
(ix) For each trailer exceeding 180 cwt. in weight, laden	233·50	350·00

(2) for clause 6, the following clause shall be substituted, namely :—

'6. Motor vehicles not themselves, constructed to carry any load (other than water, fuel, accumulators and other equipment used for the purpose of propulsion, loose tools and loose equipment), used for haulage only :—

	Maximum quarterly tax	
	For vehicles fitted with pneumatic tyres. (1) RS.	For other vehicles. (2) RS.
(*a*) Weighing not more than 50 cwt. in weight, unladen	50	75
(*b*) Weighing more than 50 cwt. unladen	70	105' "

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1957.

THE HON. SRI V. RAMIAH : Sir, I beg to leave to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill [*] 1957, and move—

"That the Bill be taken into consideration.

[*] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 4th July 1957.

[Sri V. Ramiah] [25th July 1957

In moving this Bill, I wish to say that this is a very simple measure seeking an extension of the life of the Act for a further period of two years from 1st October 1957. In this connection, I may recall the fact that, in the course of the discussions on the floor of this House in August 1955, on the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 which was subsequently passed as the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Act, 1955, some members wanted that certain provisions of the principal Act should be amended so as to remove the difficulties experienced in the working of the Act and that, in compliance with the assurance given on that occasion, an amending Bill, viz., the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1956, was introduced in this House on the 26th December 1956 by my predecessor and its consideration was postponed till after the general elections. Consequent on the dissolution of the Legislature, that Bill lapsed and the question of re-introducing it in the House is under the active consideration of the Government separately. In the meanwhile, the life of the principal Act, as last extended in 1955, is fast approaching the deadline and it has, therefore, become necessary to give priority to this Bill. Shortage of accommodation, both residential and non-residential, still exists and housing position has not improved even after the reorganization of the States on linguistic basis. It is thus necessary to extend the life of the principal Act for a further period of two years from 1st October 1957. As the House is aware, the Government have power to withdraw at any time the application of the Act from any municipality where the need for control may cease to exist. In the circumstances, I trust that the House will accept the motion.

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1957, be taken into consideration."

10-45 a.m. **SRI A. GOVINDASAMY** : தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டம் மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிப்பதற்கு வேண்டி அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த திருத்தத்தை வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த சட்டமானது சென்னையிலும் இதர முனிசிபாலிட்டிகளிலும் இப்போது இருக்கிறது. இதை மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக விருத்தாசலம் தாலூகாவில் இந்தத் திட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று நானும் நண்பர் செல்வராஜ் அவர்களும் மந்திரி அவர்களிடம் சொன்னோம். நெய்வேலி திட்டம் அமுலுக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் இட நெருக்கடியின் காரணமாக வீட்டுப் பிரச்னை அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் தங்கள் இஷ்டப்படி வாடகையை ஏற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே நெய்வேலி பகுதியிலும் அதன் சுற்றுப் புறத்திலும், விருத்தாசலத்திலும் இந்தத் திட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரிதான் நெல்லிக்குப்பத்திலும் இந்தத் திட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அங்கு சர்க்கரை ஆலை இருக்கின்ற காரணத்தினாலும் இட நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலும் வீட்டு வாடகை அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை மேஜர் பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களிலும், இண்டஸ்டிரீஸ் ஏரியாக்களிலும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

25th July 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த சட்டத்தை மேலும் இரண்டு வருடத்திற்கு நீடிக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. இந்த திட்டம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தத்தை கொண்டு வரலாம். 10.47 a.m.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதற்கு திருத்தம் கொடுக்கவில்லை. அதனால் அதன் பேரில் ஒன்றும் பேச முடியாது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். நாடு பிரிவினை (**States Reorganization**) செய்யப்பட்டுவிட்டதால் மேலும் இந்த சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்பது நல்லதுதான். ஆனால் இதில் என்ன குறை இருக்கிறது என்றால் இவ்வாறு சட்டங்கள் இருந்தும் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் தொல்லை கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இதைப்பற்றி "அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோல்" ஆபீஸரிடத்தில் கேட்டால் எங்களுக்கு நியாயமான வாடகை ஒன்றும் வைக்க முடியாது, வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் என்ன வாடகைக்கு கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அந்த வாடகையைத்தான் நிச்சயிக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு வாடகை அதிகமாக இருந்தால் **fair rent**-க்காக கோர்ட்டில் போய் வாதாடிக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கோர்ட்டுக்கு வந்தால் அதிகமான செலவு ஆகும். இந்த செலவையெல்லாம் அரசாங்கம் கொடுக்கப் போவதும் இல்லை. இவ்விதமாக அதிக சிக்கல்கள் இதில் இருக்கின்றன. ஒரு வீட்டில் 130 ரூபாய் வாடகை கொடுத்து ஒருவர் இருந்துவிட்டு மாறிப் போகும் பொழுது அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர் 150 ரூபாய் வாடகை என்று சொன்னால் அதைதான் "அக்காமடேஷன் கண்ட்ரோல்" ஆபீஸரும் நிச்சயிக்கிறார்கள். இந்த விதமாக இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாக பரிசீலித்து குடக்கூலிக்கு கொடுக்கப் படும் வீடுகளுக்கு குடக்கூலிக்கு கொடுக்கப்படுவதற்கு முன்னாலேயே **fair rent** நிச்சயிக்க வேண்டும். அதற்கான வழிமுறைகளை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அவ்விதம் நிர்ணயம் செய்தால்தான் இந்த நிலைமையை சமாளித்ததாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : இந்த வீட்டு வாடகை சம்பந்தமான இந்த மசோதாவை நான் ஆதரித்த போதிலும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். வீடுகள் வாடகைக்கு கிடைப்பது ரொம்பவும் கஷ்டமாய் இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களிலும் சரியான வாடகைக்கு கிடைப்பதில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் **Development Activities** அதிகமாக நடந்து வருகிறது. இதனால் அதிகமான உத்யோகஸ்தர்களும் சிப்பந்திகளும் வீடு கிடைக்காமல் பல இடங்களிலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த திட்டத்தை இரண்டு வருஷத்திற்கு நீடிக்க வேண்டுமென்றிருப்பதை ஐந்து வருடத்திற்கு நீடிக்க வேண்டும் என்றிருந்தால் நல்லது என்றுள்ள கருத்தோடுதான் இந்த திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. அந்த ரெண்ட் கண்ட்ரோல் அக்காமடேஷன் ஆபிஸருக்கு, வீடுகள் எப்பொழுது காலியாகிறதோ அந்த காலியாகிற வீடுகளைப்பற்றி சரியானபடி அவர்களுக்கு தகவல் போவதில்லை. ஆனால் வீட்டு சொந்தக்காரர்கள் அந்த வீடுகளை ரகசியமான முறையில் பிறனுக்கு வாடகைக்கு விட்டு அதிகமான வாடகை வசூலிக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருப்பதில், நடைமுறையில் இருப்பதில் பலவிதமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இதை சர்க்கார் நல்ல முறையில் கவனித்து இதை அமுல் நடத்த முன்வரவேண்டும். இதை இரண்டு வருஷத்திற்கு நீடிப்பதற்கு பதிலாக குறைந்தது ஐந்து வருஷத்திற்காவது நீடித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[25th July 1957

* SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் வாடகை வீடு கட்டுப்பாடு சட்டத்தை ஆதரித்துக்கொண்டு நான் ஒன்றிரண்டு முக்கிய கருத்துக்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சட்டத்தின்கீழ் ஏராளமான மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் பொதுவாக பார்க்கும்போது இந்த சட்டத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு கோர்ட்டுகளில் அவர்களுடைய வாடகைப் பாக்கியை வசூல் செய்யும் ஒரு முறையாகத்தான் இது இருக்கிறது. இப்பொழுதுள்ள சட்டப்படி ரெண்ட் கண்ட்ரோலர் முன் பதிவு செய்யப்படும் மனுக்களில் கண்டிப்பாக ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அது, வாடகை பாக்கி உள்ளவர்கள் வாடகை பாக்கியை கட்டினால்தான் அவர்கள் அந்த தாவாவை தொடர்ந்து எதிர்த்து நடத்த முடியும். இந்த சட்டப்படி வாடகை பாக்கி உள்ளவர்கள் வாடகை பாக்கியை கட்டித்தான் அவர்கள் மேற்கொண்டு அந்த மனுவை கொடுத்து அவர்கள் கட்சியை வாதாட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது இந்த பாக்கியை பூராவுமே இந்த வீட்டு சொந்தக்காரர்கள் பெற்று விடுகிறார்கள். ஆனால் முறைப்படி சர்க்காருக்கு சேரவேண்டிய ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி சர்க்காருக்கு கிடைப்பது கிடையாது. இந்த வாடகை பாக்கிக்காக ஸ்மால் காஸ் கோர்ட் போன்ற மற்ற கோர்ட்டுகளில் தாவா தாக்கல் செய்வார்களேயானால் அதற்கு அவர்கள் கண்டிப்பாக 100 ரூபாய்க்கு 7 ரூபாய் வீதம் ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி கொடுக்க வேண்டும். அதைக் கொடுக்காமல் ரெண்ட் கண்ட்ரோலர் முன்பு வாடகை பாக்கியை வசூல் செய்து கொள்கிறார்கள். ஆகவே அந்த முறையில் கண்டிப்பாக ஸ்டாம்ப் ட்யூட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, இந்த சட்டத்தை அமுல் நடத்தக்கூடிய நேரத்தில் சாதாரணமாக வீடு இல்லாதவர்களுக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது சட்டம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் பார்க்கும்போது, சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு மட்டுந்தான் கண்ட்ரோலர் வீட்டை அலாட் செய்ய முடியுமே தவிர மற்றவர்களுக்கு அலாட் செய்ய முடியாது. இந்தக் காரணத்தால் வீட்டு சொந்தக்காரர்கள் வாடகையை அதிகமாக நிர்ணயித்து, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் கூட ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையில் வீட்டு வாடகையை உயர்த்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகம் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்படும்போது அந்த வீட்டு சொந்தக்காரரின் இஷ்டப்படி வாடகைக்கு விடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்படும்போது வீட்டு சொந்தக்காரர்கள் அவர்கள் இஷ்டப்படி வாடகையை உயர்த்தி விடுகிறார்கள். ஆகவே, இதை சரியானபடி அமுல் நடத்த வேண்டுமானால், வாடகையை நிர்ணயிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், ரெண்ட் கண்ட்ரோலர் அல்லது அக்காமடேஷன் ஆபீஸர் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல் மற்றும் இன்னும் வீடு வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய ஏனையோருக்கும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் அல்லாதாருக்கும் வீடு அலாட் பண்ண அதிகாரம் அவர்களுக்கு இருக்குமானால்தான் உள்ளபடியே நாம் ஒரு நல்ல திட்டத்தை கொண்டு வருவதாக இருக்கும். ஆகவே, ரெண்ட் கண்ட்ரோலர் அல்லது அக்காமடேஷன் ஆபீஸர் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மட்டும் இல்லாமல் ஏனையோருக்கும் ப்ரயாரிட்டி பிரகாரம் வீடு அலாட் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தை சொல்லிக்கொண்டு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த நீடிப்பு சட்டத்தை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, while supporting this Bill,
10-54 a.m. I appeal through you to the Government to look into the working of the Act and the difficulties experienced both by the owners of houses and tenants. My friend, Mr. Lazar, pointed out that there was loss of Court-fee because the tenant was asked to pay arrears of rent due to the owner before he contested a petition for eviction. It is true. At the same time, I desire to point out that civil courts

25th July 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

have now been invested with jurisdiction to try cases of eviction and that they say that they have no jurisdiction to go into the question whether there is tenancy or not. Certain civil suits have been dismissed by civil courts on the ground that there is dual jurisdiction. They say : "You go to the Revenue Divisional Officer ". That is the experience of landlords who file petitions for eviction. At the same time, the tenants take up the question that the court has no jurisdiction in matters like fixation of fair rent and we have to go to the Rent Controller, if there is no agreement between the owner and the tenant as regards rent. That is the trouble. If the civil court is vested with jurisdiction in all matters, then the question of court-fee raised by Mr. Lazar will also be solved. Now there are two officers exercising jurisdiction, the Revenue Divisional Officer or the Rent Controller and the District Munsif. The Revenue Divisional Officer is the officer for allotment of houses and fixation of fair rent. Therefore, it is better that one officer is invested with jurisdiction over the entire thing.

The other point that I desire to raise is this. The life of the Act has been extended from time to time and it is not likely that we will be able to solve the problem of housing for some years to come. The life of the Act can be extended without any limitation being fixed to it, since the position is not going to ease in the next two years or after. Of course, the Act, so far as it goes, has helped both the landlord and the tenant because one is assured of regular payment of rent and the other is assured of regular tenancy if only he is regular in the payment of rent. Till the Government are assured that the position has eased and that the Act is not necessary, it is better to extend the life of the Act without fixing any period such as two years. When no longer required, the Legislature then in existence will repeal the whole Act. That is my humble submission.

* SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, வாடகை வீட்டுக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற திருத் 10-
தத்தையொட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக் a.m
கிறது. இந்த வாடகை வீடு கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் சில பல ஆண்டுகளாகவே ஏறத்தாழ போர்க்காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து இன்று வரையில் நீடித்து வருகிறது. இனியும் சில ஆண்டுகள் நீடிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கருதி இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருகிறது. இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்த நாள்முதலாக இதனாலே ஓரளவு சாதாரண மக்களுக்கு வாடகை வீடு கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டாயிற்று என்று சொன்னாலும் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் மேலும் மேலும் வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறதேயொழிய குறைந்தபாடில்லை. பொதுவாக இந்த வாடகை வீடு கட்டுப்பாடு சட்டம் அதிகமான அளவு உயர்ந்த முறையில் வளம் பெற முடியாத வக்கீல்கள் பலருக்கு பிழைப்பு அளிக்கும் முறையாக அமைந்திருக்கிறது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : It is an insinuation against the lawyers. Will the hon. Member withdraw the statement?

MR. SPEAKER : He has not spoken disparagingly of lawyers. He says it only serves to give them work.

[25th July 1957

Sri K. ANBAZHAGAN : நான் சொன்ன கருத்து பொதுவாகவே நாட்டிலுள்ள நிலைமை. இந்நிலைமை பாராளும் மன்றத்திலேயே பேசப்பட்டதாகும். கான்ஸ்ட்டிட்யூஷன் என்று சொல்லப்படுகிற அரசியல் நிர்ணய சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோதுகூட, வக்கீல்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கச்கூடிய சட்டமாக இருக்கிறது இது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகவே இதில் குற்றம் ஒன்றுமில்லை.

Sri S. LAZAR : வாழ்வு பெறமுடியாத வழக்கறிஞர்கள் என்று சொல்லப்பட்டதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். வழக்கறிஞர்கள் வாழ்வு உள்ளவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேறு எந்தத் துறையிலும் வாழ்க்கை நடத்த தகுதி உள்ளவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர் அந்த வார்த்தையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : I have given my ruling. I do not think there is anything objectionable in the statement made by the hon. Member. I rule out the point of order.

Sri K. ANBAZHAGAN : வாழ்க்கையில் வளம் பெற முடியாத வழக்கறிஞர்கள் . . .

Mr. SPEAKER : Please do not try to explain it. (Laughter.) I have already given my ruling.

Sri S. LAZAR : It is still worse.

Mr. SPEAKER : I have asked the hon. Member to proceed with his speech. He may continue.

(Several hon. Members rose.)

Mr. SPEAKER : Order, order. When the Chair is on its legs, it is a wholesome convention, hon. Members should not stand. I hope this will be observed. Mr. Anbazhagan will now speak.

*Sri K. ANBAZHAGAN : இத்தகைய சட்டத்தால் வழக்கறிஞர்கள் வாதாடுவதற்கு அதிகம் வாய்ப்புக் கிடைக்கிறதே தவிர பொது மக்கள் தங்களது குறைகளை எளிதாகத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை நீடித்துக்கொண்டு போகப்போக எப்படியிருந்தாலும் வசதியுள்ளவர்கள், வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் பயனுற வாய்ப்பு இருக்கிறதே தவிர, வீடு கிடைக்காத ஏழை மக்கள் ஒரு வீட்டில் 10 அல்லது 20 குடிகளாகக் குடியிருப்பவர்களுக்கு எந்த வீட்டு வசதிகளும் எளிதாகப் பெற முடியவில்லை. இந்தச் சட்டத்தால் ஏழை மக்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் இடையில் தகராறு ஏற்படும்போது—சட்டத்தை முதலாளிகள்—தங்களுக்குத் துணையாக ஆக்கிக்கொள்வது போன்றே இங்கும் நிலைமை யுள்ளது. ஏழைக் குடிகள் இந்தச் சட்டத்தால் தங்களுக்குத் தேவையான நன்மையைப் பெறமுடியாமலிருக்கிறது. ஏழைகள், மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பவர்கள் மிகுந்த தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் சாதாரணமாகவே சிலர் அதற்குரிய நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று வாடகை வீட்டை விட்டுக் குடியிருப்பவர் வெளியேற வேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கிடைத்த பின்னர், மூன்று மாதத் தவணை தரப்படுமானால், வாடகை கொடுக்காமல் வீட்டைக் காலி செய்துவிட்டு போவதும், அதனால் தொடர்ந்து வழக்கு ஏற்படுவதும் ஆகிய நிலைமை யிருக்கிறது. சிக்கலை வளர்க்கிறது இந்தச் சட்டம். ஆகவே அரசாங்கம் கூடிய சீக்கிரம் இதைக் கைவிடக்கூடிய வழிபற்றிக் கவனம் செலுத்தினாலொழிய, இந்த அடிப்படை பிரச்னை தீராது; எவ்வளவு வீடுகள் கட்டினாலும் இச்சட்டத்தின் மூலம் மக்களின் தேவை நிறைவேற முடியாது. அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு பெரிய தொல்லையாகவே இருக்கும். இதிலுள்ள அடிப்படையான பிரச்னையை

25th July 1957] [Sri K. Anbazhagan]

எண்ணிப் பார்க்க விரும்புகிறேன். சட்டத்தைத் திருத்தினால் மட்டும் போதாது. எதிர் காலத்தில் இந்நிலையை மாற்றுவதற்குத் தேவையான அளவிலும் முறையிலும் திட்டமிட்டாக வேண்டும். குறிப்பாகச் சென்னை நகரில் ஆந்திர மாகாணப் பிரிவினைக்குப் பிறகு, குடியிருப்பு வசதி பெருகும், அப்போது இந்தச் சட்டம் தேவைப்படாது என்ற கருத்து நிலவிற்று. இங்குள்ள சில அலுவலகங்கள் சென்ற பின்னர், அதில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் சென்னையை விட்டுப் போகும்போது, குடியிருப்பு வசதி அதிகம் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிச் சென்ற பின்னரும் இந்த நெருக்கடி குறையவில்லை. அதற்குக் காரணம் சென்னை நகரத்திலே அலுவலகங்கள் பெருகி கொண்டிருக்கின்றன. புதுப் புதுத் துறையிலே அலுவலகங்கள் அதிகமாகப் பெருகுகின்ற காரணத்தால் அந்த அரசாங்க பணியாளர்களுக்கு வீடுகள் தேடித்தர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதனால் பொது மக்களுக்கு இடையூறு ஏற்படுகிறது. அரசாங்க பணியாளர்களுக்கும் தக்க வசதியுள்ள வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. இதே போலத்தான், பெரிய நகரங்களின் நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் அந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க விடாது நீக்க வேண்டிய நினைப்பை மனதில் கொண்டு சென்னை போன்ற நகரங்களில் உள்ள அலுவலகங்களில் எந்தெந்த அலுவலகங்கள் சென்னையில் அன்றாட உடனடி பணிக்குத் தேவை யில்லையோ அவ்விதமான அலுவலகங்களை வேறு நகரங்களுக்கு மாற்ற வேண்டும். ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய அலுவலகங்கள், ஒரு மாதம் அல்லது இரண்டு மாத அளவு தவணையில் தமக்குரிய அலுவல்களை நிறைவேற்றக்கூடிய அலுவலகங்கள் சென்னையினின்றும் மாற்றப்படுவதன் மூலம் வாடகை வீட்டுப் பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு வழிகாண அமைச்சரவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கான வழி முறைகளை வகுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*Sri V. SANKARAN : எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். வாழ்க்கையில் வளம்பெற முடியாதவர்கள் . . .

Mr. SPEAKER : The hon. Member will please sit down. I would like to tell the hon. Member that I have already given a ruling in the matter and he should not pursue it. If the hon. Member is going to pursue the matter, I shall not give him the chance to speak. However, if he wants to speak on the merits of the Bill, I have no objection.

Sri V. SANKARAN : Sir, I am only saying that advocates are not so bad . . .

Mr. SPEAKER : I have already given my ruling on the matter.

Sri V. SANKARAN : That statement is not correct . . .

Mr. SPEAKER : Let the hon. Member proceed. I shall see how far the hon. Member conforms to my point.

Sri V. SANKARAN : ஏதோ வாழ்க்கையில் வளம்பெறவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது முற்றிலும் விரோதமானது. வக்கீல்கள் சட்டங்களில் உள்ள சிக்கல்களை எடுத்துச் சொல்லி, நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்களே தவிர, ஒரு சில நண்பர்களைப்போல இயற்கைக்கு விரோதமான காதற் சித்திரங்களைச் சித்தரித்து . . .

Mr. SPEAKER : I am afraid the hon. Member is exceeding the limits. I can also understand some Tamil. The hon. Member should confine himself to the subject under discussion. I have

already given my ruling. If, however, the hon. Member persists further on a matter on which I have given my ruling, I will have to ask him to sit down.

Sri V. SANKARAN: அந்த முறையில் இயற்கைக்கு விரோதமில்லாமல் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலையிலே வக்கீல்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்; வக்கீல்கள் இல்லாவிட்டால் வீட்டுக்கு வாடகை கொடுப்போர்களுக்கும், வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் . . .

Sri A. GOVINDASAMY: On a point of order, தலைவர் அவர்களே, கனம் சங்கரன் அவர்கள் பேசியது out of order என்று சொல்லிய பிறகும் . . .

(ஸ்ரீ வி. சங்கரன் நின்றுகொண்டிருந்தார்.)

Sri K. VINAYAKAM: Sir, can two Members stand at the same time?

Mr. SPEAKER: All the Members including Sri Vinayakam may please sit down.

Sri A. GOVINDASAMY: அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுகிறார்கள் . . .

Mr. SPEAKER: அந்த சென்டன்ஸ் முடியவில்லை, அதை இப்போது முடித்துவிட்டார்கள்.

* **Sri V. SANKARAN**: இன்றைக்கு வக்கீல்களும் கோர்ட்டும் இல்லாவிட்டால் எந்த நிலையில் இருப்பார்கள் என்றால் ஏற்படக்கூடிய தகராறுகளை **Might is right** என்று நேரடியாகத் தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டியிருக்கும். சட்டங்களும் வக்கீல்களும் கோர்ட்டும் இருப்பதால் அவ்வாறின்றி சுமுகமாக தீர்த்துக்கொள்ள முடிகிறது. அந்த முறையில் இந்த சட்டத்தை நீடிப்பதில் நன்மை இருக்கிறது என்று கருதுவதால் இந்த சட்டத்தை வரவேற்று, இந்த திருத்தத்தை வரவேற்று என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Sri T. SAMPATH**: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்த சட்டத்தை ஆதரிக்கிற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் இந்த சட்டத்தை பஞ்சாயத்துகளுக்கும் நீடிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். ஏற்கெனவே இந்த சட்டம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் நீடிக்கப்பட்டிருந்தது அங்கத்தினருக்கு ஞாபகமிருக்கும். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இச்சட்டம் நீடிக்கப்பட்டு இருந்தது. பஞ்சாயத்துக்களில் தற்பொழுது நிலைமை மாறியிருக்கிறது. அத்தியாவசியமான நிலைமை ஏற்படுமானால் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இச்சட்டத்தை நீடித்துக்கொள்ளலாம் என்ற அபிப்பிராயத்தின் பேரில் பஞ்சாயத்துக்களை இச்சட்டத்தில் இருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். ஏதாவது நெருக்கடி இருந்தால் அப்போது மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நீடிக்கலாம். அமைதியான நிலைமை இருக்கும்போது, சட்டத்தைப் போட்டு நெருக்கடியான நிலைமையை உண்டு பண்ணக்கூடாது. அதனால் இப்போது மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்குத் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது, கனம் லாஸர் அவர்கள் சொன்னதை ஆமோதிக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் காரணமாக கோர்ட்டுக்குக் கட்டணம் செலுத்தாமல் பழைய வாடகைகளை வசூலித்து வருகிறார்கள். இதனால் சிவில் கோர்ட்டுகளில் ஸ்மால் காஸ் (**small cause**) வியாஜ்யங்கள் குறைந்துவிட்டது. கோர்ட்டு கட்டிணங்களும் பாதிக்கும்படியாக இருக்கிறது. இதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்தால் சௌகரியமாயிருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Sri K SATTANATHA KARAYALAR**: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா ஜூலை 4-ம் தேதி எக்ஸ்ட்ராடினரி கெஜட்டில் வெளியானது. ஆனால் அதே நாளில் நமது சட்டசபையும் இங்கு நடந்துகொண்டிருந்தது. சாதாரணமாக சட்டசபை நடந்துகொண்டிருக்கும்போது எது ஒரு மசோதாவும் சபையின்முன், அதாவது லீவ் ஆப் தி ஹவுஸ் கேட்டு அதை வெளியிடுவதுதான் முறையாக இருக்கும். நமது சட்ட சபை விதிகளின் 91-வது விதிப் பிரகாரம் அதற்கு விதி விலக்கு இருப்பினும் அந்த சம்பிரதாயத்தை அப்படி பாரம்பரியமாக வைத்துக் கொள்வது தவறாக இருக்கும். மேலும் இரண்டொரு மசோதாக்களை நேரடியாக கெஜட்டில் பிரசுரம் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு கவர்னர் உத்திரவு பெற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். ஆனால், இந்த முறையை அனுஷ்டிக்காமல் இருப்பது நல்லதாக இருக்கும் என்ற யோசனையை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், இன்று வீடு வாடகைக்குக் கிடைப்பது என்பது ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்னை. ராஜ்யப் புனரமைப்புக்குப் பின் கூட இந்த மசோதாவின் ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீஸன்ஸில் சொன்னதுபோல நிரந்தர நெருக்கடி நீடிக்கிறது. நான் இரண்டு மாதங்களாக ஒரு வீட்டுக்காக பல்வேறு இடங்களில் சுற்றி அலைந்தேன். அதனால் எனக்கு வீடு கிடைப்பதில் எத்தனை கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தெரியும். எத்தனை இடங்களில் ஒண்டுக் குடித்தனம் நடக்கிறது என்று தெரியும். நிரந்தரமாக வீட்டுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் சமாளிக்க வேண்டும். சில வீடுகளில் தண்ணீர் வராது. சில இடங்களில் வேறு வசதி கிடையாது. ஐந்நூறு, 1,000, 2,000 என்று முன் பணம் கொடுத்தால் வீடு கிடைக்கும்.

ஆனால் சட்டசபை அங்கத்தினர் என்று தெரிந்து விட்டால் இருக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பமும் போய் விடுகிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவுக்கு காலவரை என்று இல்லாமல் அதாவது இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்று இல்லாமல் நிரந்தரமாகவே இதை சட்டமாக்கி விடுவது நன்மையாக இருக்கும். இன்னும் இரண்டு வருஷங்களில் இந்த வீட்டுப் பிரச்னை தீர்ந்து போய் விடும் என்பது இல்லை. திரும்பவும் இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு இதே சட்டசபைக்குக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். அதனால் நிரந்தரமாகவே இதைக்கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்திருக்கலாம். தற்காலிகமாக என்று இருப்பது இந்தப் பிரச்னையை இரண்டு வருஷத்தில் சமாளித்து விடுவோம் என்ற நம்பிக்கையை மக்கள் மத்தியில் இது ஊட்டுவதாக இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் இந்த பிரச்னையை சமாளிக்க தகுந்த திட்டமில்லை. ஆகவே இரண்டு வருஷங்களுக்குள் சமாளிக்க முடியும் என்பது இல்லை. நிரந்தரமாக இந்த சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்திருக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-12 a.m.

* **Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR**: Mr. Speaker, I have already spoken in this subject during the budget discussion. Still, I want to emphasize the same point here. I do not know whether there is any need for this accommodation control at all. There has been a lot of abuse and my impression is that neither the landlord nor the tenant stand to gain and it is only the middle-men who stand to gain. My submission is that if this should be of some advantage to the middle-class people who are in real need of it, there is no point in having this accommodation control only for the benefit of the Government servants. This should be applied to the benefit of all the middle-class people. All these poor people should be helped. Accommodation should be provided strictly in the order of priority. It is really a very big question and has to be carefully gone into. Meanwhile, instead of extending this Bill for

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th July 1957

two years, I would request the Hon. Minister to extend it for a period of six months and in the meantime to constitute a Select Committee to go into the whole question and then bring forward a comprehensive measure so far as fair rent is concerned. If he does that; it will be very beneficial to many poor people. So, instead of extending it for two years, the Government may extend it for six months and in the meantime may bring forward a comprehensive Bill which may be considered by a Select Committee.

11-14 a.m. * THE HON. SRI V. RAMIAH : Sir, as I said while introducing the Bill, this is a simple Bill and I hope none will be against it. I find that almost all the Members who took part in the discussion, have supported the extension of the life of this Act. Because, they know the difficulties which the middle-class people are experiencing and even the lower middle-class people are experiencing. They also know, I am sure, that those poor people will find it very difficult if the Act is not extended. My friend Sri Anbhazhagan—who was also called Ramaiah as myself—said that the poor and the lower middle-class sections should be helped. If this Act is not in force, I can definitely tell him that the poor lower middle-class people will be greatly affected. I am sure that the complaint which Mr. Sattanatha Karayalar made will be still worse if there was no such Act. I am really sure that this Act is really helping the middle and the lower middle classes. The hon. Leader of the Opposition stated that the benefits of this Act should not be restricted to Government servants alone and the benefits should be extended to all middle-class people. Well, as I told you, the whole matter is under consideration and a comprehensive Bill is to be brought forward by the Government very soon. All the points raised by the various hon. Members will be taken into consideration when we prepare that Bill and if it is necessary the suggestion of the hon. Leader of the Opposition to send that Bill to a Select Committee for further consideration will be considered. As far as this particular amendment is concerned, I find there is no opposition at all.

Sir, my friend Sri Govindasamy Nayagar wanted this Act to be extended to all the major Panchayats. There are number of major Panchayats which are benefited by this Act. The hon. Member wants this Act to be extended to Neiveli, Vridhachalam and Nellikuppam. I shall ask this suggestion of the hon. Member to be examined and I may tell him that necessary action will be taken.

All the other points raised are not quite relevant to this particular amendment, but they may be relevant to the comprehensive measure which I will be bringing forward in the near future before this House. The difficulty felt by the hon. lady Member Srimathi T. N. Anandanayaki will also be set right. As it is, as soon as a tenant vacates a controlled building, immediately the landlord can raise the rent. The poor tenant who occupies the building later will have to go to the Court for fixation of fair rent. This position will also be set right in the coming Bill. All the other points raised by the hon. Members will be considered.

25th July 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

" That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Bill, 1957, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER : The motion is—

" That Clause 2 do stand part of the Bill."

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the amendment standing in my name, viz.—

" In sub-section (3) of section 1 of the principal Act, *delete* the words ' and shall remain in force up to and inclusive of the 30th September 1957 '."

SRI N. MARUDACHALAM : I second the amendment, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the amendment standing in my name, viz. :—

" In lines 15 and 16 *for* the expression ' 30th September 1959 ', *substitute* the expression ' 30th September 1962 '."

SRI K. RAMACHANDRAN : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendments moved—

" In sub-section (3) of section 1 of the principal Act, *delete* the words ' and shall remain in force up to and inclusive of the 30th September 1957 '."

" In lines 15 and 16 *for* the expression ' 30th September 1959 ', *substitute* the expression ' 30th September 1962 '. "

SRI M. JAGANNATHAN : Sir, my amendment is a very simple one. Instead of extending the life of the Act piecemeal, it is better to extend its life by five years. I have already explained that considerable difficulty is experienced in obtaining housing accommodation not only in the City of Madras but in the various mufassal areas. Therefore, it is rather desirable to extend the life of the Act by five years. As pointed out in my previous speech, on account of the developmental activities going on every year under the Second Five-Year Plan, a number of people require more and more accommodation and the accommodation problem is becoming more and more acute.

It has not solved the difficulty properly and satisfactorily. Therefore the enforcement of the Act must be strict. The life of the Act must be extended not for two years, but for five years. This is my amendment, Sir.

[25th July 1957

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை 30-9-1957-லிருந்து மேலும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று இந்தத் திருத்த மசோதா கோருகிறது. இரண்டு வருஷங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிப்பது மட்டும் போதாது, இந்தச் சட்டம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. எதற்காக நான் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால், எந்த நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்தோமோ, அதாவது நியாயமான வாடகையில் வீடுகள் கிடைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்தோமோ அந்த நோக்கம் ஈடேறியிருக்கிறதா, அந்த அளவுக்கு வீடுகள் நியாயமான வாடகையில் கிடைத்திருக்கிறதா, அந்த அளவுக்குப் பெறக்கூடிய நிலைமை இருந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். நியாயமான வாடகைக்கு வீடுகள் கிடைக்கவேண்டியதற்குப் பதிலாக, மேலும் அதிகப்படியான வாடகைகளைக் கொடுத்தும் வீடு கிடைக்காத நிலைமை இருந்து வருகிறது என்பதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகையால், இப்படி, ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் என்று நீடிப்பதைவிட, மொத்தமாக ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடித்துவிட்டால், எப்பொழுது இந்தச் சட்டம் அவசியம் இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறதோ, அப்பொழுது நாம் அதைக் "கான்சல்" செய்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, இந்தச் சட்டம் தொடர்ந்து நீடித்திருக்கவேண்டும். நமக்கு அவசியம் இல்லாத போது நாம் அதை ரத்து செய்துவிடலாம். இந்தச் சட்டத்தைத் தொடர்ந்து நீடிப்பது நல்லது என்ற எண்ணத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தை நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMIAH : Sir, though the two amendments are really helpful, I am not accepting them, because the whole idea of the Government is to keep control as long as there is scarcity. So we review the position from time to time, and when we come to a definite understanding that there is no scarcity, then the Act automatically goes. Coming to the House once in two years gives at least an opportunity to the Hon. House to review the position and take steps. So, I do not accept the amendments.

11-22 a.m.

MR. SPEAKER : I now put the amendment of Sri V. K. Kothandaraman to vote. The question is—

"In sub-section (3) of section 1 of the principal Act, *delete* the words 'and shall remain in force up to and inclusive of the 30th September 1957'."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I now put the amendment of Sri M. Jagannathan to vote. The question is—

"In lines 15 and 16, *for* the expression '30th September 1959', *substitute* the expression '30th September 1962'."

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMIAH : Sir, I move—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1957, be passed."

25th July 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1957, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS GENERAL SALES TAX AND SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION AMENDMENT) BILL, 1957: (L.A. BILL NO. 6 OF 1957).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg leave to introduce the Madras General Sales Tax and Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill [a] 1957, and move—

"That the Bill be taken into consideration."

கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜட் விவாதத்தின்போது, விற்பனை வரியானது 1-9/16 என்று பின்னத்தில் இருப்பதை 2 நயா பைசாவாகத் திருத்தி அமைத்திருப்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த விகிதத்தை நாம் Indian Coinage Act பிரகாரம் முதலிலே கொண்டுவந்திருக்கக் கூடுமானாலும், வரி விதிக்கும் போது பட்ஜட்டின்போது விவாதித்து விதிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான், அப்பொழுது அந்தக் காலணா என்பதை எந்த அளவுக்கு நயா பைசாவாக மாற்ற முடியுமோ அந்த அளவு மாற்றி, முதல் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது.

இடைக்காலத்திலே, 1-9/16 நயா பைசா விகிதம் அமுலில் இருக்கின்றபோது சில இடங்களில் வர்த்தகர்கள், குறிப்பாக சில்லரைக் கடைக்காரர்கள், 1-9/16 என்ற விகிதம் அவர்களுக்குக் கணக்குப் போடுவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் 1-9/16 என்ற விகிதத்தில் விற்பனை வரி வசூலிக்காமல், 2 நயா பைசா என்ற விகிதத்தில் வசூலிப்பதாகவும் சர்க்காருக்குத் தகவல் கிடைத்தது. ஆகையால், அரசாங்கத்திற்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய தொகை கிடைக்காமல், அதைச் சில்லரைக் கடைக்காரர்கள் பெற்றுவிடுவதைத் தடுப்பது இத் திருத்த மசோதா கொண்டுவந்திருப்பதன் நோக்கமாகும். அதே சமயத்தில், நம்முடைய ராஜ்ய வரவு செலவுக் கணக்கில் ஓரளவு துண்டு விழுந்ததாலும், அதை இது ஈடு கட்டும் என்ற காரணத்தாலும் இம்மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

சில நாட்களுக்கு முன்பு மோட்டார் எண்ணெய்களைப்பற்றி வரி விதிக்கின்றபோது ஒரு திருத்தம் நான் கொண்டுவந்தேன். அந்தத் திருத்தத்தில், "இதுவரையில் அவர்கள் ட்ரஷரியில் சலான் மூலம் பணம் கட்டவேண்டும் என்ற நிலைமையை மாற்றி, அவர்கள் செக் மூலமாகவோ வேறு எந்தவிதமாக சர்க்கார் நிர்ணயிக்கிறார்களோ அந்த முறையிலோ பணம் கட்டலாம்" என்று கூறப்பட்டது. அந்தத் திருத்தம் செய்ததால், அடுத்த "செக்ஷனி" லும் கூட ஒரு சிறு மாறுதல் செய்திருக்கவேண்டும். அதாவது, "பணம் முழுவதும் கட்டிய பிறகு" என்று இருந்ததற்குப் பதிலாக, "எந்த முறையில் சர்க்கார் கட்ட வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கிறார்களோ அந்த முறையில் கட்டிய பிறகு" என்று consequential amendment செய்திருக்க வேண்டும். அது தவறிவிட்டது. அதை இப்பொழுது செய்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறோம். இந்த ஷரத்துக்களை சட்டசபை ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நம்பி இந்த மசோதாவை நான் பிரேரிக்கின்றேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras General Sales Tax and Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration."

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 16th July 1957.

* SRI M. P. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி 1-9/16 ஆக இருந்ததை, புது காசு வந்ததன் காரணமாக, 2 சதவிகிதமாக உயர்த்தப்போவதாக நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில் காணப்பட்டு, அதற்கு வேண்டிய சட்டம் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இந்தச் சபையில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். இந்த
11-27 a.m. 1-9/16 என்பதை 2 புதுக் காசாக மாற்றுவதினால், பார்ப்பதற்குக் கொஞ்சமாகத் தெரிந்தபோதிலும்கூட, மொத்தத்தில் பார்க்கும்போது, சில்லரை வியாபாரிகளும் மற்றவர்களும் மூன்றிலொரு பங்கு அதிகமாகப் பணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு வியாபாரி மூவாயிரம் ரூபாய் இதுவரை வரி செலுத்திவருபவராக இருந்தால், இனி நாலாயிரம் ரூபாய் செலுத்தவேண்டும். புதுக் காசுக் கணக்குப் போடும்போது சுமார் அரை தம்படிதானே உயருகிறது என்று சொல்வதைப் பார்க்கும்போது, தம்படிக்குத் தம்படி வட்டி வாங்குவதுபோல் இருக்கிறது. பார்ப்பதற்கு வேண்டுமானால், அரைப் பைசாதானே என்று சொல்ல முடியுமேதவிர, மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது மூன்றிலொரு பங்கு அதிகமாகக் கட்ட வேண்டி ஏற்படுகிறது என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இதைப் பொதுமக்கள்தான் வாங்கும்பொழுது கொடுக்கவேண்டும். ஏற்கெனவே விலைவாசிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய கீழ்த்தர சிப்பந்திகள், "செலவு புள்ளி உயர்ந்துவிட்டது, சம்பள உயர்வு வேண்டும்" என்று கிளர்சிகள் செய்துவருகிறார்கள். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களும் மற்றவர்களும் கிளர்ச்சி செய்யும் நிலைமையைப் பார்த்து, அம்மாதிரி மாநில அரசாங்கத்துக்கும் பரவுமா என்ற அச்சம் இருக்கிறது. 1–9/16 ஆக இருந்த விற்பனை வரியை 2 சத விகிதமாக உயர்த்தினால் நிச்சயமாக விவசாயமற்ற பொருள்களின் விலை அதிகமாக உயரும். ஆகவே, ஊதிய உயர்வு கோருவதிலே உண்மையான நியாயம் இருக்கும் என்ற அளவுக்கு நிலைமை வந்துவிடும்.

அதோடு மட்டுமில்லாமல், விற்பனை வரி விதிப்பதைப்பற்றி நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து, என்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்காக டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக சபையிலே அடிக்கடி அறிவிக்கப்படுகிறது. ஒரு முனை விற்பனை வரி போடுவதா, அப்படிப் போடுவதென்றால் என்னென்ன பொருள்களுக்குப் போட முடியும் என்று இன்றைக்கு ஆராய இருக்கிற காரணத்தால், இந்தப் புது காசு அமுலுக்கு வந்து இவ்வளவு நாளாகிவிட்டாலும் இன்னும் அவருடைய ரிபோர்ட் வரும் வரையில் காத்திருக்கவேண்டும். அதற்குள் எந்தவிதமான ஆபத்தும் வந்துவிடாது. அவருடைய ரிபோர்ட் வரப் பல ஆண்டுகள் ஆகும் என்று சொல்லிவிட முடியாது. மிக விரைவிலே அனுப்பி விடுவார்கள். அதுவரை பொருத்திருந்து, அதையும் மனதிலே வைத்து அவசியப்பட்டால் எந்தெந்த பொருள்களுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிக்கலாம் என்று யோசித்து ஒரு சதவிகிதமோ இரண்டு சதவிகிதமோ அப்பொழுது செய்துகொள்ளலாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டம் கூடாது என்று நான் அடியோடு மறுக்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவைப் பொருத்தவரை இரண்டு விஷயங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலாவது, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய பட்ஜெட் உரையை நிகழ்த்தும்போது, உணவு தான்யங்களுக்கு விற்பனை வரி விதிப்பது சம்பந்தப்பட்டவரை, அது ஒரு சதவிகிதமாக குறைக்கப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். அதுசம்பந்தமாக ஏதாவது திருத்தம் கொண்டு வரப்படும் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அந்த வரியை உயர்த்துவதற்கான திருத்தம்தான் சபை முன்பு பிரேரபணை செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அந்த வரியைக் குறைப்பதற்கான திருத்தம் பிரேரபணை செய்யப்படவில்லை. அது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் என்ன செய்யவிருக்கிறது என்பது தெளிவாக வேண்டும்; மீண்டும் திருத்தப் பிரேரபணை

கொண்டுவரப்போகிறார்களா அல்லது வேறு என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பது தெளிவாகவேண்டும். இல்லையானால், பொது மக்கள் மத்தியில், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிடப்பட்டதைப் பற்றியும், அரசாங்கத்தின் சார்பில் செய்யப்படும் இத்தகைய திருத்தங்கள் பற்றியும், தீவிரமான கருத்துகள் ஏற்படுவதைக் காணமுடியும். இது ஒரு குழப்பத்தில்தான் கொண்டுபோய் விடும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே இதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவில் உள்ள "ஸ்டேட்மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீஸன்ஸ்"-ல் "சிறிய வியாபாரிகள் தங்களுடைய வாடிக்கைக்காரர்களிடமிருந்து அதிகமான தொகையை வரியாக வசூலிப்பதைத் தடுப்பதற்காகவும், அவர்கள் சரியான தொகையை வரியாக வசூலித்து சரியான அளவு வரியை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவும், 1-9/16 சதவிகிதம் வரி 2 சதவிகிதமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான பின்னக் கணக்குகளில் ஏதோ சிறிது சிரமம் இருப்பதாகக் கருதி, அந்தக் கணக்குகளைப் போடுவதிலுள்ள சிரமத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக மக்கள் மீது வரிச் சுமையை உயர்த்துவதை நாம் எப்படி நியாயம் என்று ஒப்புக்கொள்ள முடியும் ? அது நியாயம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எப்படிக் கருதுகிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இப்போதுதான் ஒவ்வொரு தபாலாபீஸ்களிலும் நயா பைசா அட்டவணைகள் இருக்கின்றனவே. அரசாங்க விளம்பர இலாகா, விரிவான நடவடிக்கை எடுத்து, இவ்வளவு அணாக்களுக்கு இவ்வளவு நயா பைசாக்கள் என்றும், இத்தனை காலணாக்களுக்கு இத்தனை நயா பைசாக்கள் என்றும் தெரிவிக்கும் பட்டியல்களை அச்சிட்டு ஆங்காங்கே வெளியிட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்குகள் சாதாரணமாக பொது மக்களிடையே நன்றாகப் பழக்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. விற்பனை வரியை ரூபாய்க்குக் காலணா என்று அதே அளவில் வைத்துக்கொண்டு 16 ரூபாய்க்கு சாமான் வாங்கினால் வரி 4 அணா ஆகிறது. 4 அணா என்றால், 25 நயா பைசா என்று விற்பனை வரியைப் போடமுடியாதா ? எதற்காக 25 நயா பைசாவிற்கு பதிலாக புதிதாக 32 நயா பைசா கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும் ? இம்மாதிரியான ஒரு உயர்வை ஏற்படுத்துவதற்கு, என்ன சரியான தார்மீக காரணத்தை அரசாங்கம் மக்கள் முன்பு சொல்ல முடியும் ? நயா பைசா புகுத்தப்பட்டவுடனேயே அதனால் ஏற்படக்கூடிய அபாயங்களைச் சுட்டிக்காட்டி பெரிய பேரறிஞர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள். மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ ராஜாஜி கூட நயா பைசாவினால் மக்கள் வீண் சிரமங்களுக்கு ஆளாக நேரிடும் என்று எச்சரிக்கை செய்தார்கள். அந்த சிரமங்களை நாம் இப்போது உண்மையிலேயே காண்கிறோம். அகாரணமாக, தாங்களாக ஒரு குற்றமும் செய்யாமல் இருக்கும்போது, மக்கள் 1/3 பங்கு அதிகமாக வரி செலுத்த வேண்டிய நிலைமை இப்போது இந்த நயா . பைசாவினால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது சரியானதுதானா என்று பார்க்கவேண்டும். சரியானது இல்லை என்றால், இதைத் தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக முயற்சிக்க வேண்டாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நயா பைசா என்று வரி விகிதம் மாற்றப்பட்ட ஒரே காரணத்திற்காக அதிகமான வரி செலுத்தும்படி மக்களைக் கோருவது நியாயம் அல்ல. எனவே இம்மாதிரி இந்த மசோதாவின் மூலம் விற்பனை வரிச் சட்டத்தைத் திருத்துவதை அரசாங்கத்தார் விட்டுவிடவேண்டும். ஏற்கெனவே உள்ளவாறு இந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதா நிறைவேறினால் இந்த அரசாங்கத்தார் விற்பனை வரியின் மூலம் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான வருவாய் அடைவார்கள் என்ற காரணத்தினால் இந்த மசோதாவிற்கு நான் மறுப்புக் கூறுவதாக யாரும் கருத வேண்டாம் என்று நான் முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கத்

தாரின் வருமானம் பெருகக்கூடிய துறைகளில் குறுக்கிடுவது அல்ல, எதிர் கட்சியினராகிய எங்களுடைய நோக்கம். அதன் வருமானத்தைப் பெருக்கக்கூடிய வழிதுறைகள் அரசாங்கத்தால் கண்டுபிடிக்கப்படும்போதும், சில நிலைமைகளினால் ஏற்படும் சிக்கல்களைத் தவிர்க்கக்கூடிய முறைகள் அரசாங்கத்தால் கண்டுபிடிக்கப்படும்போதும், அந்த வழிதுறைகள் பொது மக்கள் மனதில் சந்தேகத்தையும் அருவெறுப்பையும் வெறுப்புணர்ச்சியையும் உண்டு பண்ணுபவையாக இருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட வெறுப்புணர்ச்சி இந்த மசோதா சட்டமாவதால் ஏற்பட்டால், அன்றாடம் மக்கள் ஒவ்வொரு பொருளை வாங்கும்போதும் அரசாங்கத்திற்கு எதிரான கருத்து அவர்கள் மனதிலே அமையும். உண்மையிலேயே, இப்போது வந்துள்ள புதிய காசானது—அரசாங்கத்தார் வழங்குகின்றபடி,—நயா பைசாவானது மக்களுக்கு புதிய சிக்கல்களையும் தொந்தரவுகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்வோம். இந்தப் புதிய காசால் விளைந்த சிக்கல்கள் காரணமாக, இப்போதைய விற்பனை வரி விகிதமாகிய 1–9/16 என்ற சதவிகிதத்திலுள்ள 9/16 என்ற பின்னத்தை 16/16 என்று திருத்தி முழு எண்ணாக மாற்றிக் கொள்ளலாம்—பின்னத்தை முழு உருவமாக ஆக்கிகொள்ளலாம். விற்பனை வரியை 2 சதவிகிதமாக ஆக்கிவிடலாம் என்று அரசாங்கம் இந்தத் திருத்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டுள்ளது. 9/16 என்ற பின்னம் கணக்குகளுக்குக் கடினமாக இருக்குமேயானால், அதையொட்டிய ½ என்ற பின்னத்தை எடுத்துக்கொள்வது சரியான முறையே தவிர முழு எண்ணாக மாற்றி அதிகமான விற்பனை வரியை விதிப்பது சரியான முறையல்ல. இப்போதைய விற்பனை வரி விகிதத்திலுள்ள 9/16 என்ற பின்னத்தை ½ என்ற பின்னமாக மாற்றாமல் ஒரு முழு எண்ணாக அரசாங்கம் மாற்றியிருப்பதிலிருந்து, இந்த அரசாங்கம் இதிலும் தனது லாபத்தைத்தான் முக்கியமாகக் கருதுகிறதே தவிர, மக்களுடைய சிக்கலைத் தீர்ப்பதை முக்கியமாகக் கருதவில்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. 9/16 என்ற பின்னத்தை ½ என்ற பின்னமாக மாற்றவேண்டுமென்றால், அரை நயா பைசாவிற்கு எங்கே போவது என்று அரசாங்கத்தார் கேட்கலாம். உணவுப் பொருள்களின் விலைகளையும் மக்களின் தேவையான மற்ற இன்றியமையாத பொருள்களின் விலைகளையும் கவனிக்கும்போது விலை உயர வழி வகுப்பதைவிட அரை நயா பைசாக்களைத் தயாரித்து வழங்கும்படி இந்த அரசாங்கத்தார் மத்திய அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டிருக்கலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகவே அரை நயா பைசா இன்மையால் ஏற்படும் சிக்கலைவிட முழு நயா பைசா ஆக்குவதால் வரும் சிக்கல் அதிகமானது என்பது என் கருத்து. (Sri M. Jagannathan in the Chair.) மற்றொரு வகையில், நிதர்சனமான உண்மை—கண்கூடாகக் காணப்படுவது இது. அதிகமான விற்பனை வரி விகிதத்தால், சில்லரை வியாபாரிகளால் பொருள்கள் விற்கப்படும்போது அவைகளின் விலை உயர்த்தப்படுகிறதே தவிர, அந்த அளவிற்கு அரசாங்கத்திற்கு விற்பனை வரியின் மூலம் வரவேண்டிய வருமானம் உயரவில்லை. சாதாரண சில்லரை வியாபாரிகள் 4 அணாவிற்கோ, 8 அணாவிற்கோ, 12 அணாவிற்கோ—அல்லது புதிய பைசா முறையில் 25 நயா பைசாவிற்கோ, 50 நயா பைசாவிற்கோ, 75 நயா பைசாவிற்கோ—சாமான்களை விற்கின்ற ஒவ்வொரு நேரத்திலும், அவைகளின் விலை உயர்கிறதேயொழிய அரசாங்கத்தின் விற்பனை வரி வருமானம் உயர்வதில்லை. பொருள்களின் விலை உயரும் அளவுக்கு—“ப்ரொபோர்ஷனேட்” ஆக இந்த வரியால் விகிதாச்சாரப்படி அரசாங்கத்திற்கு விற்பனை வரி மூலம் வரும் வருவாய் உயர்வதில்லை. சில்லரை வியாபாரிகளுக்குக் கிடைக்கும் லாபத்திற்கு ஏற்ப அரசாங்கத்திற்கு விற்பனை வரி மூலம் வருவாய் வருவதில்லை. பெரிய வியாபாரிகள் விற்பனை வரிக் கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்யலாம். ஆனால் ரூ. 5,000 அல்லது ரூ. 10,000 அளவிற்கு வியாபாரம் செய்யும் வியாபாரிகள் கூட சில்லரை வியாபாரிகள் தரத்தில் சேர்ந்திருப்பதால், அவர்களுக்குப் பொருள்களின் விலை உயர்வால் வரும் லாபத்திற்கு ஏற்ப அரசாங்கத்திற்கு விற்பனை வரியின் மூலம் வருவாய் உயருவதில்லை. அந்த வியாபாரிகள் இன்று விற்பனை வரியைக் கைவிடாமல் லாபம் தேடி வருகிறார்கள். இந்த நிலையில், விற்பனை வரி விகிதத்திலிருந்த 9/16

என்ற பின்னத்தை முழு எண்ணாக மாற்றுவது நல்ல மாற்றம் இல்லை. ஆகவே இந்தத் திருத்தம் அரசாங்கத்திற்கும் வியாபாரிகளுக்கும் இடையே விற்பனை வரி சம்பந்தமாக உள்ள கணக்கு முறையை மாற்றியமைக்கிறதே தவிர—சாமான்களின் விலையை வியாபாரிகள் மேலும் உயர்த்துவதற்கு ஒரு கருவியாக இருக்கிறதே தவிர—வியாபாரிகள் வரி உயர்வு விகிதத்திற்கு மேல் விற்பனை வரி காரணமாக விலையை உயர்த்தக் கூடாது என்று கட்டுப்பாடு விதிப்பதாக இல்லை என்பதை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

உண்மையிலேயே, இந்தத் திருத்தம் நிறைவேறினால், இதனால் மக்களுக்கு ஏற்படும் தொந்தரவுகளினால் மக்களிடையே அரசாங்கத்தைப் பற்றிய எண்ணத்தில்தான் மாறுதல் ஏற்படுமேயொழிய, அரசாங்கத்தின் வரவுக் கணக்கில் பெரிய லாபம் ஏற்பட்டு விடாது. ஆகவே, மக்களுக்குப் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படக் கூடியவாறும், மக்களுடைய, மனப்பான்மை மாறக்கூடியவாறும், அரசாங்கம் விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் 1½ நயா பைசாவினை 2 நயா பைசாவாக உயர்த்துகின்றது. இதைக் குறிப்பிடும்போது சில நடைமுறை நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ ரூ. 10,000-க்கு விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகள் கூடச் சில்லரை வியாபாரிகள் என்ற தரத்தில் சேர்ந்திருப்பதால்—அவர்கள் பெரிய வியாபாரிகளிடமிருந்து பொருள்களை வாங்கி விற்பவர்கள் என்ற காரணத்தால், சில்லரை வியாபாரிகள் தரத்தில் சேர்ந்திருப்பதால்—அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் லாபத்திற்கு ஏற்ப அரசாங்கத்திற்கு விற்பனை வரியின் மூலம் வருமானம் அதிகரிப்பதில்லை. ஆனால் நடைமுறையில், அவர்கள் விற்பனை வரிவிகித உயர்வை தாங்கள் லாபம் தேடுவற்கு ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். விற்பனை வரிவிகிதம் உயர்ந்தால், அந்த வியாபாரிகளிடம் சாதாரண மக்கள் சாமான்கள் வாங்கும்போது, முன்பு 4 அணாவிற்கு வாங்கி வந்த பொருளுக்கு வரி விகிதம் உயர்ந்த பிறகு 4½ அணா கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வியாபாரிகளிடம் சாதாரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வெல்லத்திற்கு நாலணா கொடுக்கவேண்டியிருக்குமானால், விற்பனை வரி விகிதம் உயர்த்தப்பட்டால் நாலரையணா கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே விற்பனை வரியை எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு உயர்த்தினாலும், வியாபாரத்தில் சூது நடத்துபவர்கள் அந்த வரி உயர்வை, தாங்கள் லாபம் தேடுவதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் ; அதன் காரணமாக மக்களுக்கு அரசாங்கத்தைப் பற்றி இருக்கும் மனப்பான்மையும் அரசாங்கத்திற்குப் பாதகமாக மாறுகிறது.

இப்போது விற்பனை வரிச் சட்டத்தில் வரி விகிதம் சம்பந்தமாகச் செய்யப்படும் திருத்தம், சூது செய்யும் வியாபாரிகளுக்குத்தான் பயன்படும். இந்தத் திருத்தம் நல்ல முறையில் செய்யப்படும் திருத்தமாகாது. கணக்கு போடுவதற்குக் கடினமாக இருக்கிறது என்பதற்காக 9/16 என்ற பின்னத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்றால், அதற்கு நெருங்கிய பின்னமாகிய ½ என்ற பின்னமாகத் திருத்திக்கொள்ளலாம். அப்படிச் செய்து, இந்த அரசாங்கம் நல்லதொரு திருத்தத்தை மேற்கொள்ளலாம், அதையே மக்கள் வரவேற்பர் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Sri S. LAZAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஏதோ எனக்கு முன்பு 11.40 a.m.
பேசிய அன்பர்கள் ஓரளவுக்கு விற்பனை வரி அதிகரித்திருக்கிறது, ஆகவே பொது மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் வியாபாரிகளுக்குத்தான் வக்காலத்து பேசுகிறார்கள் என்று உண்மையிலேயே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்று சொன்னால், நடைமுறையில் பார்க்கும்போது சாதாரணமாக வியாபார ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று பார்க்கும்போது அங்கு 50 நயா பைசாவுக்கு வாங்கக் கூடிய சரக்குக்கோ, 75 நயா பைசாவுக்கு வாங்கக் கூடிய சரக்குக்கோ, இன்றைய தினம் வியாபாரிகள் வரி வசூலிப்பதில்லை. பெரும் அளவுக்கு, வியாபாரிகள் ஒரு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட சாமான்கள் வாங்கக் கூடிய நேரத்தில்

[Sri S. Lazar] [25th July 1957

மட்டும் பொது மக்களிடமிருந்து விற்பனை வரி வசூலிக்கிறார்கள். 50 பைசாவுக்கோ 40 பைசாவுக்கோ சாமான்கள் வாங்கினால் கூட அவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்கப்படுகிறது என்று சொல்வது உண்மைக்கு மாறாகவே இருக்கிறது.

3,000 ரூபாய் வரி கொடுக்கும் ஒருவர் 4,000 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அவர்கள் அதை எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள். பொது மக்களுக்கு வரி விதிப்பது சரி அல்ல. பெரும் பணக்காரர்களுக்கு வரிகள் விதிப்பதில் தடை ஒன்றும் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு பணக்காரரோ அல்லது வியாபாரியோ 3,000 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு பதில் 4,000 ரூபாய் கொடுக்க ஏற்பட்டால் அவர்கள் அதை எதிர்க்கிறார்கள். இது அவர்கள் எண்ணத்துக்கு மாறாக, சொல்லுவதற்கு விரோதமாக நடைமுறையில் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு நண்பர் ஒருவர், உணவுப் பொருள்களுக்கு வரி விதிப்பது சரியில்லை என்று சொன்னார். இதற்கு மந்திரி அவர்கள் தக்க பதில் சொல்வார் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு சட்டத்துக்கு விதி விலக்கு அளிக்கக் கூடிய அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் இது அமுலுக்கு கொண்டு வரும்போது தவிர்க்கப்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொது மக்களுக்கு ஏராளமான உரிமைகள் வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். ஏராளமான நன்மைகள் வேண்டும் என்று பேசுகின்றனர். அதே நேரத்தில் உரிமை வேண்டும் என்று சொல்லும் ஒருவர் கடமையையும் செய்யத் தயாராக இருக்க வேண்டும். நாட்டில் ஒரு சிலர் மட்டும்தான் வரி கொடுக்கவேண்டும், ஆனால் அரசாங்கம் மட்டும் அதன் கடமையை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வது நல்ல முன்னேற்றத்துக்கு அறிகுறி அல்ல. ஒரு நாட்டின் 'சப்ஜெக்ட்', பிரஜைக்கு அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்ற முறையில் அமைய வேண்டும். ஏதாவது ஒரு சிறு கட்டணம் வரி செலுத்தினாலும் கடமையை செய்கின்றவர்களாவோம். அந்தக் கடமையை செய்யக்கூட வரிவிதிப்புக்கு விலக்கு வேண்டும் என்று எதிர்த்துப் பேசுவது முறையல்ல என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சட்ட சபையில் திருத்தம் கொண்டு வரும்போது ஒரு சிலர் நையாண்டி செய்கிறார்கள். இந்த பின்னக் கணக்கில் எத்தனையோ ஆயிரக் கணக்கான நபர்கள் சர்க்கார் அலுவலங்களில் வேலை செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது, என்பதை நான் அவர்கள் கவனத்துக்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நாடுகள் முன்னேறிக்கொண்டு வருகின்றதைப் பார்க்கும்போது அவர்கள் கையாளக்கூடிய முக்கிய தத்துவம், "**Time is precious**" காலத்தை வீணாக்கக்கூடாது என்பது தான். இதை மனதிலே வைத்துப் பார்க்கும்போது, இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரும் போது அதை எதிர்த்துப் பேசுவது முன்னேற்றத்துக்கு குறுக்கீடாக, முட்டுக் கட்டையாக இருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது நல்ல வாதமாக அமையவில்லை. திருத்தம் கொண்டு வந்த அமைச்சரை பாராட்டி நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* Sri R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, any discussion

11-45 a.m. about the conversion of three pies into two n.P. would be out of place at this time. The introduction of the n.P. system was decided by the Parliament and Act XXXI of 1955 has been passed. A joint reading of sub-sections (2) and (3) of section 14 of the Decimal Coinage Act of 1906 will show that this Government should have introduced this n.P. system in the administration of sales

25th July 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

tax also and allowed calculation of the tax at 2 n.P. instead of three pies under the old Coinage Act even on 1st April 1957. The Hon. the Minister for Finance has very well stated the position in paragraph 30 of his Budget Speech. He has stated :—

"The ordinary rate of General Sales Tax was three pies in the rupee or 1-9/16 per cent till 31st March 1957. With the introduction of the decimal coinage from the 1st April 1957, this should normally have been rounded to 2 per cent. But the Government have continued the old rate till now, so as to give the matter full consideration."

Therefore, I beg to submit that if the Government did not introduce this N.P. system on the 1st April 1957, it was with a view to giving this House the right of discussion. He goes on :

"Calculation of sales tax in fractions of the percentage is inconvenient and may give unscrupulous dealers an advantage over customers in small transactions. It is now proposed to fix the rate at 2 per cent in the case of commodities other than foodgrains and to reduce the rate to 1 per cent in the case of foodgrains (paddy, rice, wheat and millets). It is also proposed to exempt books from the levy of sales tax."

So, this amendment was suggested even at the time the Budget was introduced and the matter was discussed threadbare then. Again it was discussed when the Demand relating to the subject was considered. I, therefore, beg to submit that the discussion as to the question of reducing it to 1½ per cent is out of place. It is impossible because the Central Coinage Act as amended says :

"It shall be calculated in respect of any such single coin or number of such coins, tendered at one transaction, to the nearest new coin, or where the new coin above and the new coin below are equally near, to the new coin below."

So, it cannot be reduced. It should be rounded to a full coin. There can be no half of a coin. Therefore, this amendment which has been discussed threadbare at the time of the discussion on the Budget has to be passed.

Another important point that I desire to suggest is this. Reference has been made to Dr. Lokanathan's report which is likely to be received in the near future. A long questionnaire had been sent to the Members of this House by Dr. Lokanathan and I hope those who oppose multi-point levy and advocate single-point levy would have given their answers with reasons for their stand and the commodities in respect of which they desire one or the other form of levy.

The impracticability of that suggestion has been pointed out during the general discussion. If the hon. Members should oppose the levy of multi-point tax and things like it, I am sure their suggestions will be considered by the Government. I think the Special Officer's report will be considered by the Government and it will also be placed before the House. There will be time enough

[Sri R. Srinivasa Iyer] [25th July 1957

to discuss all those points at that time. So, the Bill may be taken into consideration. I have given notice of an amendment which I shall move when we take up the clauses. For the present, I support the motion moved by the Hon. Minister.

SRIMATHI KAMALAMBUJAMMAL : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக 2 நயா பைசா வரி விதிப்பது கணக்குப்போடுவதற்கு மிகவும் சுலபமாக இருக்கும் என்ற முறையிலே இம்மாதிரி விதிக்கப்படுகிறது. அதிலே 1–9/16 என்பதை 1–8/16 நயா பைசாவாக ஆக்கிக்கொள்ளலாம் என்று நமது சகோதர அங்கத்தினர் ஸ்ரீ அன்பழகன் குறிப்பிட்டார். அவர் பள்ளியில் ஆசிரியராக இருந்ததை மறந்துவிட்டார் என்று நினைக்கிறேன். எப்பொழுதும் பாதிக்கு மேற்பட்டதை, அதாவது 9/16 என்பதை, 8–க்கு மேல் இருப்பதால் ஒன்று என்று கொள்ளுவது வழக்கம். ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்கள்தான் ஆசிரியராக இருந்ததைக்கூட மறந்து இங்கே அதை 8-ஆக அதாவது 1–8/16 ஆக குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டார். இதற்கு நான் என்ன சொல்லுவது என்று தெரியவில்லை. அவர் எந்த முறையிலே இம்மாதிரி குறிப்பிட்டார் என்று எனக்கு புரியவில்லை. சாதாரணமாக 9/16 என்பதை ஒன்று என்று கொள்ளலாம் என்பதாக வகுப்பிலே ஆரம்பத்தில் படித்த பாடத்தைத்தான் அரசாங்கம் இன்று கைக்கொண்டு இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. மேலும் இம்மாதிரி செய்வதால் வாங்குகிறவர்களும், விற்பவர்களும் வெகு சுலபமாக கணக்குப்போட முடியும். அதோடு அல்லாமல், 1–8/16-ஆக குறைத்தால், அரசாங்கத்தார் முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல் ரூபாய்க்கு 3 பைசா என்ற விகிதத்தை குறைத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் குறைந்தால்கூட இதை குறைக்கவேண்டுமென்று உள்ளே இருக்கும்பொழுது கோரி, வெளியே பேசும்பொழுது அரசாங்கம் நன்மை செய்யவில்லை என்று சொல்ல தயாராக இருக்கிறோம் என்ற நிலையிலேதான் அங்கத்தினர் பேசுகிறார் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே இரண்டு நயா பைசா என்று விகிதத்தில் வரி விதிப்பதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்று, இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்பதை கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு அடிப்படையிலே இந்த திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாக "ஸ்டேட்மெண்டு ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்ட் ரீஸன்ஸ்" ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று, பட்ஜெட்டில் பற்றாக்குறையை ஓரளவுக்கு சரிப்படுத்துவதற்காக இந்த திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. இரண்டாவது, "நியூ காயினேஜ்" "இண்ட்ரடியூஸ்" செய்ததின் விளைவாக இப்பொழுது இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. இந்த இரண்டு அடிப்படையும் இப்பொழுது எழவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் வியாபாரிகளுக்காக பிறர் பரிந்து பேசுவதாகச் சொல்லுவது ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாத விஷயம். வியாபாரிகளும் பொதுமக்கள்தான். ஆகையால் அவர்களுக்கு பரிந்து பேசுவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. இந்தத் திருத்தத்தினால் வியாபாரிகள் மட்டும் பாதிக்கப்படவில்லை. வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற மக்களும் ஓரளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

1-9/16 என்று வைத்துக்கொண்டால், கணக்குப் போடுவதில் கஷ்டம் ஏற்படும் என்று ஒரு சிலர் வாதாடுகிறார்கள். கணக்குப் போடுவதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால், சிறு வியாபாரிகளாக இருக்கக்கூடியவர்களும், விற்பனை வரித் தொல்லைகளால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் ஒரு கணக்குப் பிள்ளையை வைத்துக்கொண்டுதான் கணக்கு எழுதுகிறார்கள் என்பது

25th July 1957] [Sri K. Ramachandran]

நிதர்சனமான உண்மை. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். எல்லா வியாபாரிகளும் சொந்தமாக கணக்கு எழுதுவதில்லை. சம்பளம் கொடுத்து ஒரு கணக்குப் பிள்ளையைத்தான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1–9/16 என்று இருப்பதால் கணக்குப் பார்ப்பதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் வந்துவிடப்போதில்லை. அதனால் எந்தவிதமான தொந்தரவும் வராது. அதற்கு மாறாக பொது ஜனங்களுக்கு நன்மை இல்லாத முறையிலே இந்த வரிவிகிதத்தை அதிகப்படுத்தியிருப்பதால் இந்த திருத்தத்தை எதிர்க்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பட்ஜெட் பற்றாக்குறையை " கவர் " செய்வதற்கு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட கனம் அங்கத்தினர் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையில் ஒரு பகுதியை படித்தார்கள். அந்தப் பகுதி பூராவும் அவர் படித்தது திருப்தியாக இருந்தது. இரண்டு சத விகிதமாக வரியை அதிகப்படுத்தும் அதே சமயத்தில் உணவுப்பொருள்கள் மீதுள்ள வரி ஒரு சதவிகிதமாக குறைக்கப்படும் என்று அதில் கண்டிருக்கிறது. வரி விகிதத்தை உயர்த்துவதற்கு மசோதா கொண்டுவந்த சர்க்கார் அதே சமயத்தில் "ஸைட் பை ஸைடாக" உணவுப்பொருள்கள் மீதுள்ள வரியை ஒரு சதவிகிதமாக குறைப்பதற்கும் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்திருந்தால், உண்மையிலேயே அது பொதுமக்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய விஷயமாகும். பொதுமக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் காரியத்தை விட்டுவிட்டு, வரியை அதிகப்படுத்துவதற்கு மட்டும் உடனடியாக மசோதா கொண்டுவருவதற்கு அவசியமில்லை. ஸ்ரீ லோகநாதன் அவர்கள் ரிபோர்டு கொடுத்ததும் கூடிய சீக்கிரம் "காம்பரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்" கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. 1–4–1957 முதலே இரண்டு சதவிகிதமாக உயர்த்துவதற்கு அப்பொழுதே மசோதா கொண்டு வந்திருக்கவேண்டுமென்றும், ஆனால் அப்பொழுது கொண்டுவரவில்லை, இப்பொழுதுதான் கொண்டுவருகிறோம் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் 1–4–1957-லிருந்து இதுவரை காத்திருந்தவர்கள், ஏன் லோகநாதன் அவர்கள் ரிப்போர்ட்டு சமர்ப்பிக்கும் வரையில் காத்திருந்து ஒரு "காம்பரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்" கொண்டுவரக்கூடாது ? அப்படிச் செய்திருந்தால் அது லோகநாதன் அவர்களின் ரிப்போர்ட்டையும் துரிதப்படுத்தும், விரிவான சட்டமும் துரிதமாக வருவதற்கு ஹேதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த விகிதம் 1–9/16 என்றே இருக்கலாம் என்றும், அதோடுகூட பட்ஜெட் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறபடி, லோகநாதன் அவர்கள் ரிப்போர்ட்டு சமர்ப்பித்த பிற்பாடு, இரண்டு விஷயங்களையும் சேர்த்து சீக்கிரமாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. MARIAPPAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஆதரிப்பதோடு, விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் வியாபாரிகள் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள், ஆனால் உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களை சரியான முறையில் நடத்துவதில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் உத்தியோகஸ்தர்கள் வியாபாரிகளை நல்ல முறையிலே நடத்துவதற்கு தயாராக இருக்கவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விற்பனை வரியால் உணவுப்பொருள்களின் விலையும் மற்ற பொருள்களின் விலையும் ஏறிவிட்டது. வியாபாரிகள் விலையை அதிகமாக உயர்த்திவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவது சரியானதல்ல. பெரிய வியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு கொடுக்கும் சரக்குகளுக்கு சரியான அளவு விற்பனை வரி வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் சிறிய வியாபாரிகளும் குறிப்பிட்ட அளவு விற்பனை வரி சேர்த்து விற்பனை செய்கிறார்கள். விற்பனை வரியின் காரணமாக ஏதோ விலை ஏறிவிட்டது என்று கூறுவது சரியல்ல. வியாபாரிகளை பொறுத்தவரையில் அவர்கள் சரியான முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிறிய வியாபாரிகளை பொறுத்தவரையில் அவர்கள் சரியான முறையில் விற்பனை வரியை செலுத்துவதற்கு உண்மையான ஏற்பாடுகள் அல்லது கண்காணிப்பு இல்லை. அதனால் பல சிறிய வியாபாரிகள் விற்பனை வரி

[Sri A. Mariappan] [25th July 1957

செலுத்தாததால் குறைந்த விலைக்கு சரக்குகளை விற்பதற்கு ஹேதுவாக இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற வியாபாரிகள் விற்பனை வரி செலுத்துவதால் குறைந்த விலைக்கு விற்பதற்கு கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதனால் விற்பனை வரியை ஏமாற்றுவதற்கு விற்பனையை கணக்கில் கொண்டுவராமல் இருப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். இதைத்தடுக்க சர்க்கார் நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்தால், விற்பனை வரியை யாரும் ஏமாற்றமாட்டார்கள், அதனால் சர்க்காருக்கு ஓரளவுக்கு லாபம் வரும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒருமுனை விற்பனைவரி முறையைக் கொண்டுவந்தால் வியாபாரிகள் இன்னும் நல்ல முறையில் வரியை செலுத்துவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகையால் ஒருமுனை வரியாக மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வியாபாரிகளைப் பொறுத்த வரையிலும், எல்லோரும் வரி செலுத்தக்கூடிய முறையில் விற்பனைவரி முறை இருந்தால், ஏமாற்றக்கூடிய ஒரு சிலர் இருக்கமுடியாது. ஆகவே, ஏமாற்றும் ஒரு சாராரை தவிர்ப்பதற்கு உண்மையான வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

12 noon **SRI K. SATTANATHA KARAYALAR:** இந்த மசோதாவின் விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது நான் ஏற்கெனவே இதற்கு முந்திய விவாதத்தில் குறிப்பிட்ட விஷயத்தையே மீண்டும் இதில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா ஒரு அசாதாரணமான கெஜட் மூலம் 16–7–57-ல் வெளியிடப்பட்டது. இவ்விதம் அசாதாரணமான கெஜட் மூலம் வெளியிடப்படவேண்டிய அவசியமிருப்பதாக தோன்றவில்லை. இந்த மசோதாவிற்கு இந்த சட்டசபையில் அனுமதிகோறி அதை பெற்றபிறகு கொண்டுவந்திருக்கமுடியும். அது இல்லாமல் கொண்டுவரும் இந்த குறை சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. இவ்விதமான முறை சட்டத்திற்கு புறம்பாக இல்லையாயினும் சபையின் சீரிய பழக்கத்திற்கு உகந்ததுதானா என்பதைதான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடுத்ததாக இந்த மசோதாவை இரண்டு பிரிவாக தனித்தனியாக கொண்டுவந்திருந்தால் நல்லதாக இருந்திருக்கும். ஒன்று ஒரு **Verbal change**-க்காக மாத்திரம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. மோட்டார் ஸ்பிரிட் ஆக்ட் என்ற இந்த மசோதா சமீபத்தில் திருத்தம் செய்தது. திரும்பியும் கொண்டுவந்து அதிலும் இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது வருந்தத்தக்கது. எனக்கு முன்னால் பேசிய பல நண்பர்கள் விற்பனைவரி மசோதாவில் இரண்டு சதமானம் என்று திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பதன்மூலம் வரிப் பணத்தை உயர்த்துவதாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த திருத்தத்தின்மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் வருமானம் கிடைப்பதாக இருக்கிறது. மேலும் இதில் ஒருமுனை விற்பனைவரி கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் பல நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்குமுன் அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் பல விஷயங்களையும் சேர்த்து ஒரு "காம்ரிஹென்ஸிவ் பில்" (**Comprehensive Bill**) கொண்டு வரப்போவதாக சொன்னார்கள். அதற்குமுன் மீண்டும் "ஸேல்ஸ் டாக்ஸ்" ஆக்டில் திருத்தம் வருமோ என்று நான் ஐயுறுகின்றேன். அது இல்லாமல் சீக்கிரமாகவே இந்த "காம்ரிஹென்ஸிவ் பில்" கொண்டு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த சட்டத்தின் விதி திருத்தம் மூலம் உணவு தான்யங்களுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடிய சட்டங்கள் திட்டவட்டமாக ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதோடு பால் போன்ற பொருள்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளித்து திருத்தம் கொண்டுவருவார்கள் என்று நம்பிக்கொண்டு, அதை சீக்கிரமே கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்

12-03 p.m. **SRI V. K. KOTHANDARAMAN:** கனம் தலைவர் அவர்களே, "ஸேல்ஸ் டாக்ஸ்-ஸை குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லி சென்ற காலத்தில் பொது மக்கள் மத்தியிலும் வியாபாரிகளுடைய மத்தியிலும் எவ்வளவோ

25th July 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

பெரிய கிளர்ச்சிகள் நடந்தது. பல இடங்களிலிருந்தும் வியாபாரிகளும் பொது மக்களும் தூதுகோஷ்டியாக மந்திரிகளையும் அதிகாரிகளையும் வந்து பார்த்தார்கள் என்பது நம் எல்லோருககும் தெரிந்த விஷயம். அந்த நிலைமையில் இன்றைக்கு காலணாவாக இருக்கக்கூடியதை இரண்டு நயா பைஸாவாக மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் சொட்டையாக இருக்கக்கூடியதை வட்டமாக ஆக்கவேண்டுமென்றுதான் இதை கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று காரணமும் சொல்லுகிறார்கள். அது வரவேற்க வேண்டியதுதான். ஆனால் நான் கேட்பது என்னவென்றால் இப்படி சொட்டையாக இருப்பதாக சொல்லப்படுவதை வட்டமாக மாற்றுவதற்காக காலணா என்றிருப்பதை ஒரு நயா பைஸாவாக ஏன் மாற்றக்கூடாது என்றுதான் நான் கேட்கிறேன். ஆகவே இரண்டு நயா பைஸா என்றிருப்பதை மாற்றி ஒரு நயா பைஸாவாக மாற்றவேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்தி கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த ஸேல்ஸ் டாக்ஸின் காரணமாக பொது மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அரசாங்கத்தின் வருமானம் கூடுதலாக இருக்கிறது என்பது உண்மைதான். என்றாலும் விற்பனைவரியை குறைக்கவேண்டும் என்று பட்ஜெட்டின் பேரில் பேசப்பட்டபோதும் இந்த சபையில் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த விற்பனைவரி குறைக்கப்படவேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக உணவுப் பொருள்களின்மேல் விற்பனைவரி இருக்கக்கூடாது, அதை முழுக்க முழுக்க தள்ளிவிடவேண்டும். அதே நேரத்தில் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்காக "ப்ளாண்டேஷன்" பேரில் வரியை அதிகப்படுத்தலாம், இப்போது ஓரளவு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் இன்னும் அதிகப்படுத்தலாம், அதே நேரத்தில் விவசாய வருமானத்திற்கு வரிபோடலாம், அதேமாதிரி நில சொத்துக்கும் வரி அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று பல ஆலோசனைகளை எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறோம். இதை நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. நமது பிரதம மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களே ஒவ்வொரு ராஜ்ய சர்க்கார்களும் நில சொத்தின்பேரில் வரி போடவேண்டும், விவசாய வருமானத்தின்மீது வரி போடவேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவில் இரண்டு நயா பைஸா என்றிருப்பதை ஒரு நயா பைஸாவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த வரிக்கு "ஸேல்ஸ் டாக்ஸ்" என்ற பெயர் பொருத்தம்தானா என்பது சந்தேகமாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த வரியை யார் கொடுக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் யார் பொருள்களை வாங்குகிறார்களோ அவர்கள்தான் இந்த வரியை கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வரிக்கு "பர்ச்சேஸ் டாக்ஸ்" (**Purchase Tax**) என்பதுதான் பொருத்தமாகும். ஆகவே இதையும் விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த இரண்டு நயா பைஸா என்றிருப்பதை ஒரு நயா பைஸா என்றாக்கவேண்டுமென்று "அமெண்ட்மெண்ட்" கொடுத்திருக்கிறேன். ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் எதிர் கட்சியிலிருந்து எந்த திருத்தம் வந்தாலும் எதிர்ப்பது என்றில்லாது இதுபோன்ற மக்களுக்கு அவசியமான திருத்தங்கள் வரும்போது அதை ஆதரிக்க வேண்டும்மென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஸேல்ஸ்டாக்ஸ் பில் சம்பந்தமாக முன்பே இதில் பலவிதமான 12-06 p.m.
கோளாறுகள் இருக்கின்றன. மறுபடியும் இன்னும் திருத்தம் கொண்டுவந்து பல கோளாறுகள் ஏற்படுவதற்கு இடமிருக்கின்றன. அதனால்தான் இதை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதில் அனேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். "ஸிங்கிள் பாயிண்ட்" டாக்ஸ் கொண்டுவரவேண்டுமென்று பலர் சொன்னார்கள். இன்னும் இந்த நயா பைஸாவில் இப்போது நிர்ணயித்திருப்பதை குறைக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இவ்விதமான பல பிரச்னைகள் இருக்கிறது. அதிலும் அழிவு பதார்த்தங்களுக்கும் பால் போன்ற பொருள்களுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி சொன்னார்கள். அவ்விதம் பார்க்கும்போது இது பலவழிகளிலும் தொல்லை தருவதாய் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்காக

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th July 1957

டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களை போட்டிருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் சந்தோஷம்தான். அவருடைய ரிப்போர்ட் வந்த பிறகாவது இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு நன்றாக பரிசீலித்து ஒரு "காம்ரிஹென்ஸிவ் பில்" கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் கரையாளர் அவர்கள் சென்ற தடவையும் இந்த மசோதா வந்த போதும் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட்டு சொன்னார்கள். இப்போதும் அதையே வற்புறுத்தி மீண்டும் சொன்னார்கள். ஏதோ சட்டசபைக்கு கௌரவக்குறைவான முறையில் இந்த மசோதா சட்டசபைக்குமுன் வரா
12-07 p.m. மல் கெஜட் மூலம் இதை வெளியிட்டு கொண்டுவந்தது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததல்ல என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு அஸெம்பிளி ரூல் 92-வது பிரிவை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக இரண்டு முறையில் ஒரு பில்லை கொண்டுவரக்கூடும். ஒன்று அஸெம்பிளியில் கொண்டுவருவதற்கு முன் அதை கெஜட்டில் பிரசுரம் செய்துகொண்டு வருவது....

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I stated the rule also.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Then it seems to have been of no use to yourself இரண்டாவது ஒரு பில்லை பார்லிமெண்ட் முறைப்படி ஒரு முறை கொண்டுவந்து அங்கீகாரம் கொடுப்பது, அதன் பிறகு இரண்டாவது முறை விவாதிக்கப்படும், மூன்றாவதாக "ரீடிங்" ஆன பிறகு நிறைவேற்றப்படுவது வழக்கம். இதில் எல்லாம் மக்களுக்கு அதில் இருக்கின்ற காரியங்கள் தெரியவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவ்விதமெல்லாம் முறைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அல்லாமல் இங்கு கொண்டுவந்து அதில் எல்லா மெம்பர்களும் எழுந்து எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று அல்ல. எவ்விதத்திலும் இதைப்பற்றி மக்களுக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும் என்பதுதான் இதன் கருத்து. ஆகவே இது உகந்தமுறையில்தான் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்பதுதான் பிரச்னை. நமது சட்டத்தின்படி 92-வது விதியின்படி கெஜட்டின் மூலம் பிரசுரம் செய்தால் அங்கத்தினர்களுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் தெளிவாக இதை தெரிவிப்பதற்காக இவ்விதம் கெஜட்டில் பிரசுரம் செய்யலாம் என்று திட்டவட்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிரகாரம்தான் இவ்விதம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர சட்டசபையின் கௌரவத்திற்கு குறைவான முறையிலோ அல்லது ஜனநாயகத்திற்கு புறம்பாகவோ கொண்டுவரவில்லை என்பதை தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நண்பர் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி எல்லா மசோதாக்களையும் சட்டசபையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற நிலைமையிருந்தால் இந்த ஷரத்து இருக்க வேண்டிய அவசியமேயில்லை. இந்த முறை இங்கு மாத்திரமல்ல, லோக் சபையிலும், நம்முடைய சட்டசபைகளின் முறைகளுக்கு எல்லாம் தாயகமாக இருக்கக்கூடிய பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டிலும் இதே முறைதான் இருந்து வருகிறது என்பதை தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே சட்டசபையின் முறைகளுக்கு எதிராக எங்களுக்கு தவறான முறையில் எதையும் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற விருப்பம் கிடையாது. ஆகவே இம்மாதிரியான அபிப்பிராயத்தை பரப்பக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கொஞ்சக் காலத்தையும் எடுத்து இதை நான் விளக்கிச்சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் நான் விவாதம் இருக்குமென்று எதிர்பார்க்க வில்லை. காரணம் என்னவென்று சொன்னால் இந்தியன் காயினேஜ் சட்டப்படி எப்ரல் மாதமே இந்த வரி விகிதம், நயா பைஸாவாகமாற்றி அமைத்திருக்கக் கூடும் என்றாலும், மக்களுக்கு அந்த விதமான வரி பளு அதிகரிக்கும் நிலைமையில் அதை நன்றாக சட்டசபையில் விவாதத்திற்குப் பின்னால் பிறகு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ற நிலையில், அன்றிருந்த நிலைமையில் ஒன்றரை வீசம் என்ற விகிதத்தை வைத்துவிட்டு பட்ஜட் வரும் வரையில் காத்

25th July 1957] [Sri R. Venkataraman]

திருந்தது. நிதி மந்திரி அவர்கள் அவர்களது உரையில் முதன் முதலாகச் சொன்னார்கள், இதை மாற்றி அமைக்கப் போகிறோம் என்று. அதற்குள்ள காரணங்கள் என்ன என்றும் சொன்னார்கள். இதைப் பற்றி நன்றாக விவாதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சேல்ஸ் டாக்ஸிலும் கூட இதைப்பற்றி விவாதம் செய்து அந்த டிமான்டும் ஒத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : அதை நாங்கள் எதிர்க்கத்தான் செய்தோம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அன்பழகன் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஜனநாயகத்திலே, ஜனநாயக முறைப்படி எதிர்க்கட்சியினர் எதிர்த்து, அது நிறைவேறாமல் போய் மெஜாரிடி அங்கத்தினர்கள் ஒருதீர்மானத்தைக் கொடுத்துவிட்டால், அது அவர்களுடைய அபிப்பிராயமுமாகும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அது அவருடைய முடிவாயும் இருக்கிறது. இதில், ஏதோ நாம் தெரியாத முறையிலே, தவறான முறையிலே இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்ததாகச் சொல்வது சரியாகாது. இரண்டாவதாக, ஸ்ரீமான் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்த மசோதா, வியாபாரிகளுக்கு ஏதோ கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும் என்ற காரணத்திற்காக ஒன்றரை வீசம் நயா பைசாவை இரண்டாகச் செய்ததாகச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சொன்னது என்னவென்றால், ஒன்றரை வீசம் என்பதை இரண்டு நயா பைசாவாக வாங்கி வியாபாரிகள் லாபம் அடைந்துவிடுவார்கள். அது அவர்களுக்கு சேரவேண்டிய தொகை அல்ல, மக்களுக்குச் சேர வேண்டிய தொகையாகும் அது என்று சொல்லி சர்க்கார் வாங்கிக் கொள்வதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் இந்த ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அன்ட் ரீஸன்ஸ்ஸைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியவரும்:

" **Calculation of sales tax in** fractions of the percentage is inconvenient and may give unscrupulous dealers an advantage over customers in small transactions.''

(Sri K. Anbazhagan rose.)

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, the hon. Member may speak. I shall reply to it also.

MR. SPEAKER : It would not be correct. The hon. Member Sri Anbazhagan may speak during the third reading stage if he wants to speak. Now, the Hon. Minister may proceed.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதனால் அவர்கள் தாங்கள் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இதை நாம் மாற்றியமைக்கும்படிச் செய்திருக்கிறோம். மூன்றாவதாக, மான்யக் கோரிக்கைகளை இந்த சட்டசபை ஏற்றுக்கொண்டாகிவிட்டது. அதற்கு வேண்டிய செலவுத் தொகைகள் என்ன என்பதை ஒருவாறு குறிப்பிட்டு அந்த மான்யத் தொகைகளின் போது தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டது. இந்த மான்யத் தொகைகள் ஏற்றுக்கொண்டபோது கூட நமக்கு துண்டு விழுந்திருக்கும் தொகையை ஈடுகட்டுவதற்கு இந்தச் சிறு தொகை, இரண்டு நயா பைசாவாக ஓரளவிற்கு உயர்த்தியிருக்கும் இந்தத் தொகை, உபயோகப்படும் என்பதையும் சட்டசபை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. புதிதாக ஒரு மாறுதல் செய்வதாகச் சொல்வது சரியாகாது. அடுத்தபடியாக சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள் "நீங்கள் வரி வசூலை மாத்திரம் சந்தோஷமாக சட்ட பூர்வமாக கொண்டு வந்து விட்டீர்கள்" என்று. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உணவுப் பொருள்களுக்கெல்லாம் குறைக்கிறோம் என்று சொன்னதை ஏன் கொண்டுவரவில்லை என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன், விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளைப்பற்றி 6 செக்ஷனில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காய்கறி போன்றவைகளுக்கு

[Sri R. Venkataraman] [25th July 1957

எல்லாம் நோடிபிகேஷன் மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதன்படி இதற்கும் கொடுக்கப்படும். பட்ஜட் பிரசங்கத்தில், உணவுப் பொருள்களுக்கு 1 சத விகிதகமாக குறைக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது நோடிபிகேஷன் மூலம் செய்யப்படும். இந்த மசோதா எந்த தேதியிலிருந்து அமுலிற்கு வருகிறதோ அந்தத் தேதியிலிருந்து இது ஒரு சத விகிதமாகக் குறைக்கப்படும். செயில்ஸ் டாக்ஸ் பற்றி விவாதம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது சில நண்பர்கள் பாலிற்கு சலுகை காட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பாலிற்கும், இந்த உணவுப் பொருள்கள் மாதிரி ஒரு சத விகிதமாகக் குறைக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த வரியையே குறைத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவும் கோதண்டராமன் அவர்கள் ஏன் ஒரு பைசாவாகச் குறைக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும், நம் நிதி நிலைமை பற்றி. ஏன் ஒரு நயா பைசாவாகக் குறைக்கவில்லை என்றால் அதனால் நமது வருமானம் குறைந்துவிடும், என்ற காரணத்தைத் தான் சொல்ல முடியும். ஆகவே இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவை திருத்தியமைப்பதற்கு டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறபோது ஏன் அந்த மாறுதலைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். லோகநாதன் அவர்கள் செய்யப்போகிற பரிசீலனை, எந்தெந்த முறையில் வியாபாரிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது, எந்தெந்த முறையில் சட்டப் பிரச்னைகள் எழுந்திருக்கின்றன, எந்த முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்தால் மக்களுக்கு அதிகம் தொல்லை இல்லாமல் செய்ய முடியும் என்பதைத்தான் அவர்கள் தீர்மானம் செய்ய முடியுமே தவிர, ஒரு முனை வரி வேண்டுமா, பல முனை வரி வேண்டுமா, எந்த ரகமான சரக்குகளுக்கு ஒரு முனை வரி விதிக்க வேண்டும் எந்த சரக்குகளுக்கு பல முனை வரி விதிக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லலாமே யொழிய என்ன வரி விதிக்க வேண்டும் என்பது சர்க்காரின் பொறுப்பாகவே இருக்க முடியும். அதை வேறு யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்க முடியாது. அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னார்கள், 1 9/16 நயா பைசாவை 2 நயா பைசாவாக மாற்றினால் விலைவாசிகள் அந்த இரண்டு நயா பைசா அளவிற்கு உயர்வதில்லை, இன்னும் அதிகமாக ஏறுகிறது என்று சொன்னார்கள். அன்பழகன் அவர்கள் பொருளாதாரம் படித்தவர்கள் என்று நம்புகிறேன். ஒரு பண்டத்தின் விலை விதிக்கிற வரியைப் பொறுத்ததல்ல. அது, சப்ளை அண்ட் டிமான்டைப் பொறுத்தது. எலாஸ்டிஸிட்டி ஆப் டிமான்டைப் பொறுத்தது. அதாவது, பண்டங்களின் தேவை அதிகமாகி மார்க்கெட்டில் அது குறைவாய் இந்தால் அதன் விலை ஏறும். மார்க்கெட்டில் பண்டங்கள் அதிகமாகி அதற்கு தேவை குறைவாயிருந்தால் அதன் விலை இறங்கும். ஆகவே அதைப் பொறுத்துத்தான் விலைவாசிகள் இருக்கிறதேயொழிய சர்க்கார் போடுகிற வரி மூலாமாக விலை வாசிகளில் பெரிய ஏற்றத்தாழ்வு ஏற்படும் என்பதை பொருளாதாரம் படித்த எவரும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். எந்த அளவிற்கு வரி போடுகிறார்கள் என்ற அளவிற்குத்தான் சர்க்காரின் பொறுப்பு. அதற்கு மேலுள்ளதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பாளி அல்ல. அதற்கு சமூகம்தான் பொறுப்பு. அடுத்தபடியாக கரையாளர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இந்த மோட்டார் ஸ்பிரிட் டாக்ஸேஷன் ஆக்டில் இப்பொழுது திருத்தம் கொண்டு வந்தது பற்றி. அப்பொழுது அவர் இங்கு இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது நான் சொன்னேன், 6 வதைத் திருத்தும்போது, 7-யையும் திருத்தவேண்டும் அது ஓவர்சைட் என்று. ஆகவே, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

"That the Madras General Sales Tax and Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1957 be taken into consideration."

25th July 1957]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is:—

"That clause 2 do stand part of the Bill."

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Sir, I move the amendment standing in my name, viz.—

"In line 18 *for* the words 'two per cent' *substitute* the words "one per cent."

SRI N. MARUDACHALAM: I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I am unable to accept the amendment for the reasons which I have already explained.

MR. SPEAKER: The question is—

"In line 18 *for* the words 'two per cent' *substitute* the words 'one per cent.'

The amendment was put and lost.
Clause 2 was put and carried.
New Clause 3.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, I move the amendment standing in my name, viz.—

"*Add* the following as Clause 3 and renumber the existing Clause 3 as Clause 4:

'3. *Transitory provision.*—The tax payable by a dealer under sub-section (1) of section 3 of the principal Act on his total turnover for the year 1957–58 shall be calculated at one and nine-sixteenth per cent of his turnover from the 1st April 1957 to the 31st July 1957 and at two per cent of his turnover from the 1st August 1957 to the 31st March 1958'."

Shall I say what I have got to say on this amendment? I believe that this amendment will be accepted by the Government for this reason that in paragraph 30 of the Finance Minister's budget speech . . .

MR. SPEAKER: The correct procedure will be for the hon. Member to move his amendment first. The amendment will then have to be seconded by some one. Why does the hon. Member presume that his amendment is going to be accepted.

SRI R. SRINIVASA IYER: I have moved my amendment Sir.

SRI T. SAMPATH: I second the amendment, Sir.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I cannot accept the amendment.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

"*Add* the following as Clause 3 and renumber the existing Clause 3 as Clause 4:—

'3. *Transitory provision.*—The tax payable by a dealer under sub-section (1) of section 3 of the principal Act on his total turnover for the year 1957–58 shall be calculated at one and nine-sixteenth per cent of his turnover from the 1st April 1957 to the 31st July 1957 and at two per cent of his turnover from the 1st August 1957 to the 31st March 1958.' "

*SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, this amendment only follows the budget speech of the Hon. the Finance Minister. In paragraph 30 of his speech, this is what he says—

"It is now proposed to fix the rate at 2 per cent in the case of commodities other than foodgrains and to reduce the rate to 1 per cent in the case of foodgrains (paddy, rice, wheat and millets). It is also proposed to exempt books from the levy of sales tax. The net effect of these proposals is expected to be an additional revenue of Rs. 170 lakhs in a full year but we may realise only Rs. 125 lakhs in the rest of the current year."

In the present Bill also, this amendment takes effect from the 1st August 1957. Section 3 (1-A) of the Act says—

"The tax for each year may be assessed, levied and collected in advance during the year in monthly or quarterly instalments, and for that purpose a dealer may be required to furnish either an advance estimate of his turnover for the year or periodical returns of the actual turnover as may be prescribed. The assessing authority may determine the amount of tax payable in respect of any period and on such assessment the dealer shall pay the sum demanded within such time as may be fixed by such authority."

Under the main Act, the tax is collected on the annual turnover. If this amendment comes into force on the 1st August 1957, in consonance with what is stated by the Finance Minister in his budget speech, the calculation for the first four months must be at the lower rate of 1-9/16 per cent and the calculation for the subsequent months should be at 2 per cent. During the first four months of the year, the dealer would have calculated and collected the tax only at 1-9/16 per cent from the customer and he would have paid it even in advance. If he is asked to pay at the rate of 2 per cent, after the year is over, or from 1st August 1957, on the actual turnover for the whole year from 1st April 1957 to 31st March 1958, he will be put to loss. Generally traders are getting about six per cent on their sales, and this covers a number of things. Out of this the dealer has to meet the trade. If they have got to pay more than what they have really collected dealers are only collectors of revenue on behalf of the Government, and they have got to pay whatever they assess and collect from the purchasers—they will suffer very much. I submit, Sir, that this amendment is necessary to mete out justice to the dealers in accordance with the spirit of the Hon. the Finance Minister's speech. I, therefore, commend this amendment to the House.

MR. SPEAKER: Is the Hon. Minister going to say anything in respect of Sri R. Srinivasa Iyer's amendment?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, Sri R. Srinivasa Iyer's amendment is typical of the lawyer's apprehensions. If we look at Clause 1 (2) of the Bill, it will be seen that it definitely says that it shall come into force on the 1st day of August 1957. So, up to 31st July 1957 nobody can collect more than 1-9/16 per cent as tax. If any excess has been collected, they have to refund it to the persons concerned. From 1st August 1957, the tax will be collected at 2 per cent. Therefore, there is absolutely no apprehension whatsoever of any person being charged or assessed to tax at 2 per cent from 1st April 1957.

SRI R. SRINIVASA IYER: Sir, on the assurance of the Hon. Minister, I withdraw my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 3.

MR. SPEAKER: The motion is:—

"That clause 3 do stand part of the Bill."

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I move the amendment standing in my name, namely:—

"In lines 4 to 6 on page 2 of the Bill *for* the words 'without paying the full amount of the tax due in the manner prescribed' *substitute* the words 'without paying the full amount of the tax due in the manner prescribed by rule'."

SRI K. RAMACHANDRAN: I second the amendment, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, this is a verbal amendment. Therefore I do not think the Government will have any difficulty in accepting it.

MR. SPEAKER: Amendment moved—

"In lines 4 to 6 on page 2 of the Bill *for* the words 'without paying the full amount of the tax due in the manner prescribed *substitute* the words 'without paying the full amount of the tax due in the manner prescribed by rules'."

[25th July 1957

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, the definition section in the Madras General Sales Tax Act contains the usual definition of the word 'prescribed'. It says, 'prescribed' means 'prescribed by rules under this Act'. Therefore, there is no need for this amendment.

SRI M. JAGANNATHAN : I withdraw my amendment.

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"That the Madras General Sales Tax and Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1957, be passed."

MR. SPEAKER : Motion moved—

That the Madras General Sales Tax and Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1957, be passed.

* SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரியைக் குறித்துப் பேசும்போது, இந்த வரியால் ஏற்படுகிற இடையூறுகளைப் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி விற்பனை வரியால் ஏற்படுகிற இடையூறுகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது, பொருள்களின் விலை என்பது மக்களுடைய தேவையை ஒட்டியும், பொருள்களின் உற்பத்தியை ஒட்டியும், சமுதாயத்தில் ஏற்படுகிற விளைவை ஒட்டியும் ஆகும். இதற்கு அரசாங்கம் பொறுப்பல்ல என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். விலை ஏற்றத்துக்கு இந்த வரி பொறுப்பல்ல. அரசாங்கம் வரி போட்டாலும் அவர்கள் நேரடியாக பொறுப்பல்ல என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. நாம் உண்மையாகவே அரசாங்கத்திடம் எதிர்பார்ப்பது சமுதாயத்தில் ஏற்படுகிற விளைவுகளுக்கான பொறுப்பை அரசாங்கம் ஓரளவுக்கேனும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பது. சமுதாயத்தில் ஏற்படுகிற விளைவுகளை கட்டுப்படுத்துகிற ஆற்றல் ஒரு அரசாங்கத்துக்கு இருந்தால்தான், அது ஜனநாயக அரசாங்கம் என்ற பெயருக்குரிய பெருமையுடையது என்று ஒத்துக்கொள்ள முடியும். அரசாங்கத்தின் பொறுப்பல்ல என்று சொல்லப்பட்டது போல, அப்படிக் கருதப்படுமானால், அரசாங்கம் அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தயங்குகிற நேரத்தில், எதிர்க்கட்சியினர் அதை எடுத்துச் சொல்லி வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், "உண்மையில் விலை உயர்வு இந்த வரியால் அல்ல என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. வியாபாரிகள் ஏற்கனவே இருந்துவந்த நாணய முறை நயா பைசா நாணயமாக மாறிவிட்டதால், நயா பைசா முறையால், அதிகமாகவே வசூலித்து விடுகிறார்கள். அதிகம் வசூலித்த பணத்தைப் பொதுமக்களுக்கு வாங்கித் தருவதற்காகவே நயா பைசா முறையிலே விற்பனை வரி 1-9/16 என்று வரும்போது அதை 2 நயா பைசாவாக ஏற்றியுள்ளோம். வியாபாரிகள் ஏமாற்ற இடமில்லாமல் அந்தப் பணத்தை வரியை ஏற்றுவதால் வாங்கிப் பொது மக்களுக்குத் தருவதற்குத்தான் இந்தச் சட்டம்" என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த அளவும் வரியினைப் பொது மக்களிடத்தில் வாங்கி விடுகிறார்கள் என்று அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். உண்மையிலேயே அமைச்சரவர்கள் கணக்குப்படி பார்க்கிறபோது இந்த வாதம் உண்மையாகக் கூடத் தோன்றலாம். 'இன்றையதினம் நயா பைசா முறைக்கு பழைய காசுகள் மாறிவிட்டதால் காலணாவிலிருந்து பைசாவாக மாற்றும்போது 2 பைசா வசூலித்துவிடுகிறார்கள் என்று அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நான் அவர்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்வேன். நயா பைசா என்ற புதிய காசுகள் இன்று மக்களிடை பழக்கத்திற்கு

25th July 1957] [Sri K. Anbazhagan]

வந்து, காலணா, அரையணா, ஓரணா என்பவை இன்னும் புழக்கத்தை விட்டுப் போகவில்லை. காலணாவும், அணாக்களும் நயா பைசாவாக மாறுகிற காரணத்தால், பொருள்களின் விலை முன்னிருந்ததை விட உயர்ந்து விடுகிறது. அணாக்களைக் கொடுத்து சாமான்கள் வாங்குகிறவர்கள் திரும்ப நயா பைசாவிற்கு பதில் அணாக்களை வழங்கும்போது பொது மக்கள் திரும்பவும் ஏமாறுகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நயா பைசாவாக கையிலே கொடுப்பவர்கள் வேண்டுமானால், இத்தனை நயா பைசாக்கள் என்று கணக்குப் போட்டு அதைக் கொடுத்து வியாபாரிகளிடத்திலிருந்து ஏமாறாமல் இருக்க முடியுமே தவிர, கிராமத்து மக்கள் நயா பைசாவை இன்னும் கண்ணால் கூட கண்டு அறியாதவர்கள்—ஏமாறாமல் இருக்க முடியாது. நயா பைசாவை நகரத்திலுள்ளவர்களே இன்றைய தினம் பயன்படுத்த அஞ்சுகிறார்கள், ஒதுங்குகிறார்கள். சட்டசபை உறுப்பினர்கள்கூட காப்பி வாங்கிவரக் கூறும்போது நயா பைசாக் கணக்குப் போட திண்டாடுகிறார்கள் என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்குமானால், நயா பைசா மக்களிடத்தில் வழங்காதபோது, காலணா அரையணாவைப் பயன்படுத்தி வியாபாரிகளிடத்தில் சாமான்கள் வாங்க நேருமாதலால் வியாபாரிகளிடத்தில் மக்கள் சாதாரணமாக ஏமாறுவார்கள் என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்திருக்கும். எனினும் வரியை உயர்த்துவது என்பது ஒரு பழமொழியையே நினைவூட்டுகின்றது. அதாவது "பழைய குருடி கதவைத் திறடி" என்பது. அதுபோல ஒரு முறை ஏமாந்தவன் மறு முறையும் ஏமாற்றத்திற்காளாவது என்ற முறையிலே, காலணா, அரையணா என்பதற்குப் பதிலாக நயா பைசா வந்ததால் எப்படி வியாபாரிகள் பொது மக்களை ஏமாற்ற நேரிடுகிறதோ அல்லது பொது மக்களிடமிருந்து அதிகமாக வசூலிக்க நேரிடுகின்றதோ, அதே மாதிரி நயா பைசா முறையில் அரசாங்கம் கணக்கு வைத்தாலும் கூட காலணா, அரையணா, ஒரு அணா நடமாடும் வரை பழைய காசுகளின் புழக்கம் நீங்காத வரை, அந்தக் காசுகள் அடியோடு மாறாத வரை மறுபடியும் பொதுமக்கள் அந்த வியாபாரிகளிடத்தில் ஏமாறத்தான் செய்வார்கள். ஏமாற்றத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு இல்லாமல் பல ஏமாற்றங்கள் நேரிடுவதற்கு இதனால் இடம் ஏற்படுகிறது. உண்மையிலேயே இன்றிலிருந்து மற்றொரு ஏமாற்றம் தொடர்ந்து வளருகிறது. அதற்குப் பொருளாதாரம் கற்றுத் தேர்ந்த அமைச்சர், நாட்டு நிலைமையைத் தெரிந்து சொல்லுகிற அமைச்சர், மற்றவர்களுக்குத் தாம் படித்த பொருளாதாரப் படிப்பு மறந்திருந்தாலும் அதை மறக்கக் கூடாத அமைச்சர், இதையும் எண்ணிப் பார்த்து, இதற்கும் சேர்த்து சிறந்த திட்டம் தயாரிக்க வேண்டும். அப்படித் திட்டம் தீட்ட முடியாவிட்டால், பல இடையூறுகள் ஏற்படும் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு, இன்று உள்ளபடியே இருக்கிற இடத்திலேயே இருக்க வேண்டும், புதிய சட்டம் என்ற பெயரால் புதிய அடி எடுத்து வைக்கக் கூடாது, புதிய முயற்சியில் ஈடுபடக் கூடாது, அதனால் தொல்லை வளரும், மத்திய சர்க்கார் நயா பைசாவைப் புகுத்தி சட்டம் செய்துவிட்டார்கள், அந்த வழிதானே நாமும் செல்ல வேண்டும் என்ற வகையில் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவருவது உண்மையிலேயே வரவேற்கக் கூடியதாக இல்லை என்ற கருத்தை தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டியது எங்களுடைய கடமை. அதைப் போலவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சிக்கல் குறித்து அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Sir, the hon. Member said that even Members of this honourable House get confused while paying their bills in hotels in terms of *naye paise*. This is a reflection on the members. Is this in order, Sir?

MR. SPEAKER : It may be his experience. Why should the hon. Member bother?

12-34 p.m. **SRI P. S. CHINNADURAI :** மதிப்பிற்குறிய சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி திருத்த மசோதாவின் மீது நான் வெளியிட்டுள்ள கருத்துக்களை கனம் அமைச்சர் அவர்களும் ஆட்சியாளர் தரப்பிலுள்ள சில அங்கத்தினர்களும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளும்படியாக நான் சொல்லவில்லை என்றே நான் கருதுகிறேன். மீண்டும் அதனைக் குறித்து ஒரு விளக்கம் சொல்ல முற்படுகிறேன். இந்த விற்பனை வரியால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் மக்களே தவிர வியாபாரிகள் அல்ல என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அவ்வாறு பாதிக்கப்படுகிற மக்கள் நகர மக்கள் மாத்திரமல்ல, கிராமங்களில் இருக்கும் மக்கள் கூடத்தான் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். வியாபாரிகள் இந்த விற்பனை வரியால் நேரடியாக பாதிக்கப்படுவதில்லை என்பதை நிர்வாகத்திலுள்ளவர்களுக்கும் ஆட்சியாளர்களுக்கும் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த விற்பனை வரி 1.9/16 நயா பைசாவாக இருந்தாலும் அல்லது இரண்டு நயா பைசாவாக இருந்தாலும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் உண்மையிலேயே மக்கள்தான். ஆகவேதான் அதைப்பற்றி வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்த புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லும்போது மக்கள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் அதனால் இந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்றும் கெஞ்சிக் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. எங்களை விட்டுவிட்டு மக்களிடத்தில் உண்மையிலேயே அதிகப்படியான அக்கறை ஆட்சியாளர்களுக்குத்தான் இருக்க வேண்டும். இந்த ராஜ்ய நிர்வாகத்தை ஏற்று நடத்துகிறவர்களுக்குத்தான் இருக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் பெருவாரியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். மூன்றில் ஒரு பங்கு கிட்டத்தட்ட விற்பனை வரியை உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்த விற்பனை வரி மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டியது சரியானதுதானா, கொண்டுவரவேண்டியதற்கு அவசியம் இருக்கிறதா ? என்று ஒன்றுக்குப் பல தடவை இதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுதுள்ள மதிப்பிற்குரிய கனம் அமைச்சர் அவர்களா இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டும். இந்த அமைச்சர்தானா இதைக்கொண்டு வந்து மக்களுடைய எதிர்ப்புக்கு உள்ளாக வேண்டும். துர்ப்பாக்கியவசமாக அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்று மனதார விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரும்போது அவர் இந்த சபைக்கு வராமலேயே இருந்திருந்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். உண்மையிலேயே அவர் இங்கு இல்லாமல் வெளியூருக்குப் போயிருக்கலாம். அப்படிப் போயிருந்தால் வேறு யாராகிலும் இதைக் கொண்டு வந்திருப்பார்கள். இதை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர் பொறுப்பாளியாக இருந்திருக்க மாட்டார். இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கூட காலம் தாழ்ந்துவிடவில்லை. இந்த மசோதாவை இப்போழுது கூட நிறைவேற்றாமல் விட்டு விடலாம். அப்படியே விட்டு விட வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போழுது கூட காலம் தாழ்ந்துவிடவில்லை என்று கூறிக்கொண்டு இதனால் உண்மையிலேயே பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் மக்கள்தான் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதற்குப் பின்னால் ஆட்சியாளர்கள் குறிப்பாக ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியினர் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

12-37 p.m. * **THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சில கஷ்டங்கள் புது நாணய முறையால் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. புது நாணய முறை அமுலுக்கு வந்து பழைய நாணயங்கள் எல்லாம் முழுவதும் பின்வாங்கிவிட்ட பிறகுதான் நிலைமை தெளிவாகும். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு அனுபவத்தை நான் சொல்லுகிறேன். ஏதாவது பணம் கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தால் காலணாவாகக் கொடுங்கள் என்று இப்பொழுது பலர் கேட்டு வருகிறார்கள். அதாவது காலணாவை வைத்துக்கொண்டு இரண்டு நயா பைசாவாக

மாற்றிக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்துடன் அப்படி கேட்கிறார்கள். இதனால் அப்படிக் கேட்கிறவர்களுக்கு லாபம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தால் அப்படிக் கேட்கிறார்கள். சாதாரணமாக சமூகத்தில் ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்படுகிறபோது அதுவும் அத்தியாவசியமாக ஏற்படக் கூடிய மாறுதல்கள் ஏற்படும்போது கஷ்டங்கள் ஏற்படுவது சகஜம்தான். நம் நாட்டிற்கு தசாம்ச முறை வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி தீர ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய பல பிரதிநிதிகள்தான் அங்கு பார்லிமெண்டில் இருந்துகொண்டு முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் ஏற்படக் கூடிய விளைவு சில காலத்திற்கு இருக்கத்தான் இருக்கும். நான் சொன்னது என்னவென்றால் இந்த விலை வாசி உயர்வுக்குக் காரணம் இந்த வரி இல்லை என்றுதான் சொன்னேன். வரி அளவுக்கு விலை வாசிகள் உயர்ந்திருந்தால் அது வரியினால்தான் என்று சொல்லாம். ஆனால் அதை விட அதிகமாக உயர்ந்திருப்பதால் அதற்குக் காரணம் வரி இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். அதற்கு மேல் உயர்வதற்கு சர்க்கார் காரணம் அல்ல என்றுதான் சொன்னேன். விலை வாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சர்க்காருக்கு இடம் இருக்கிறது. அப்படி இல்லை என்று சொல்ல மாட்டார்கள். அப்படிச் சொல்லி இருக்க மாட்டார்கள், இருக்கவும் இல்லை. கனம் சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார் : என்னை வெளியில் போய்விடுங்கள் என்று. ஒன்றை மட்டும் நான் தாழ்மையுடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் வரியே கொடுக்கக் கூடாது என்ற கொள்கை இருக்குமானால் கனம் சின்னதுரை அவர்கள் கூட அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார். மக்களுடைய சக்திக்குத் தக்கவாறு வரியைக் கொடுக்க வேண்டியதுதான். அவர்களுடைய சக்திக்கு அப்பால் வரி கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. அப்படி அவர்கள் வரி கொடுக்கவில்லையானால் இப்படிப்பட்ட ஒரு வெல்பேர் ஸ்டேட் நடக்க முடியாது. ஒரு வெல்பேர் ஸ்டேட் நடக்க வேண்டுமானால் வரி கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். சாதாரண மக்கள் ஓரளவுக்கு வரி கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கும்படியான நிலைமை இந்த விற்பனை வரிமூலம்தான். இதுதான் உகந்த முறை என்று உலகத்திலுள்ள எல்லா நாட்டினரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே விற்பனை வரியே முழுதும் வேண்டாம் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. இந்த வரி விதிக்கும் முறையில் ஏதாகிலும் தவறுகள் நடந்தால் அதைத் தவிர்க்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும். அப்படி எடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது என்பதை முன்பே கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே இந்த மசோதாவை இந்த சபை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras General Sales Tax and Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1957, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS PLANTATIONS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL, 1957.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Sir, I beg leave to introduce the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill [a], 1957, and move—

"That the Bill be taken into consideration."

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா வரும் என்று பட்ஜட் சமர்ப்பித்த அந்தக் காலத்திலேயே கூறப்பட்டது. அதாவது இந்த வரி விகிதாசாரத்தை ஓரளவுக்கு உயர்த்தவேண்டும் என்ற நோக்குடன்

[a] Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 20th July 1957.

[Sri M. A. Manickavelu] [25th July 1957

இந்தத் திருத்த மசோதா வந்திருக்கிறது. முதல் இரண்டு கட்டத்திலும் மாறுதல் ஒன்றும் கிடையாது. மற்ற ஐந்து கட்டங்களிலும் மாறுதல் இருக்கிறது. அதாவது, ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஐந்து நயா பைசா அதிகம் ஆக்கிக்கொண்டு வந்து, கடைசி கட்டத்தில் பத்து நயா பைசா அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பதுதான் கொள்கை. இதனால் சுமார் 25 லட்சம் ரூபாய் சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர்களை நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், இத்திருத்த மசோதாவைப்பற்றிய கருத்துக்களை அவர்கள் இப்பொழுது தெரிவித்தால், அவைகளையெல்லாம் கவனித்து இன்னும் வேறுவிதமான மற்ற மாறுதல் ஏற்படுகிற காலத்திலே அவைகளை யோசிக்கலாம். இப்பொழுது ஒரு திருத்தமும் கொண்டுவராமல் இந்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர்கள் நிறைவேற்றுமாறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Plantations Agricultural Incom-tax (Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration."

12-41 p.m. ***Sri M. P. SUBRAMANIAM:** தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தோட்ட வருமானத்தின்மேல் போடப்படும் வரியை உயர்த்துவதற்கான திருத்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று, அதற்கு ஆதரவு தர விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே நாங்கள் இந்தச் சபையில் பல முறை அறிவித்ததுபோல், இது மாதிரி வரி கொடுக்கச் சக்தி உடையவர்கள் மீது வரி விதிப்பதை எப்பொழுதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கும் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டுகின்றேன். இந்த மசோதாவில் காணப்பட்டபடி, முதல் இரண்டு கட்டங்களிலும் உயர்த்தாமல், மூன்றாவது கட்டத்திலிருந்து ஐந்து சதவிகிதம் வரியை உயர்த்தினது உண்மையிலேயே வரி கொடுப்பவர்களுக்குப் பெரும் பாரமாக இருக்காது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பெரிய கூக்குரல் எழுப்பியவர்கள், நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, இந்தச் சட்டம் அவர்களைப் பாதிக்கவில்லை என்பதையும், வரி உயர்வினால் இப்பொழுது எந்த விதமான பிரச்னையும் எழுப்பவில்லை என்பதையும் சபை நன்றாக உணரும். இன்னும் அதை உயர்த்தினால்கூட திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரித்திருக்கும் என்று இதை வரவேற்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-42 p.m. **Sri P. S. CHINNADURAI:** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, வரி போட்டால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அதனை எதிர்க்கிறார்கள், வருமானத்திற்குரிய வழிகளையெல்லாம் அடைப்பதற்கு இங்கே வகை செய்கின்றார்கள் என்று ஆட்சியாளர்கள் அடிக்கடி குறைப்பட்டுக் கொள்வதைக் கேட்க நேர்ந்த இந்தச் சபையிலே எதிர்க் கட்சியினர் இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த வரி உயர்வை மனப்பூர்வமாக ஆதரிப்பதுமாத்திரம் அல்ல, அதனை இன்னும் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய ஒரு ஆலோசனையையும் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது மலைத் தோட்டங்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிற வருமான வரி உயர்வானது போதுமான அளவிலே இல்லை, இன்னும் அதனை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் பட்ஜட் விவாதத்தின்போது சொன்னார்கள். இதன் மூலம் வருகிற தொகை உத்தேசமாக 25 லட்சம் ரூபாய் இருக்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இதைவிட அதிகமாக இந்த வரி விகிதங்களை உயர்த்தி, அதிகப்படியான வருமானத்தை நாம் நம்முடைய கஜானாவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு வகை செய்யலாம் என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்களே அழைக்கிறார்கள். அதற்கு ஏன் அரசாங்கம் தயங்க வேண்டும் ? இந்த ஆலோசனையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாதா ? நாற்பத்தைந்து நயா பைசா என்று இருப்பதை 50 நயா பைசா என்றோ வேறு இம்மாதிரி மாற்றுவதற்கோ முன்

25th July 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

வரக்கூடாதா ? ஐம்பது நயா பைசாவுக்கு வரியை உயர்த்த வேண்டுமானால் நான் ஏன் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை என்று என்னைக் கேட்கலாம். நான் திருத்தம் கொண்டு வந்தால், நிச்சயமாக அது தோற்கடிக்கப்பட்டுவிடும் என்பது எனக்குத் தெரியும். 'ப்ரெஸ்டிஜ்' க்காக அது தோற்கடிக்கப்பட்டாலும் நான் ஆச்சரியப்படமாட்டேன். கடைசி கட்டத்தில் 45 நயா பைசா என்று இருப்பதை 50 என்று அரசாங்கத்தினர் தாமாகவே ஆக்கிக்கொண்டால், கணக்குப் போடுவதற்கு இன்னும் சுலபமாக இருக்கும் அல்லவா என்பதை கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு பூர்த்தியாகி, அடுத்த ஆண்டிலாவது அமைச்சர் அவர்கள் வரி உயர்வைக் கொண்டுவரவேண்டும். நான் அமைச்சர் அவர்களை மிகப் பணிவாக வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுவேன்—நிச்சயமாக இந்த வரியை எந்த அளவுக்கு அதிகமாக நாம் பிழிய முடியுமோ மலைத் தோட்ட முதலாளிகளிடமிருந்து அந்த அளவுக்குப் பிழிந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று.

Sri J. MATHA GOWDER : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரியை அதிகமாக சர்க்கார் உயர்த்தினாலும், அதற்கு ஆதரவு தருவதாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டியது என்னவென்றால் தொழில் நல்ல விதமாக நடக்க வேண்டும் என்பதையும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரேயடியாக முழுக்குப் போட்டுவிட முடியாது. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பெறக்கூடிய லாபம் அத்தனையையும் வரி மூலமாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் அந்தத் தொழில் சரியாக நடக்க முடியாது என்பதையும் நாம் கண்கூடாகப் பார்த்திருக்கிறோம். தொழில் வளம் நல்ல விதமாக நடக்க வேண்டுமென்றால் . . . 12-45 p.m.

Mr. SPEAKER : அங்கத்தினர் தொழிலைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். இங்கே விவாதத்திற்கு இருப்பது "ப்ளான்டேஷன்" விவசாய வருமான வரி பற்றி.

Sri J. MATHA GOWDER : காபி, டீ தொழிலைப்பற்றி நான் பேசினாலும், அவைகளும் 'ப்ளான்டேஷன்' தான். அந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடக்காவிட்டால் அதிலிருந்து வரியும் இல்லை என்ற முறையில் பேசுகின்றேன். நம்முடைய தொழில் துறையும், ப்ளான்டேஷன் தொழில் துறையும் நல்ல விதமாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கும் ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தால்தான் அவர்களும் நல்ல விதமாகப் பயன்படுத்துவார்கள். அவர்கள் அந்தப் பயிர்களை நன்றாக விளைவிப்பார்கள். அதிகமாக உற்பத்தி செய்வார்கள். அந்த விளைபொருள்களை அன்னிய நாட்டுக்கு அனுப்பி அன்னியச் செலாவணி கூட ஓரளவு அதிகமாக பெறக்கூடும். அப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தத் தொழில் மீது ஒரே அடியாக அதிகமா வரி போடுவதை நான் மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றேன்.

பட்ஜட் உரையிலேகூட இதைப்பற்றி சொல்லும்போது, முதல் 1,500 ரூபாய்க்கு வரி ஒன்றும் இல்லை. அடுத்த ரூ. 3,500-க்கும் வரி இல்லை. அதற்குமேல்தான் வரி உயர்த்தப்படுகிறது. இந்த விகிதம் யாரையும் பாதிக்காது. இப்பொழுது போட்டிருக்கும் வரி விகிதம் தற்சமயத்திற்கு ஓரளவு சரியாக இருக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். மேற்கொண்டு அதிகமாகப் போடுவது என்றால், இந்த வருஷம் போடக்கூடாது. இந்த வருஷம் ப்ளான்டேஷனிலே எந்த அளவுக்கு லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனித்து, அதிகமாக லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தால் மாத்திரம் நாம் வரியை அதிகமாக அந்த அளவுக்கு உயர்த்துவது ஓரளவு சரியாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் தற்போதே அதிகமாக உயர்த்திக்கொண்டு போவது சரியல்ல. காபி, டீ முதலிய ப்ளான்டேஷன்களுக்கு வரியை இப்பொழுது உயர்த்தியிருப்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களால் நன்றாக யோசனை செய்து நிர்ணயித்திருக்கக் கூடியது என்று நான் நினைக்கிறேன். மேற்கொண்டு உயர்த்த

[Sri J. Matha Gowder] [25th July 1957

வேண்டுமானால், இந்த வருஷம் பூராவும் நிலைமையை நன்கு கவனித்து தான் அடுத்த வருஷத்திற்கு யோசனை செய்யலாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சிறிய தோட்டக்காரர்களுக்கு விவசாய வருமான வரி ஆபீஸ்களினால் ஏற்படும் கஷ்டத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்ன தேதிக்குள்ளாக அவர்கள் கணக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற தேதி நிர்ணயிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆயிரத்து ஐந்நூறு ரூபாய் வருமானம் பெறுபவர்கள் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமலிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று விதித்துவிடுவார்கள் விவசாய வருமான வரி அதிகாரிகள். அவர்கள் இந்தத் தேதியில் கணக்கைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்புவது இல்லை. இந்தத் தேதியில் ஆபீசுக்கு வரவேண்டுமென்று சம்மன் வருவது இல்லை. அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட வரி போட்டுவிடுகிறார்கள். கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. யாரும் கணக்கு வைப்பது இல்லை. சிறிய தோட்டக்காரர்கள் கணக்கு வைக்காமல் இருக்கும்போது, "இந்தத் தேதியில் நீங்கள் கணக்குச் சமர்ப்பிக்கவில்லை" என்ற காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு விவசாய வருமான வரி அதிகாரிகள் அவர்களைக் கணக்குக் கொண்டு வரும்படி சொல்லுகிறார்கள். ஏப்ரல் மாதம் வரையில் கணக்கு வைக்காமல் இருக்கும்போது, ஏப்ரல் மாதம் முடிந்தவுடன் கணக்குகளையெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட தேதியில் தாக்கல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டால், அவர்கள் பொய்க் கணக்கு வேண்டுமானால் தயாரிக்க முடியுமே தவிர, உண்மையான கணக்குத் தயாரிக்க முடியாது. இதை நான் அனுபவ பூர்வமாகச் சொல்கிறேன். போடும் வரியை அவர்கள் கட்டி விடுகிறார்கள். ஏப்ரல் வரையில் கணக்கு வைக்காமல் இருந்து, ஏப்ரல் கழிந்த பிறகு, விவசாய வருமான வரி அதிகாரி, கணக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தோட்டக்காரர்களுக்குச் சம்மன் அனுப்பினால், எந்தக் கணக்கை அவர்கள் கொண்டு வருவார்கள் என்று நான் கேட்கின்றேன். ஆகையால், இப்பேர்ப்பட்ட சில சிக்கல்களைப் பார்த்து, சிறு தோட்டக்காரர்களுக்கு முன்னதாக சம்மன் அனுப்ப வேண்டும். "உங்களுக்கு அசெஸ்மெண்ட் செய்திருக்கிறோம். நீங்கள் இந்தத் தேதிக்குள் கணக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்" என்று முன்னதாகவே சம்மனோ நோட்டீசோ அனுப்பி, வாய்தா கொடுத்த பிறகு அசெஸ்மெண்ட் செய்ய வேண்டுமே தவிர, இஷ்டப்படி போடக்கூடாதென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேற்கொண்டும் இந்த வரியை இந்த வருஷத்திற்கு உயர்த்தக் கூடாதென்று நான் மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

12-50 p.m. SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Mr. Speaker, the Hon. the Minister for Revenue has introduced the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill very successfully. The very fact that the Opposition has supported this Bill shows that the Hon. the Minister can be assured of a very easy passage of the Bill. The very fact that the Opposition has agreed to the introduction of the Bill shows that the Government have devoted a lot of thought to the subject before inflicting this tax on the planters in our State whose taxable capacity is well-known. If at all there is any section in the community that could be taxed, it is the planters, especially the tea planters. In this connection, I would like to place certain facts before the House for the information of the hon. Members and the Hon. Minister. There may be some teasing on the part of the officials while collecting the income-tax from the planters. Of course, the work of collection of this tax is being done satisfactorily. But, certain people are put to lot of difficulty

25th July 1957] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

on account of the teasing tendency of some of the Income-tax officials. I can even quote instances in this regard where Income-tax Officials have acted even on anonymous petitions and put the assessees to lot of difficulties. This Agricultural Income-tax department has recently been started and as pointed out by the hon. Member representing the Nilgiris, the planters will not be in a position to submit their accounts perfectly. Because, it is a new field and while collecting the tax from the planters, the officials concerned may tease them. I would request the Hon. Minister to take into consideration all these difficulties of the planters and ask the department to be liberal in collecting the tax from the assessees Not that I encourage evasion of the income-tax and I will be the last person to do it. We are all anxious that we must get as much as possible from them and they should not be allowed to evade the payment of the tax. At the same time, I would like to point out that it is a new field and the difficulties experienced by the planters may also be taken into consideration and the officials may be informed that they should not tease the planters. With these suggestions, I close my speech, Sir.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நானும் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே இந்த மசோதாவுக்கு ஏகதேசம் எல்லா இடங்களிலிருந்தும் ஆதரவு வருவது குறித்து நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதோடுகூட, ஒரு சில யோசனைகளையும் அரசாங்கத்திற்கு சமர்ப்பிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் இப்போது இரண்டு விதமான விவசாய வருமானச் சட்டங்கள் இருக்கின்றன; ஒன்று 'ப்ளான்டேஷன்ஸ்' (தோட்டங்கள்) மட்டும் பற்றியது, இன்னொன்று இதர நில புலன்கள் பற்றியது. சாதாரணமாக, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் சாதாரண விவசாயத்திற்கும் கூட வருமான வரி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது; இப்போது அல்ல, சென்ற 10—12 ஆண்டுகளாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இங்கே தோட்டங்களுக்கான வருமான வரிச் சட்டம் கூட இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் இயற்றப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை இதர விவசாய வருமானங்களுக்கும் விஸ்தரித்தால் நன்றாக இருக்கும். அதோடுகூட, வேறு நிலபுலன்கள் வருமான வரியையும் கொண்டுவரும்போது நமக்கு நிச்சயமாக அதிக வருமானம் கிடைக்கும். அப்போது சாதாரண விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் தாங்கக்கூடிய அளவிற்கு அதிக வரி போடலாம். அவரவர்கள் தாங்கக்கூடிய அளவுக்கு எல்லா விவசாயிகளுக்கும் வருமான வரி போட்டால், ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த நல்ல நிலைமை நமது ராஜ்யத்தில் ஏற்படும். ஆகவே அப்போது எல்லா விவசாயிகளுக்கும் அவரவர்கள் தாங்கக்கூடிய அளவிற்கு அதிகபட்ச வரி விதிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த இரண்டு யோசனையையும் கூறிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்,

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரியைப்பற்றி அநேக கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். ஒரு தினப் பத்திரிகையின் நேற்றைய இதழில் ஒருவர் இந்த வரியைப்பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். மற்ற எல்லா ராஜ்யங்களிலும் 'ப்ளான்டேஷன்' மீது உள்ள வரி விகிதம் ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது என்றும், சென்னை ராஜ்யத்தில் இந்த வரி ரொம்ப அதிகமாக இருக்கிறது என்றும், இதன் காரணமாக நமக்கு 'எக்ஸ்போர்ட் மார்க்கெட்' ஒன்றும் இருக்காது என்றும், கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா முதலிய இடங்களில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் அதிகமாகியிருக்கின்றன என்றும், இன்னும் பல விஷயங்களைப்பற்றியும் அந்தக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அதைப் 12-54 p.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [25th July 1957

பற்றி நாம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இப்போது தோட்டத் தொழி
லாளிகளுக்கு தோட்ட முதலாளிகள் அநேக விதமான சலுகைகளைக்
கொடுத்து வருகிறார்கள் என்றும், இன்னும் கொடுப்பதற்கு முன்வரு
வார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டது. தோட்ட முதலாளிகள் வரி கொடுப்
பதற்கு ஆட்சேபணை செய்யாமலிருந்தபோதிலும், மற்ற ராஜ்யங்களில்
எவ்வளவு தோட்ட வரி வசூலிக்கிறார்கள் என்பதையும், நாம் எவ்வளவு
வசூலிக்கிறோம் என்பதையும், நாம் எவ்வளவு வசூலிக்க வேண்டும்
என்பதையும் நன்றாக ஆலோசித்து, நமது 'எக்ஸ்போர்ட் மார்க்கெட்'
கெடாதபடி எவ்வளவு வரி விதிக்கலாமோ அவ்வளவு வரி விதிக்க
வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய
வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் சபாநாயகர் அவர்
களே, இந்தத் தோட்ட வருமான வரி மசோதாவின் முக்கிய கருத்து இப்போ
திருக்கும் வரி விகிதத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான்.
அநேக கனம் அங்கத்தினர்கள் இப்போதைய வரி விகிதம் போதாது
என்றும் அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். கனம்
எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஏற்றுமதிக்கு பாதகம் இல்லாமல் இந்த
வரி விகிதத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நமது
ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், இது புதிதாக விதிக்கப்பட்டுள்ள
ஒரு வரி ஆகும். ஆகையினால், நாங்கள் இந்த வரி இந்தத் தொழிலையோ
மற்ற எதையோ பாதிக்காதபடி, ஜாக்கிரதையாகத்தான், வரி விகிதத்தை
நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அடுத்தாற்போலுள்ள கேரள ராஜ்யத்தில் உள்ள
அளவை விட இங்கேயுள்ள வரி விகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று
சொல்வதற்கில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்லப்பட்டது. நிர்வாகத் துறையில் ஏதேதோ
கஷ்டங்களும் இடுக்கண்களும் இருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்
னார்கள். அது வேறு விஷயம். அது நிர்வாகத் துறையில் கவனிக்கப்பட
வேண்டிய விஷயம். அதற்கும் இந்த மசோதாவிற்கும் சம்பந்தமில்லை.

இந்த மசோதாவின் தாய் மசோதா மீது இங்கே விவாதம் நடந்த
போது பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. அப்போது ஒரு உபமானம்
கூட சொல்லப்பட்டது. பொன் முட்டையிடும் பாத்திடமிருந்து ஒரே சமயத்
தில் ஏராளமான பொன் முட்டைகளைப் பெற வேண்டும் என்ற பேராசை
யினால் அந்த பாத்தைக் கொல்ல விரும்புவது தவறு என்பது போல்,
சீக்கிரம் ஒரேயடியாக ஏராளமான வரிப் பணத்தைப் பெறுவதற்காக
அரசாங்கம் தவறான வரி விதிப்புகளைச் செய்யக்கூடாது என்று அப்போது
சொல்லப்பட்டது. அது வாஸ்தவம்தான். பாத்து உயிருடன் இருந்தால்
தான் பொன் முட்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கும். (குறுக்கீடு : அது பாத்து
அல்ல. அது வாத்து.) பாத்து என்றும் சில பிராந்தியங்களில் சொல்வ
துண்டு. வாத்தைக் கொன்றுவிட்டால் அது முட்டையிட முடியாது என்று
சொன்னார்கள். ஆமாம். முட்டை வேண்டுமென்றால், வாத்தை தாஜாப்
பண்ணி, அதற்கு நன்றாகத் தீனியெல்லாம் கொடுத்து, அது சாகாமல்
பார்த்துக்கொண்டால்தான் அது முட்டை கொடுக்கும். அந்த மாதிரி, வரி
கொடுக்கும் இந்தத் தொழிலே அழிந்துவிட்டால் அதற்குப் பிறகு வரு
மானத்திற்கு இடமில்லை. இப்போது, இந்தத் தொழிலில், முதலாளி
களுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் அநேக நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன.
தொழிலாளிகளுக்கு அநேக சலுகைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருக்
கின்றன. நமது 'எக்ஸ்போர்ட் மார்க்கெட்' பாதிக்கப்படாதபடி வரி
விதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தொழில்களால் மக்களுக்குக் கிடைக்
கும் பொருள்களின் விலையின் ஏற்றமோ தாழ்வோ யாரையும் பாதிக்காக
மல் இருக்கும் அளவுக்குத்தான் வரி விதிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவை
களையெல்லாம் கவனித்துத்தான் வரி விகிதத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டி
யிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில், இப்போது நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வரி
விகிதம் இப்போதைக்குப் போதும் என்று தெரிகிறது. கனம் அங்கத்தினர்
ஸ்ரீ சின்னதுரை சொன்னது போல் வரி விகிதத்தை மாற்றுவதை பிறகு

25th July 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

பார்த்துக்கொள்ளலாம். இப்போது இந்த வரி விகிதம் போதும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகையால், கனம் அங்கத்தினர்கள் எந்த மாறுதலும் இல்லாமல் இந்த மசோதாவை அங்கீகரித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. SPEAKER : The motion is—

"That clause 2 stand part of the Bill."

* SRI M. JAGANNATHAN : Sir, I move the amendment standing in my name, viz.,

"In sub-clause (2), *for* the words 'may be re-opened' occurring in line 18 *substitute* the words 'shall be re-opened'."

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN : Sub-clause (2) says—

"Any assessment completed before this Act is published in the *Fort St. George Gazette* may be re-opened and assessment made at the rates applicable to such a case under the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955) as amended by this Act."

Though my amendment seeks to effect a verbal change, there is a point for consideration which I would like to explain.

Sir, reading between the lines, I could see the policy of the Government in its true colours. Sub-clause (2) of clause 2 reads as follows :—

Any assessment completed before this Act is published in the *Fort St. George Gazette* may be re-opened and assessment made at the rates applicable to such a case under the Madras Plantations Agricultural Income-tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955), as amended by this Act.

This means it may be re-opened or it may not be re-opened. The Government are rather hesitant, and I hear that they are also trying to approach the plantations which were already assessed before the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*. In this matter, I would submit that though I welcome the policy of the Government in taxing the plantations, the Government are adopting the policy of running with the hare and hunting with the hound. In other words, they are trying to support the rich people on the one hand and placate the poor people on the other. They cannot serve two masters at the same time. They cannot serve the interests

[Sri M. Jagannathan] [25th July 1957

of both. Therefore, it is necessary that the Government should take up a definite stand in this matter. Even those assessments of the assessees who had already been assessed before this Act is published in the *Fort St. George Gazette*, must be re-opened and re-assessment must be made without fear or favour. Therefore, I say that this amendment is a very good amendment, and the Government may not feel any difficulty in accepting it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I humbly submit that there is no necessity to accept this amendment. Not only there is no necessity, but it would not be proper also to accept it. Because, as it is, even cases which had been completed, can be re-opened, and there may be cases which need not be re-opened at all. There is also the interpretation that 'may' means 'shall'. Therefore, as it is, there is no necessity for accepting this amendment. It is a hair-splitting argument on the part of the hon. Member.

MR. SPEAKER : I now put the amendment to the vote of the House. The question is—

"In sub-clause (2) *for* the words 'may be re-opened' occurring in line 18 *substitute* the words 'shall be re-opened'."

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

"That the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1957, be passed."

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1957, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE PAYMENT OF WAGES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1957 (L.C. BILL NO. 1 OF 1957), AS PASSED BY THE COUNCIL.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1957 (L.C. Bill No. 1 of 1957 *), as passed by the Legislative Council, be taken into consideration."

சபாநாயகர் அவர்களே, சம்பள பட்டுவாடா சட்டம்—தொழிலாளருக்கு கொடுக்க வேண்டிய ஊதியத்தில், நியாயமற்ற முறையில் எந்த குறைபாடும் செய்யக்கூடாது என்பதற்காக 'பேமெண்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்ட்' நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டத்தில் எந்த எந்த காரணங்களுக்காக முதலாளிகள் சம்பளத்தைக் குறைக்கலாம் என்று திட்டவட்டமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

* Printed as Appendix II on pages 449–450 infra.

25th July 1957] [Sri R. Venkataraman]

உதாரணமாக, "Fine" வேலைக்கு வராததற்காக டிடக்ஷன்ஸ் இது போன்ற காரியங்களுக்கு சம்பளத்தைக் குறைக்க முடியும். அதே போல வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். வீட்டு வாடகையை சம்பளத்தில் பிடிக்கலாம்.

1936-ல் இந்தச் சட்டம் நிறைவேறிய காலத்தில், சர்க்கார் வீடு கட்டும் திட்டம் ஒன்று ஏற்படும் என்ற நிலைமை மனதில் தோன்றவில்லை. அந்தக் காலத்தில், சர்க்கார் வீடுகள் கட்டினால் அதற்கு வாடகையை சம்பளத்தில் பிடிக்கலாம் என்ற ஷரத்து இல்லை. இப்பொழுது செம்பியத்தில் கிட்டத்தட்ட 1,000 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்து இருக்கும். அங்கு தொழிலாளர்களுக்கு சீக்கிரத்தில் வீடுகள் கொடுக்கப்படும். அவ்வாறு தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் வீடுகளுக்கு, வாடகையை முதலாளிகள் பிடித்து சர்க்காருக்கு கொடுப்பதற்கு சட்டத்தில் அனுமதி வேண்டும். அதற்காக இந்த சட்டத்திலே 7-வது செக்ஷன் திருத்தியிருக்கின்றது. பதினோராவது செக்ஷனில், எந்த முறையில் பிடித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு, அந்த முறையில் பிடித்துக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு அதிகாரத்தைக் கூறி, 11-வது செக்ஷன் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஜூலை மாதத்திய சம்பளத்தில் குடக்கூலியை வசூல் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றும்படியாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The motion moved—

"That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, (L.C. Bill No. 1 of 1957), as passed by the Legislative Council, be taken into consideration."

SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI : தலைவர் அவர்களே, இந்த சம்பள பட்டுவாடா திட்டத்தில் இம்மாதிரி திருத்தம் அவசியம். அரசாங்கத்தாரே வீடு கட்ட முனைந்து, அதற்கு உண்டான குடக்கூலியை தொழிலாளர்களிடமிருந்து முதலாளிகள் மூலமாக வசூல் செய்வதற்கு வசதி செய்து கொள்வதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் இந்த மாதிரியான வேறு பல காரணங்களுக்கு அந்த 'சம்பள பட்டுவாடா சட்டப்' பிரகாரம் வசூல் செய்யலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இதிலே மிகவும் அக்கிரமமாக, கோர்ட் டிகரி வாங்கிக் கொண்டு வரும் கடன்காரர்கள் தம் பணத்தை, அவர்களுக்கு, இந்த தொழிலாளர்களுக்கு சேரவேண்டிய போனஸ் தொகை பணத்தை கொடுக்கபடாமல் தடை செய்து, கடன்காரர்கள் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். இது எந்த ஷரத்தின் கீழே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பது இதில் காணோம். 1-05 p.m.

அதே சமயத்தில் இவர்கள் கொடுக்கப்படும் குடக்கூலி விகிதம் அக்கிரமமாக இருந்தால், அம்மாதிரி வசூலிப்பதை அரசாங்கத்தார் தடை செய்வதற்கு அந்தச் சட்டம் இருக்கிறது என்றும் தெரியவில்லை.

தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்புகளில், தொழிலாளர்களுக்கு பஞ்சப்படி அல்லது சம்பளம் நிர்ணயிக்கும்போது, இந்தத் தொழிலாளர் குடும்பத்தில் உள்ள மக்களின் எண்ணிக்கை மூன்று பேர்தான் என்று கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. தொழிலாளி, அவனுடைய மனைவி, அவனுடைய இரண்டு குழந்தைகள் எல்லாம் சேர்த்து மூன்று முழு பேர்கள்தான் என்று கணக்கு போட்டுத்தான் ஒரு வீட்டின் குடக்கூலி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதன் பிரகாரம் கணக்குப் பார்த்தால் ஒரு ஆளுக்கு எட்டு அணா குடக்கூலி என கணக்கிட்டு மூன்று பேருக்கு அரை ரூபாய் வீதம் ஒன்றரை ரூபாய்தான் குடக்கூலியாக வசூல் செய்திருக்கவேண்டும். ஒன்றரை ரூபாயை மூன்று ரூபாயாக இப்பொழுது வசூல் செய்யலாம். 1939-ல் இருந்த குடக்கூலி தொகை 1957-ல் இரண்டு மடங்காக ஆகியிருக்கிறது, என்று சர்க்கார் புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. அதன் பிரகாரம் மூன்று ரூபாய் குடக்கூலிதான் இருக்க வேண்டும். எருக்கஞ்சேரியில்

[Sri S. Pakkiriswamy Pillai] [25th July 1957

கட்டப்பட்டிருக்கும் வீடுகளுக்கு 12 ரூபாய் குடக்கூலி மிகவும் அதிகம். அன்றொரு நாள் கேள்வி கேட்ட போது இந்த வீடுகளுக்கு தொழிலாளர் களிடமிருந்து நிறைய அப்ளிகேஷன்கள் வந்திருக்கின்றன என்றும், " நான் முந்தி, நீ முந்தி " என்று தொழிலாளர்களிடம் போட்டியிருப்ப தாகவும் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இது உண்மையல்ல. பி அண்டு ஸி மில் தொழிலாளர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகளுக்கு சாதாரணமாக ஒன்றரை ரூபாய் குடக்கூலி வசூல் செய்யப்படுகிறது. கம்பெனிக்காரர்களே இவ்வளவுதான் வசூல் செய்கிறார் கள். அதைவிட சிறிய அளவுள்ள இந்த வீடுகளுக்கு 12 ரூபாய போட் டிருப்பது மிகவும் அதிகம். இந்த 12 ரூபாய் எப்படி கணக்குப் போட் டிருக்கிறார்கள், எந்த அடிப்படையின்கீழ் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. இப்படிச் செய்வதில் " எகனாமிகல் ரெண்ட் " என்று சொல்லி இவ்வளவு பெரிய தொகை வசூலிப்பது மிகவும் நியாயமற்றது. அரசாங்கம் இந்த உயர்ந்த குடக்கூலியை வசூலிக்கக் கூடாது. அப்படி அதிகப்படியாக வசூலிக்க வேண்டும் என்றால், தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான குடக்கூலி விகிதமும், பஞ்சப்படி கணக்கிலே சேர்த்தோ அல்லது தனியாகவோ கொடுக்க தொழில் கோர்ட்டுகளில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி ஆலோசனை இருந்தால் ஒழிய அதிகக் குடக்கூலியைக் கேட்பது நியாயமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

Sri J. MATHA GOWDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். வீடு கட்டிக் கொடுத்து தொழிலாளர்களிடமிருந்து ஏதோ வாடகை வசூல் செய்வதாக இருக்கிறது. ஆனால் இங்குள்ள நிலைமை பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ' பிளாண்டேஷன் ' தோட்டங்களிலே முதலாளிகளே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த வீடுகளுக்கு தொழிலாளிகளிடமிருந்து எந்த விதமான குடக்கூலியும் வாங்குவது வழக்கமில்லை. அது அமைச்சர் அவர்களுக்கே தெரியும். நான் அறிந்துகொள்ளுவதற்காக கேட்கிறேன், அங்கு அப்படி சர்க்கார் வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பது கிடையாது. முதலாளி கள்தான் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். முதலாளிகள் இத்தனை வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் ' ரெகமெண்டு ' செய்கிறோம். அதன் பிரகாரம் கட்டிக்கொடுக்கிறார்கள். இங்கு வாடகை வசூல் செய்வது போல சட்டம் திருத்தப்படுகிறது. இந்தத் திருத்தத்தை அங்கு இருக்கும் முதலாளிகள் ஒருவேளை பயன்படுத்திக்கொண்டு விடுவார்களோ என்று அஞ்சுகிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தில் ' பிளாண்டேஷனை ' நீக்கி வேறு துறையிலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு கட்டிக் கொடுக்கும் வீடு களுக்கு மாத்திரம் என்று கூறப்பட வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அது மாத்திரமல்ல. இங்கு மாதம் ஒரு முறை சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது. ஆனால் ' பிளாண்டேஷன் ' தொழிலாளர்களை பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு வாரம்தோறும் சோத்துப்படி என்று ஒரு கணக்கு இருக்கிறது. மாதத் திற்கு ஒரு தொழிலாளருக்கு ரூ. 100 சம்பளம் என்று வைத்துக் கொண்டால் அவர்கள் வாரத்திற்கு ரூ. 20 வாங்கிக்கொண்டு ஜீவனத்தை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். வாரக் கடைசியில் மீதியுள்ள தொகையை யும் கொடுத்துவிடுவார்கள். அதன் பிரகாரம் இப்பொழுது நடைமுறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இங்கு இருப்பதைப் பார்த்து அங்கும் மாதா மாதம் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்வதாக முதலாளிகள் சொல்லிவிட்டால் ' பிளாண்டேஷன் ' தொழிலாளர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டுவிடும். இது அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இம்மாதிரி திருத்தங்கள் கொண்டுவரும்பொழுது ' பிளாண் டேஷன் ' தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக சில பிரச்னைகள் எழுந்து விடுகிறது. இங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் மலைப்பிரதேசத்திலுள்ள ' பிளாண்டேஷன் ' தொழிலாளர்களுக்கும் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. சட்டம் இயற்றும்போதோ அல்லது திருத்தங்கள் கொண்டுவரும்போதோ, இங்குள்ள தொழிலாளர்களையும் மலைப் பிரதேசங்களிலுள்ள ' பிளாண் டேஷன் ' தொழிலாளர்களையும் சமமாக வைத்துக்கொண்டு செய்யக்கூடாது.

25th July 1957] [Sri J. Matha Gowder]

' பிளாண்டேஷன் ' தொழிலாளர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் முறையில் செய்யவேண்டும். இந்த வீட்டு விஷயத்திலே, ' பிளாண் டேஷனைத் தவிர ' என்று இருந்தால் நல்லது. இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் விளக்கம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1-13 p.m.
ஸ்ரீ பக்கிரிசுவாமி பிள்ளை அவர்கள் வீட்டிற்கு அதிகமாக தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். குறிப்பிட்ட தேதிக்குப் பிறகு என்னிடத்திலே பெருவாரி யான தொழிலாளர்கள் வந்து, ' தேதி தாண்டிவிட்டது, எங்களுடைய அப்ளிகேஷன்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் ' என்று கேட்டார்கள். ஆனால் குறிப்பாக இந்த வீடுகள் ' பி அண்டு ஸி மில் ' தொழிலாளர் களுக்கும், ஸிம்ப்ஸன் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக, நான் வேறு யாரையும் அப்ளிகேஷன் கொடுப்பதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. அந்த இடங்களிலே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் தேவையில்லை என்று சொன்னாலும், சென்னையில் இருக்கிற ஏராளமான தொழிலாளர்கள் அதை விரும்பிக் கேட்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யும்படியாக இருக்கும் என்பதை நான் தாழ் மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அதனுடைய வாடகை அதிகம் என்று சொன்னார்கள். இந்த வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 3,300 செலவு ஆகிறது. ரூ. 3,300-க்கு நாம் 4 சதவிகிதம் வட்டி போட்டாலும் கூட ரூ. 10-க்கு மேலாகும். வட்டி மாத்திரம் அவ்வளவு ஆகிறது. அதோடுகூட ஒரு வீடு கட்டிய பின் 50 வருஷத்திலே அழிந்துவிடும் என்ற அடிப்படையிலே தேய்மானமும் போட்டு பணம் வசூல் செய்வதுதான் சரியாக இருக்கும். இருந்தாலும், கூடுமான அளவுக்கு குறைந்த தொகையே அதாவது ரூ. 10-தான் வசூல் செய்யப்படும். பாக்கி ரூ. 2 ' எலக்டிரிஸிடி ' ' வாட்டர் சார்ஜ் ' இவை களுக்காக வசூலிக்கப்படும். அந்த இனங்கள் வாடகையைச் சேர்ந்தது அல்ல. எனவே விலைவாசிகள் இருக்கிற நிலைமையிலே இதைவிட குறை வான வாடகையில் வீடு கட்டிக்கொடுப்பது. சாத்தியமல்ல என்பதை மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் வேறு ஏதாவது பிரச்னை எழுமானால், அது தனியாக கவனிக்கப்பட வேண்டுமே அல்லாமல், அதற்காக வீடு கட்டுவதில் ஏதாவது தாமதம் செய்வது சரியாக இராது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ' பிளாண்டேஷன்ஸை ' பொறுத்த வரையில் வீடுகள் கட்ட வேண்டியது முதலாளிகள் பொறுப்பு என்று சட்டம் போடப்பட்டிருக் கிறது. நாமும் அவர்களை ஏன் கட்டவில்லை என்று அடிக்கடி வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் சட்டத்தில் ஐந்து வருஷத்திற்குள் கட்டலாம் என்று காலவரை இருப்பதால் அவர்கள் சற்று தாமதமாக அடுத்த வருஷத்தில் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறார்கள். கடைசி யில் கட்டுவதாயிருந்தால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று ' பிளாண் டேஷன் ' முதலாளிகளுக்கு எடுத்துக்கூறி, எவ்வளவு சீக்கிரம் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு அவர்களை தூண்டி வருகிறோம். இந்த மசோதாவுக்கு ஆதரவு கொடுத்த அனைவருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : The question is—

"That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1957 (L.C. Bill No. 1 of 1957), as passed by the Legislative Council be taken into consideration."

The motion was put and carried, and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3.

Clauses 2 and 3 were each separately put and carried.

Clause 1.

Clause 1 was put and carried.

Preamble.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1957 (L.C. Bill No. 1 of 1957), as passed by the Legislative Council be passed."

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1957 (L.C. Bill No. 1 of 1957), as passed by the Legislative Council be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VII.—VOTING ON THE STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE SECOND HALF OF THE YEAR 1953-54.

(1) DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 73,792, under Demand III—Stamps Administration."

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 73,792, under Demand III—Stamps Administration."

The Demand was put and carried and the additional Grant was made.

(2) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 25,241, under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff."

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 25,241, under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff."

The Demand was put and carried and the additional Grant was made.

(3) DEMAND XV—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 1,73,183, under Demand XV—Education."

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 1,73,183, under Demand XV—Education."

The Demand was put and carried and the additional Grant was made.

(4) DEMAND XXIX—PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 6,56,173, under Demand XXIX—Pensions."

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 6,56,173, under Demand XXIX—Pensions."

The Demand was put and carried and the additional Grant was made.

(5) DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 12,69,031, under Demand XXX—Stationery and Printing."

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 12,69,031, under Demand XXX—Stationery and Printing."

The Demand was put and carried and the additional Grant was made.

(6) DEMAND XL—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 26,654, under Demand XL—Commuted Value of Pensions."

MR. SPEAKER : The question is—

"That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 26,654, under Demand XL—Commuted Value of Pensions."

The Demand was put and carried and the additional Grant was made.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. tomorrow, the 26th July 1957.

The House then adjourned.

VIII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 132. *The Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1957 (L.C. Bill No. 1 of 1957), as passed by the Legislative Council.*

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (*a*) of the starred question No. 240 asked by Sri T. T. Daniel at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th July 1957, page 378 supra.]

List of palm-gur co-operative societies functioning in the State of Madras—Districtwar.

Serial number and district.	Number of societies.
1 Salem	177
2 Tirunelveli	398
3 Tiruchirappalli	54
4 South Arcot	59
5 Madurai	23
6 Tanjore	89
7 Ramanathapuram	172
8 North Arcot	101
9 Coimbatore	251
10 Chingleput	77
11 Madras City	2
12 Kanyakumari district	29
Total ..	1,432

APPENDIX II.

[Vide item VI (4), page 442 supra.]

L.C. BILL No. I OF 1957.

(As passed by the Council.)

A Bill further to amend the Payment of Wages Act, 1936, in its application to the State of Madras.

WHEREAS it is expedient further to amend the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936), in its application to the State of Madras, for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Eighth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Payment of Wages (Madras Amendment) Act, 1957.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

2. *Amendment of section 7, Central Act IV of 1936.*—In section 7, sub-section (2) of the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936) (hereinafter referred to as the principal Act), after clause (*d*), the following clause shall be inserted, namely :—

"(*dd*) Deductions for payments to the State Government or any Statutory Housing Board or such agency as the State Government may notify in the *Fort St. George Gazette*, for house-accommodation supplied to the employed person.".

3. *Insertion of new section 11-A in Central Act IV of 1936.*—After section 11 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

" 11-*A*. *Deductions in respect of house-accommodation.*—The employer shall make the deductions authorized under clause (*dd*) of sub-section (2) of section 7 from the wages of the employed person and remit the amount so deducted in such manner as the State Government may, by general or special order, specify."

STATEMENT OF OBJECTS AND REASONS.

Under section 7 (2) (*d*) of the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936), deductions for house-accommodation can be made only when the accommodation is supplied by the employer. One of the resolutions adopted at the Conference of the Housing Ministers held at Simla in June 1955 was that the Payment of Wages Act should be suitably amended to enable the State Governments to recover the rent directly from the wages of the workers concerned when they provide housing accommodation for the workers. Under the Subsidized Industrial Housing Scheme, the Government of Madras are building colonies at Sembium and Erukanchery for the industrial workers, and the houses will be ready shortly for allotment to industrial workers. It has, therefore, become urgently necessary to amend section 7 (2) of the Payment of Wages Act, with a view to authorize the employer to make deductions from the wages of workers on behalf of the State Government, or a Statutory Housing Board or such other agency as the State Government may notify, for house-accommodation provided by such authorities.

Consequent on the above proposal, it is also proposed to introduce a new provision in the Payment of Wages Act (section 11-A) to empower the State Government to direct the employer, by general or special order, to make deductions from the wages of employees and to remit the amounts deducted in such manner as may be specified in the order.

M. BHAKTAVATSALAM,
Minister-in-charge of Agriculture.

64798

V2 11, 31 N57